

იაკობ გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო
უნივერსიტეტი

ლალი ელანიძე

**ყურძნისეული ნარმოზობის
ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი
დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“
ტექნოლოგია**

ბამოზცემლოზა „მერიდიანი“
თბილისი 2019

ნიგნი რეკომენდებულია სახელმძღვანელოდ აგრარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტის სასურსათო ტექნოლოგიის, ასევე ზუსტ და საბუნებისმეტყველო მეცნიერებათა ფაკულტეტის ბიოლოგიისა და მედიცინის სპეციალობების ბაკალავრიატის, მაგისტრატურის და დოქტორანტურის სტუდენტებისთვის.

სახელმძღვანელო მოიცავს ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის (ბად) მნიშვნელობის დადასტურებას XXI საუკუნეში; ყურძნისეული წარმოშობის ბად-ის ტექნოლოგიის შემუშავებას და მისი დადებითი თვისებების შესწავლას; განხილულია ყურძნისეული ფენოლური ნივთიერებების ბიოლოგიური აქტივობანი; გაკეთებულია ბად-ების ტექნოლოგიების ზოგადი მიმოხილვა; იდენტიფიცირებულია ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებები: აცეტოვანილონი (პონიცინი), α -კონიდენდრინი, ფორმონონეტინი, ცინაროზიდი, ტრანს-რესვერატროლი, ϵ -ვინიფერინი; გამოკვლეულია ბეგქონდარას (*Thymus serpyllum*) ქიმიური შემადგენლობა; დამზადებულია ვაზის ერთწლიანი ყლორტიდან ბიოლოგიურად აქტიური სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატი და შემუშავებულია ახალი, ბიოლოგიურად აქტიური დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ ტექნოლოგია. ნაშრომი დიდ სამსახურს გაუწევს არა მარტო სტუდენტებს, არამედ აღნიშნული თემატიკით დაინტერესებულ ნებისმიერ პირს.

რედაქტორი:

მარინე ბეჟუაშვილი ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი

რეცენზენტები:

რამაზ გახოკიძე	ქიმიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი
მარიამ ხოსიტაშვილი	ტექნიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, ასოც. პროფესორი
მაგდა დავითაშვილი	ბიოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი

© გამომცემლობა „მერიდიანი“, 2019

© ლალი ელანიძე, 2019

ISBN 978-9941-25-664-6

შესავალი

მეცნიერულმა კვლევებმა ცხადყო, რომ ბოლო წლების განმავლობაში შეინიშნება დედამიწის მოსახლეობის ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუარესება. ამ პრობლემას უკავშირებენ რიგ ფაქტორებს: ადამიანის ორგანიზმის სასიცოცხლოდ აუცილებელი ნივთიერებების დეფიციტი, ეკოლოგიური პრობლემა, კვების პროდუქტების მოდერნიზაცია, ნუტრიენტების დეფიციტი, სტრესი და სხვა. ამ ყველაფერს ემატება ის, რომ ქიმიკატების ინტენსიურმა გამოყენებამ, ნიადაგის გამოფიტვამ და გენურმა ინჟინერიამ მკვეთრად შეამცირა მცენარეებში მიკრონუტრიენტების რაოდენობა და თითქმის უკვე 100 წელია ადამიანები იზადებიან ამ ნივთიერებების მუდმივი და მყარი დეფიციტით. თანამედროვე ცხოვრების რიტმმა მნიშვნელოვნად შეცვალა ადამიანის კვების სტრუქტურა, გაიზარდა მაკრონუტრიენტების (ცხიმების, ქოლესტერინის, ნაჯერი ცხიმოვანი მჟავების, მარტივი შაქრების), რაფინირებული საკვები პროდუქტების მოხმარების წილი და შემცირდა სასარგებლო მიკრონუტრიენტების (საკვები ბოჭკოების, ვიტამინების, მიკროელემენტების, უჯერი ცხიმოვანი მჟავების და სხვ.) რაოდენობა კვების რაციონში.

ადამიანის ორგანიზმის თითოეული უჯრედი ყოველდღე საჭიროებს 600-დან 650-მდე სხვადასხვა სახის საკვებ ნივთიერებებს - ნუტრიენტებს, რომელთა უმრავლესობა შეუცვლელია და ადამიანის ორგანიზმში სინთეზირებას არ განიცდის. ადამიანის კვების რაციონში აუცილებელია შედიოდეს დაახლოებით 32 სახეობის სხვადასხვა ნივთიერება, 15-ზე მეტი ვიტამინი და 20-ზე მეტი მიკროელემენტი, რომლის გარეშეც ადამიანის ორგანიზმს არ შეუძლია არსებობა.

საუკეთესო გამოსავალი ამ პრობლემის გადასაჭრელად აღმოჩნდა 1927 წელს შექმნილი ნატურალური ინგრედიენტებისგან დაბალანსებული პროდუქტი, რომელმაც შემდგომში ოფიციალურად დაიმკვიდრა ტერმინი „ბიოლოგიურად აქტიური დანამატი“ (ინგ. food supplements), შემდგომში ბად-ი.

ბად-ი წარმოადგენს ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებების კონცენტრატს, რომელიც მზადდება მცენარეული, ცხოველური და მინერალური წედლეულისგან, ან მიღებულია ნივთიერებების ქიმიური სინთეზის გზით. ბად-ის გამოყენება ხდება უშუალოდ საკვებთან

ერთად, ან დამატებული საკვებ პროდუქტებში.

ხაზგასმით უნდა აღინიშნოს, რომ ბად-ი განეკუთვნება საკვებ პროდუქტებს, რომელიც გამოირჩევა განსაკუთრებული ბიოლოგიური აქტივობით და შესწევს უნარი მოახდინოს გავლენა ორგანიზმში მიმდინარე ფიზიოლოგიურ პროცესებზე. აღსანიშნავია, რომ ბიოლოგიურ აქტივობას ფლობს მრავალი საკვები ნივთიერება და მათი რაოდენობის გაზრდა კვების რაციონში გამოიწვევს საკვების ბიოლოგიური აქტივობის მკვეთრ ამაღლებას.

აუცილებლად უნდა განვასხვავოთ ბად-ი ჩვეულებრივი დანამატისგან, რომლის სრული სახელწოდებაც „კვებითი დანამატები და დამხმარე ნივთიერებები“ (ინგ. food additives), ვინაიდან ამ ტერმინის ქვეშ იგულისხმება ყველა ის დანამატი, რომელიც გამოიყენება კვების მრეწველობაში სხვადასხვა საკვები პროდუქტის და კულინარული ნაწარმის დამზადების დროს. ასეთ კვებით დანამატებს მიეკუთვნება კონსერვანტები, არომატიზატორები, შემავსებლები, კვებითი საღებავები და სხვა. ევროპული კლასიფიკაციით, ყველა ზემოთ ჩამოთვლილი ნივთიერება გამოიხატება აბრევიატურით „E“. აუცილებელია აღნიშნოს, რომ კვებით დანამატებში შეიძლება შედიოდეს არა მარტო სინთეზური და არაკვებითი სუბსტანციები, არამედ ჩვეულებრივი ბუნებრივი საკვები ნივთიერებები, მაგალითად, ვიტამინი C (ასკორბინის მჟავა) და ვიტამინი E (როგორც ანტიოქსიდანტები), პექტინი და ალგინატი (როგორც ჟელეს წარმომქმნელი და შემავსებელი ნივთიერებები), ნატურალური არომატიზატორები და კვებითი საღებავები. ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, აშკარაა განსხვავება ბად- ებსა და კვებით დანამატებს შორის.

იმისთვის, რომ ნათლად შეგვექმნას წარმოდგენა რას წარმოადგენს ბად-ები და რისთვის არის ისინი საჭირო, აუცილებელია შევეხოთ ბად-ების შექმნის ისტორიას, რომელიც ითვლის დაახლოებით 100 წელიწადს. მსოფლიოში პირველი ბად-ის შექმნა დაკავშირებულია ადამიანის კვების რაციონის გამდიდრების მცდელობასთან, რისთვისაც გამოყენებული იქნა ბუნებრივი ნივთიერებები. ამის ნათელი მაგალითია 1927 წელს ამერიკელი მეცნიერ-ქიმიკოსის კარლ რენბორგის მიერ შექმნილი პირველი ბად-ი მსოფლიოში - ლუცერნას ფოთლებისგან დამზადებული ექსტრაქტი. რა თქმა უნდა, დროთა განმავლობაში იხვეწებოდა და მდიდრდებოდა ბად-ების დამუშავების ტექნოლოგიები, ფართოვდებოდა მოხმარების დიაპაზონი და მასშ-

ტაბები. ამის მკაფიო შედეგია ის, რომ დღევანდელ დღეს ბად-ები მსოფლიოს თითქმის ყველა ქვეყანაში ინარმოება, თითოეული მათგანი არის ინდივიდუალური ტექნოლოგიით შექმნილი და აქვს საკუთარი დანიშნულება, მაგრამ მაინც გამოკვეთილია ერთი საერთო მიზანი - ადამიანის ჯანმრთელობის შენარჩუნებისთვის სამკურნალო-პროფილაქტიკური საშუალება.

აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ თანამედროვე პირობებში ადამიანის ჯანმრთელობა 10%-ში დამოკიდებულია მემკვიდრეობაზე, 15% - დაავადებაზე, ხოლო 70% - ეკოლოგიურ ფაქტორებზე, კვებაზე და ცხოვრების წესზე. შექმნილ სიტუაციაში მსოფლიოს წამყვანი მეცნიერები, პრობლემის გადაჭრის ეფექტურ გზად მიიჩნევენ სწორედ ბად-ების ფართოდ დანერგვას, რომელსაც სრულად შეუძლია დააკმაყოფილოს ადამიანის ორგანიზმის მოთხოვნა იმ შეუცვლელი ნივთიერებებით, როგორცაა, ვიტამინები, მინერალები, ამინომჟავები, მიკრო და მაკროელემენტები, უჯერი ცხიმოვანი მჟავები და სხვა.

ბად-ების გამოყენება, რომელთა მნიშვნელობა უდაოდ დიდია, საშუალებას გვაძლევს:

1. სწრაფად და იოლად მოახდინოს ადამიანისთვის აუცილებელი საკვები ნივთიერებების დეფიციტის ლიკვიდაცია;

2. შესაძლებელია საკვების მაქსიმალურად მორგება თითოეულ ინდივიდზე;

3. ზრდის ორგანიზმის გამძლეობას არახელსაყრელი პირობების მიმართ ორგანიზმის უჯრედების ფერმენტული დაცვის ხარჯზე;

4. აძლიერებს და აჩქარებს არასასურველი ნივთიერებების შებოჭვას და ორგანიზმიდან გამოდევნას.

ყოველივე ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, ბად-ების მოხმარება მთელი მსოფლიოს მასშტაბით სწრაფად მატულობს. იაპონიაში ბად-ებს მოიხმარს მოსახლეობის 90%, აშშ-ში - 80%, ხოლო ევროპის ქვეყნებში - 50%. ამავდროულად უნდა ავლნიშნოთ, რომ იაპონიაში სიცოცხლის ხანგრძლივობა შეადგენს 80 წელს, აშშ-ში - 75-ს, ხოლო რუსეთში, სადაც მოსახლეობის მხოლოდ 3-4% ლებულობს ბად-ებს, ისიც არარეგულარულად, სიცოცხლის ხანგრძლივობა საშუალოდ შეადგენს 58-62 წელს.

ბად-ის მიღების ძირითად მიზანს წარმოადგენს საკვების გამდიდრება იმ საჭირო მიკრონუტრიენტებით, რომელიც საჭიროა ორ-

განიზმის ნივთიერებათა ცვლის ფიზიოლოგიურ ჩარჩოებში წარმართვისათვის. სამწუხაროდ თანამედროვე საკვების შედგენილობა ვერ უზრუნველყოფს ადამიანს იმ მიკრონუტრიენტებით, რომელიც აუცილებელია ადამიანის ორგანიზმის ნორმალური ფუნქციონირებისთვის, ხოლო ჯანმრთელობისკენ მიმავალი გზა კი უდავოდ საკვებში უნდა ვეძებოთ. ამის შესახებ ბრწყინვალედ თქვა ჩვ.წ.ად. 431 წელს ჰიპოკრატემ: „დაე, თქვენთვის საკვები გახდეს წამალი, ხოლო თქვენს მიერ მიღებული წამალი შეგერგოთ როგორც საკვები“.

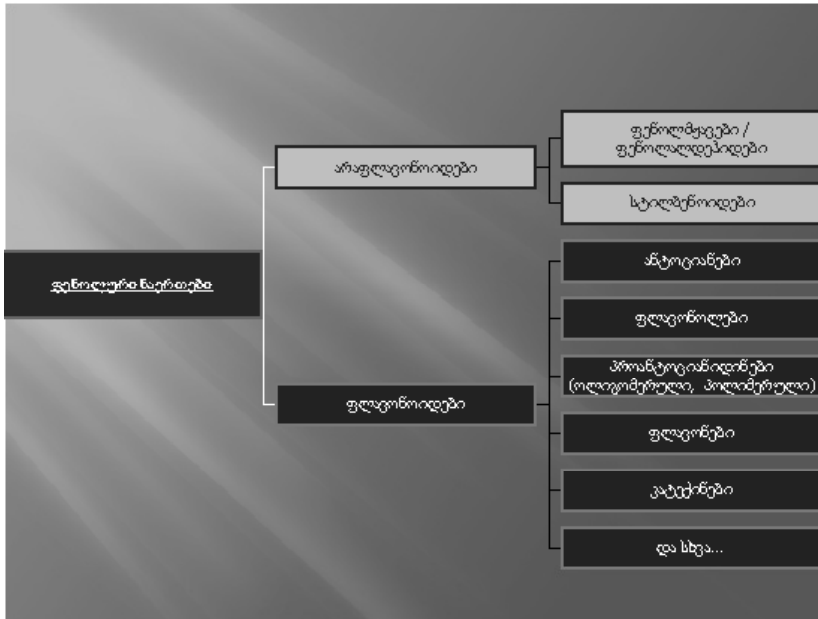
ყოველივე ზემოთ თქმული, ერთმნიშვნელოვნად მიუთითებს, რომ XXI საუკუნის მშფოთვარე ცხოვრებაში ეკოლოგიური კატასტროფების, სტრესის, დაუბალანსებელი საკვების და კოლოსალური გონებრივი გადატვირთვის ფონზე, ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატი არის თანამედროვე ადამიანის დაბალანსებული კვების განუყოფელი ნაწილი და დაავადების პრევენციის და პროფილაქტიკის ეფექტური საშუალება.

1.ლიტერატურის მიმოხილვა

1.1.ყურძნისეული ფენოლური ნივთიერებების ბიოლოგიური აქტივობანი

ფენოლური ნაერთები, თითქმის უკვე საუკუნეა, იპყრობს მკვლევართა ყურადღებას და სწორედ ამაზე მეტყველებს მრავალი სამეცნიერო შრომა, რომლებიც ფენოლური ნაერთების სტრუქტურის, მათი კვლევის მეთოდების შემუშავების და სრულყოფის საკითხებს შეისწავლის.

ფენოლური ნაერთების ფართო კლასის შემადგენლობა წარმოდგენილია სქემა 1.1.1.-ის სახით

სქემა 1. 1.1. ყურძნისეული ფენოლური ნაერთების კლასიფიკაცია

ფენოლური ნაერთები ხასიათდებიან სხვადასხვა მიმართულებით გამოხატული მაღალი ბიოლოგიური აქტივობით. წითელი ღვინის შემადგენელ ფენოლურ ნაერთებს გააჩნიათ ადამიანის ორგანიზმ-

ში დაბალი სიმკვრივის ლიპოპროტეინების დაჟანგვის, ინჰიბირების უნარი. 1000-ჯერ განზავებული წითელი ღვინო, რომელიც შეიცავს 10 მგ.მოლი/ლ ფენოლურ ნაერთებს, ლიპოპროტეინების ოქსიდაციის უფრო მნიშვნელოვანი ინჰიბიტორია, ვიდრე ტოკოფეროლი (სერაფინი და სხვ., 1998). განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს ფენოლური ნაერთების ანტიოქსიდანტური აქტივობა, რაც ფაქტობრივად განაპირობებს ღვინის და ყურძნისეული წარმოშობის ბად-ის სასარგებლო თვისებებს და შესაბამისად, სამკურნალო-პროფილაქტიკურ ღირებულებას. ყოველივე ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, ყურძნისეული წარმოშობის ახალი ფენოლური ნაერთების კვლევა და მათი სამკურნალო-პროფილაქტიკური თვისებების გამოვლენა, წარმოადგენს თანამედროვე სამეცნიერო კვლევის აქტუალურ მიმართულებას.

ფლავონოიდური ფენოლური ნაერთები

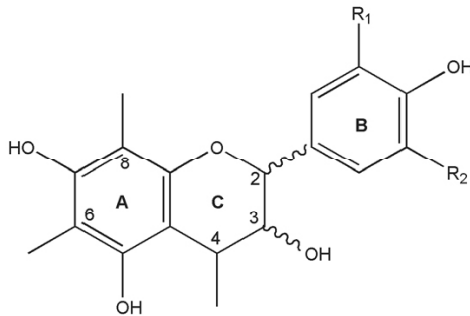
პროანტოციანიდინები (ფლავან-3,4-დიოლები). ლეიკოციანიდინი, ლეიკოდელფინიდინი და ლეიკოპელარგონიდინი პროანტოციანიდინების ყველაზე გავრცელებული წარმომადგენლები არიან. საფერავის ყურძნის მაგარი ნაწილებიდან, ლეიკოანტოციანიდინები ყველაზე დიდი რაოდენობითაა ყურძნის წიბანში - 393,3 მგ/გ (სოფრომაძე, 1974, ჯავახიშვილი, 2006). გავრცელებულია პროანტოციანიდინების დიმერული, ტრიმერული, ტეტრამერული და პოლიმერული ფორმები. პოლიმერული ფორმები ტანინს წარმოადგენს. ოლიგომერულ პროციანიდინებს შორის დომინირებს დიმერული ფორმები. პროციანიდინ-A₁ არის ეპიგალოკატეჟინ-ეპიკატეჟინის დიმერი, ხოლო პროანტიციანიდინ-A₂ წარმოადგენს კატეჟინის დიმერს.

ვენინგეს და თანაავტორთა მიერ (1971), წითელი ღვინიდან გამოყოფილი იქნა 5 სხვადასხვა დიმერი - B₁, B₂, B₃, B₄, B₅ და ორი ტრიმერი. ეს დიმერები და ტრიმერები წარმოადგენს კონდენსირებულ კატეჟინს და ეპიკატეჟინს. B ტიპის დიმერების ქიმიური შემადგენლობა წარმოდგენილია ცხრილის სახით.

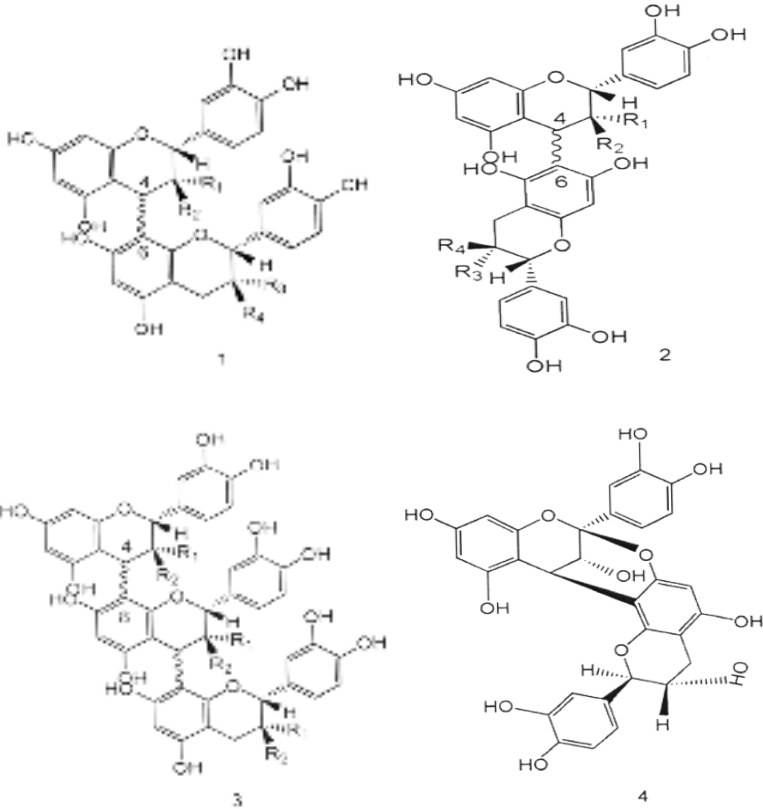

ცხრილი.1.1. B ტიპის დიმერების ქიმიური შემადგენლობა

დიმერები	შემადგენლობა	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄
B ₁	ეპიკატექინი - (4→8) - კატექინი	H	OH	OH	H
B ₂	ეპიკატექინი - (4→8) - ეპიკატექინი	H	OH	H	OH
B ₃	კატექინი - (4→8) - კატექინი	OH	H	OH	H
B ₄	კატექინი - (4→8) - ეპიკატექინი	OH	H	H	OH
B ₅	ეპიკატექინი - (4→6) - ეპიკატექინი	H	OH	H	OH
B ₆	კატექინი - (4→6) - კატექინი	OH	H	OH	H
B ₇	ეპიკატექინი - (4→6) - კატექინი	H	OH	OH	H
B ₈	კატექინი - (4→6) - ეპიკატექინი	OH	H	H	OH

სურ. 1.1.1. პროანტოციანიდინის საბაზისო სტრუქტურა: R₁, R₂=H (პროპელარგონიდინი); R₁=H, R₂=OH (პროციანიდინი); R₁, R₂=OH (პროდელფინიდინი) (სანტოს-ბელგა და სხვ., 2000)

სურ. I.1.2. ზოგიერთი A, B, C ტიპის პროანტოციანიდინის - დიმერის და ტრიმერის სტრუქტურა (სანტოს-ბელგა და სხვ., 2000).

1 – B₁: R₁=OH; R₂=H; R₃=H; R₄=OH; 2 -B₅: R₁=OH; R₂=H; R₃=H; R₄=OH; 3 – C₁: R₁=OH; R₂=H B₂: R₁=OH; R₂=H; R₃=OH; R₄=H; B₆: R₁=H; R₂=OH; R₃=OH; R₄=H; C₂: R₁=H; R₂=OH; B₃: R₁=H; R₂=OH; R₃=H; R₄=OH; B₇: R₁=H; R₂=OH; R₃=H; R₄=OH; B₄: R₁=H; R₂=OH; R₃=OH; R₄=H; B₈: R₁=H; R₂=OH; R₃=H; R₄=OH; 4 – A₂

საქართველოში გავრცელებული წითელყურძნიანი ტექნიკური ჯიშებიდან დამზადებული ღვინოები შეიცავს როგორც ოლიგომერულს, ისე პოლიმერულ პროანტოციანიდინებს, რომელთა შორის დომინანტია პოლიმერული პროანტოციანიდინები. მათი რაოდენობა შემდეგია - საფერავის მშრალი ღვინო: ოლიგომერული - 988 მგ/ლ,

პოლიმერული - 3200 მგ/ლ; კაბერნეს მშრალი ღვინო: ოლიგომერული - 892 მგ/ლ, პოლიმერული - 2050 მგ/ლ; ოცხანური საფერეს მშრალი ღვინო: ოლიგომერული - 992 მგ/ლ, პოლიმერული - 3000 მგ/ლ; ოჯალემის ბუნებრივად ნ/ტ ღვინო: ოლიგომერული - 044მგ/ლ, პოლიმერული - 1455 მგ/ლ; ალადასტურის მშრალი ღვინო: ოლიგომერული - 364 მგ/ლ, პოლიმერული - 1950 მგ/ლ; ალექსანდროული ბუნებრივად ნ/ტ ღვინო: ოლიგომერული - 807 მგ/ლ, პოლიმერული - 1235 მგ/ლ; მუჯურეთული ბუნებრივად ნ/ტ ღვინო: ოლიგომერული - 972 მგ/ლ, პოლიმერული - 1365 მგ/ლ; ჩხავერის ვარდისფერი ღვინო: ოლიგომერული - 936 მგ/ლ, პოლიმერული - 1200 მგ/ლ (ვეფხიშვილი და სხვ., 2010).

სანტოს-ბელგას და სხვა ავტორთა მონაცემებით (2000), ოლიგომერული პროანტოციანიდინები ყურძენსა და ვაშლში, ასევე მათგან დამზადებულ ალკოჰოლურ სასმელებში, შესაძლებელია შეადგენდეს 700მგ/ლ და მეტს.

ბეჟუაშვილის და თანაავტორთა მიერ (2008), დადგენილია, რომ ტექნიკური ვაზის ჯიშებიდან დამზადებულ წითელ ღვინოებში, ოლიგომერული პროანტოციანიდინები (ოპც) და პოლიმერული პროანტოციანიდინები (პპც). ოლიგომერული პროანტოციანიდინები მნიშვნელოვნად ნაკლებია პოლიმერულ პროანტოციანიდინებზე, ხოლო პირდაპირ მწარმოებელი ჰიბრიდული ფორმებიდან დამზადებულ ღვინოებში კი - პირიქით. იგივე ავტორთა მიერ ეს განსხვავება წარმოდგენილი იქნა ჯიშური სინმინდის მაჩვენებლად ქართულ წითელ ღვინოებში და თანაფარდობა $K = \text{ოპც}/\text{პპც}$ - წარმოადგენს ტექნიკური ჯიშებისაგან დამზადებული წითელი ღვინოების ჯიშური სინმინდის მაჩვენებელს.

ოლიგომერული პროანტოციანიდინები წყალში კარგად ხსნადი ნივთიერებებია. მჟავე და ტუტე არეში განიცდიან ჰიდროლიზს. ალკოჰოლური დუღილის პროცესში ინტენსიურად გამოიწველილებიან დურდოდან და ლოკალიზდებიან ღვინომასალაში. მეცნიერთა მიერ (სანი და სხვ., 1999) გამოკვლეული იქნა წითელ ღვინოში ყურძნის მაგარი ნაწილებიდან (ნიპნა, კანი, კლერტი), ფერმენტაციის შედეგად გადასული პოლიმერული და ოლიგომერული პროანტოციანიდინების და კატექინების რაოდენობა. ჰენლინის და თანაავტორთა მიერ (2011), ავსტრალიაში გავრცელებული კაბერნე-სოვინიონის ჯიშის ყურძნის ნიპნაში და კანში და შირაზის ღვინოში, გამოკვლეული იქნა პროანტოციანიდინების კონცენტრაცია და პოლიმერების შემ-

ცველობის ინტერვალი.

ექსტრაქტი, რომელიც მზადდება *Vitis vinifera*-ს ყურძნის ნიპ-ნისგან (ამერიკული ნოვაციურ ტექნოლოგთა კორპორაცია, ბოტანიკოსთა კავშირი, 2000), შეიცავს 92-95% ოპც-ს (Wholehealthmd.com, 2000), ხოლო ფიჭვის მერქნის ექსტრაქტში ოპც-ს რაოდენობა შეადგენს 80-85%-ს (ვილჰელმი, 2000). ყურძნის ნიპნის ექსტრაქტი და ფიჭვის მერქნის ექსტრაქტი, ძირითადად შეიცავს შემდეგ ფენოლურ ნივთიერებებს: მონომერებს (კატექინს, ეპიკატექინს და დიჰიდროკვერცეტინს) და კონდენსირებულ პროანტოციანიდინებს (ენონი, 1998; პაკერი და სხვ., 1999).

ბიოაქტიური პრეპარატის - პიკნოგენოლის დამზადებისას ხდება *Pinus maritima*-ს ჯიშის წიწვოვანის ქერქიდან მისი გამოწვლილვა. იგი წარმოადგენს ღია კრემისფერ ფხვნილს მქლერტავი გემოთი. კარგად იხსნება წყალში და ეთილის სპირტში, არ იხსნება ქლოროფორმში და ეთილის ეთერში (მასკელიე, 1987; პაკერი და სხვ., 1999). პიკნოგენოლი წარმოადგენს O_2 -ის და HO -ს ეფექტურ შთანთქმავს, ხოლო პროანტოციანიდინები, ზოგადად წარმოადგენენ NO -სა და $ONOO$ --ს მძლავრ შთანთქმელს (პაკერი და სხვ., 1999).

1534 წელს, C - ავიტამინოზის (ცინგის) სამკურნალოდ ევროპელებს აბორიგენმა ინდიელებმა პირველად შესთავაზეს ფიჭვის ქერქის ნახარშის მომზადების წესი. ეს იყო პროციანიდინების გამოყენების პირველი დაფიქსირებული შემთხვევა (ფაინ, 2000). ბოლო წლების განმავლობაში პროანტოციანიდინების ბიოლოგიური აქტივობა მრავალი მეცნიერული კვლევებით იქნა დადასტურებული. ისინი ხასიათდებიან მაღალი ანტიოქსიდანტური აქტივობით. სტატისტიკური მონაცემებით, ევროპულ ქვეყნებში ბიოფლავონოიდების ყოველდღიური მოხმარების დოზა მცენარეული საკვებიდან შეადგენს 1,5 გ, რომელშიც ყველაზე დიდ ნაწილი პროანტოციანიდინებია (ქუნაუ, 1976). პროანტოციანიდინების ხანმოკლე მიღებაც კი გამაჯანსაღებლად მოქმედებს სისხლძარღვთა სისტემის ფუნქციონირებაზე. პროანტოციანიდინების მოქმედების ეფექტი გულისხმობს სისხლძარღვების გაფართოებას, ტრომბოციტების აგრეგაციის შემცირებას, დაბალი სიმკვრივის ლიპოპროტეინების დაქვეითებას და მათი მგრძობელობის შემცირებას დაჟანგვისადმი, რომელიც ანთებით პროცესებთან არის დაკავშირებული. პროანტოციანიდინებს შეუძლიათ გავლენა მოახდინონ ონკოლოგიური დაავადებების დროს მიმდინ-

არე პროცესებზე (ბიჩერი, 2004).

მეცნიერთა მიერ (ზაო და სხვ., 2007) დადგენილია პროცინანიდინ B4-ის დამამუხრუჭებელი მოქმედება მკერდის კიბოს ზრდა-განვითარებაზე. სამედიცინო კვლევების საფუძველზე დადგენილია პროანტოციანიდინების გავლენა იმუნურ სისტემაზე (მაო და სხვ., 2000ა, 2000ბ, 2002ა). ჩო და თანაავტორთა მიერ (2001), უჯრედულ დონეზე დამტკიცებული იქნა პროანტოციანიდინების შემცველი ბად-ის „Pycnogenol“-ის მახლოკირებელი აქტივობა NF-JB-ის (ნეკროზის ფაქტორის) და პროტეინ-1-ის აქტივატორის (AP-1) მიმართ. პაციენტებს, რომელთაც მიენოდებოდათ ბად-ი „Pycnogenol“, აღენიშნებოდათ რეტინოპათიის პროგრესის შემცირება, მხედველობის და კაპილარების რეზისტენტობის გაუმჯობესება და ასევე ბადურაში სისხლისდენის შემთხვევების შემცირება (შონლო და სხვ., 2001). ყოველივე ზემოთ თქმული მიუთითებს „Pycnogenol“-ის სამკურნალო ეფექტზე. პარკის და თანაავტორების მიერ (2000), უჯრედულ დონეზე შესწავლილი იქნა, რომ პროცინანიდინი C-2 (ტრიმერი) და პიკნოგენოლი აძლიერებენ სიმსივნის ნეკროზის ფაქტორის (TNF) სეკრეციას, მაშინ როცა მათი მონომერები და დიმერები ახდენენ მათ ინდუქციას (გაძლიერებას) და ასევე NO-ს რეპრესიას (დათრგუნვას).

შლესინგერის და თანაავტორთა მიერ (2003), დადგენილია პროანტოციანიდინების მიერ ვირუსული ინფექციების შესუსტება და გავრცელების შემცირება. პროანტოციანიდინების ბიოლოგიური აქტივობიდან გამომდინარე, ყურადღება ექცევა მათი შემცველობის განსაზღვრას სხვადასხვა საკვებ პროდუქტებში, მათ შორის ყურძენშიც. მეცნიერთა მიერ (მონაგასი და სხვ., 2003; სანჩეზ-მორენო და სხვ., 2003) გამოკვლეულია პროანტოციანიდინების (დიმერების და ტრიმერების) შემცველობა ყურძენსა და ლეინოში. დიმერულ და ტრიმერულ პროანტოციანიდინებს შორის ყველაზე დიდი რაოდენობით დომინირებს პროანტოციანიდინ B-2 (დიმერი).

დადგენილია ოლიგომერული პროანტოციანიდინების ანტიოქსიდანტური, ანტიბაქტერიული, ანტივირუსული, ანტისიმსივნური, ანტიანთებითი და ანთიალერგიული მოქმედება. პროანტოციანიდინებს შესწევთ სისხლძარღვების გაფართოების, ლიპიდური ზეჟანგური დაჟანგვის ინჰიბირების, კაპილარების გამტარებლობის გაზრდის უნარი (ფაინი, 2000). ყურძნის ექსტრაქტში შემავალი ოლიგომერული პროანტოციანიდინები ფლობენ 20-ჯერ უფრო მეტ ანტიოქსიდანტურ

მოქმედებას, ვიდრე C ვიტამინი და 50-ჯერ უფრო მეტს, ვიდრე E ვიტამინი (მაფეი ფაჩინო და სხვ., 1994).

დადგინდა პროანტოციანიდინების დადებითი ეფექტი ათეროსკლეროზული ცვლილებების შემცირებაში (ჰენამი და სხვ., 2002; კრის-ეთერტონი და სხვ., 2004). გამოვლენილი იქნა ზოგიერთი საკვები პროდუქტის (ჩაის, სანელებლების, ყურძნის ნიჰნის პროანტოციანიდინების შემცველი ექსტრაქტის) დადებითი ეფექტი დიაბეტის დროს (ბროუდჰარსტი და სხვ., 2000; ანდერსონი და სხვ., 2002; პრესი და სხვ., 2002).

ხანის და თანაავტორთა მიერ (2003), დადგინდა პროანტოციანიდინების დადებითი ეფექტი მეორე ტიპის დიაბეტით დაავადებულ ავადმყოფთა სისხლში გლუკოზის დონის დასაქვეითებლად. პროანტოციანიდინები დადებითად მოქმედებენ შაქრიანი დიაბეტის დროს განვითარებულ რეტინოპათიაზე. ვირთხებზე ჩატარებული კვლევების დროს ინდუცირებული კატარაქტა მთლიანად იქნა განკურნებული (ოსაკაბი და სხვ., 2002).

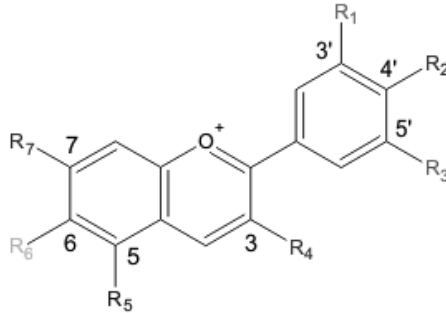
მცენარეულ ქსოვილში ბიოფლავონოიდები ფართოდ გავრცელებული ნივთიერებებია. ტრიპოლის და თანაავტორთა მიერ (2007), გამოვლენილია ფლავონოიდების ანტიოქსიდანტური და ანტიმიკრობული მოქმედება. დადასტურებულია ფლავონოიდების მნიშვნელოვანი როლი, ისეთი დაავადებების დროს, როგორცაა გულსისხლძარღვთა დაავადებები, კიბო, სხვადასხვა ანთებითი პროცესები და ალერგიული დაავადებები (იაო და სხვ., 2004; ფერგისენი და სხვ., 2004; ჰავსტინი, 1983; ლიონს-ვოლი და სხვ. 1997; მა და სხვ. 2004). ფლავონოიდები გამოკვლეული იქნა ანტიოქსიდანტურ აქტივობაზე ლიპიდების დაჟანგვის დროს, კერძოდ, დაბალი სიმკვრივის ლიპოპროტეინებში და ლიპოსომებში (მუნ და სხვ., 2006; დუნდა სხვ., 2007). შესწავლილია ფლავონოიდების, როგორც ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებების, მნიშვნელობა სამკურნალო მიზნებისათვის (ჩაი და სხვ., 2004; მიდლეტონი და სხვ., 1992; იოხამი და სხვ., 2000; ჰირანო და სხვ., 2007; მაკერჯი და სხვ., 2001). ვაზის ფლავონოიდები წარმოდგენილია პროანტოციანიდინების (ოლიგომერული და პოლიმერული), კატექინების, ანტოციანების, ფლავანოლების, ფლავონოლების, ფლავანონების და სხვ. ჯგუფების კომპონენტების ფართო სპექტრით (დურმიშიძე, 1955,1958,1963; ვალუიკო, 1973; როდოპულო,1971). აღნიშნული ნივთიერებები ხასიათდებიან მაღალი

ბიოლოგიური აქტივობით, რაც განაპირობებს ბადების მნიშვნელოვან სამკურნალო-პროფილაქტიკურ ღირებულებას. მეცნიერთა მიერ (კანერი და სხვ., 1994) ექსპერიმენტულად დადგინდა, რომ პროდუქტებს, რომლებშიც პოლიფენოლების ჯამური შემადგენლობაა, ახასიათებთ ანტიოქსიდანტური აქტივობის სინერგიზმი.

ანტოციანები. ყურძნის წითელ პიგმენტებს ანტოციანები წარმოადგენს, რომლებიც უმთავრესად ანტოციანიდინების მონოგლიკოზიდების სახით არსებობენ. ყურძენსა და ღვინოში ძირითადად გავრცელებულია პელარგონიდინის, ციანიდინის, პეონიდინის, დელფინიდინის, პეტუნეიდინის და მალვიდინის მონოგლუკოზიდები. მათ შორის დომინირებს მალვიდინის მონოგლუკოზიდი.

სხვადასხვა ქვეყნის მკვლევარებმა დიდი წვლილი შეიტანეს ყურძნის და ღვინის ანტოციანების შესწავლაში. განსაკუთრებულად უნდა აღინიშნოს ს. დურმიშიძის, რიბერო-გაიონის მეცნიერული ხელმძღვანელობით ჩატარებული კვლევების მნიშვნელობა (დურმიშიძე, 1955; რიბერო-გაიონი 1963,1965, 1982). ანტოციანები, გარდა გლიკოზიდებისა, გვხვდება აცილირებული ფორმების სახითაც, სადაც მჟავებიდან დაფიქსირებულია: ყავის, პარა-კუმარის, ქლოროგენის და 4-ოქსიბენზოის მჟავები (სამაატმაჯა და სხვ., 1965, რიბერო-გაიონი 1982).

ანტოციანიდინები	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄	R ₅	R ₆	R ₇
ციანიდინი	-OH	-OH	-H	-OH	-OH	-H	-OH
დელფინიდინი	-OH	-OH	-OH	-OH	-OH	-H	-OH
პელარგონიდინი	-H	-OH	-H	-OH	-OH	-H	-OH
მალვიდინი	-OCH ₃	-OH	-OCH ₃	-OH	-OH	-H	-OH
პეონიდინი	-OCH ₃	-OH	-H	-OH	-OH	-H	-OH
პეტუნეიდინი	-OH	-OH	-OCH ₃	-OH	-OH	-H	-OH

სურ.1.1.5. ანტოციაინიდების საბაზისო სტრუქტურა

ედელმანმა და თანაავტორებმა (2001) დაადგინეს, რომ ანტოციაინები ყურძნის კანშია ლოკალიზებული. მეცნიერთა მიერ (ქვლივიძე და სხვ., 2005; ბეჟუაშვილი და სხვ., 2009) დადგინდა, რომ წითელყურძნიანი ვაზის ჯიშები და შესაბამისად, მათგან დამზადებული წითელი ღვინოები, ანტოციაინებიდან, დომინანტი რაოდენობით შეიცავს მალვიდინის მონოგლუკოზიდს, ხოლო პირდაპირმწარმოებელი ჰიბრიდული ფორმები - მალვიდინის დიგლუკოზიდს (ბეჟუაშვილი და სხვ., 2009). ზოგიერთი ტექნიკური ჯიში (მაგ. ასურეთული შავი), გარკვეული რაოდენობით შეიცავს ანტოციაინების დიგლიკოზიდურ ფორმებს (ბეჟუაშვილი და სხვ., 2007). ბეჟუაშვილის და თანაავტორთა მიერ (2009) დადგინდა, ანტოციაინების თვისებრივი სპექტრის მნიშვნელობა სხვა მაჩვენებლებთან ერთად, წითელი ღვინოების ჯიშური სინმიზის დასადგენად.

ებელაშვილის მონაცემებით (2006), საქართველოში გავრცელებულ წითელყურძნიან ჯიშებში ანტოციაინთა რაოდენობა შემდეგია: საფერავის ყურძენში (საგარეჯოს, გურჯაანის, თელავის, ყვარლის რაიონში) 2100-2340 მგ/დმ3; თავკვერის ყურძენში (ვაშლიჯვარი, სკრა) 760-875 მგ/დმ3; ასურეთული შავი (სოფ. ასურეთი, ვაშლიჯვარი) 630-540 მგ/დმ3; შავკაპიტო (სკრა) - 572 მგ/დმ3.

კახეთში გავრცელებული საფერავის ყურძენზე ჩატარებულმა კვლევებმა გამოავლინა, ხაშმის საფერავის მშრალი ღვინის ცხრათვიანი დავარგებისას, ანტოციაინების თავისუფალი ფორმების გაქრობა და ფერის ინტენსივობის შენარჩუნება. ეს პროცესი აიხსნება ხსნა-

დი და შეფერილი პროანტოციანიდინურ-ანტოციანური კომპლექსის წარმოქმნით (ქვლივიძე, 2005). ბეჟუაშვილის და ჩხარტიშვილის მიერ (2004) დადგინდა, რომ საფერავისგან დამზადებული და ბოთლებში ჩამოსხმული სუფრის მშრალი ღვინო, რომელიც ინახება განსხვავებული ჰერმეტიკულობისა და ტემპერატურის პირობებში, კარგავს თავისუფალ და კომპლექსურ ანტოციანებს მათი გამოლექვის შედეგად. აცეტალდეჰიდ-ძმარმჟავას მომატებული რაოდენობის პირობებში გამოლექვის პროცესი ინტენსიურად მიმდინარეობს.

ანტოციანების ფერის ინტენსივობაზე გავლენას ახდენს, ტემპერატურა, სინათლე, სტრუქტურა, ჟანგბადი, pH, ფერმენტაციული პროცესი, კონცენტრაცია და ანტოციანთა კოპიგმენტაცია. წითელ ღვინოში კოპიგმენტაციური ფორმები, შეფერვის ინტენსივობის სტაბილურობით ხასიათდება (ბრუილარდი, 1983; ლია და სხვ., 1992; ეისენი და სხვ., 1972; იაბუია და სხვ., 1997; ბრუილარდი და სხვ. 1994).

მეცნიერთა მიერ (ბარბაგალო და სხვ., 2011) შესწავლილი იქნა ანტოციანების და ფლავონოლების რაოდენობის დამოკიდებულება წითელი ყურძნის „Syrah/R99“ ნიჰნის ზომებზე და დადგენილია დადებითი კორელაცია.

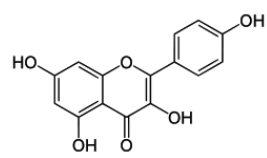
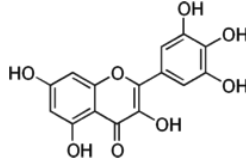
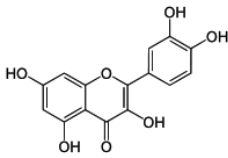
ბეჟუაშვილის და თანაავტორთა მიერ (2005) გამოკვლეულია ანტოციანების - მალვიდინის, პეონიდინის, პეტუნიდინის და დელფინიდინის მონოგლუკოზიდების ანტიოქსიდანტური აქტივობა pH-ზე დამოკიდებულებით. კერძოდ, pH 2,5-3,0 ინტერვალში 95%-დან 85%-მდე კლებულობს ანტიოქსიდანტური აქტივობა; pH 3,0-4,0 ინტერვალში არ იცვლება და შეადგენს 85%; ხოლო pH 4,0-5,0 ინტერვალში კვლავ იზრდება. პტიცინის მიერ (2007) დადგენილია, რომ იზაბელას ჯიშის წითელი ღვინის ექსტრაქტი ამჟღავნებს უფრო ძლიერ ანტიოქსიდანტურ და ანტირადიკალურ აქტივობას, ვიდრე ინდივიდუალური ნივთიერებები. ასევე დადასტურდა, რომ კოსმეტიკური საშუალებებში წითელი ღვინის ექსტრაქტის დამატებით 59%-ით მატულობს მედეგობა შენახვისას, ვიდრე ანტოციანების წარუქმის დამატების დროს.

ანტოციანების შემცველი ბად-ები მნიშვნელოვანია სამკურნალო პროფილაქტიკური თვალსაზრისით. მეცნიერთა მიერ (სულინა და სხვ., 1975) დადასტურდა, რომ ანტოციანებს ახასიათებთ ანტიოქსიდანტური და P-ვიტამინური აქტივობა (ლაპიდოტი და სხვ., 1999;

ტამურა და სხვ., 1994) და ისინი მეტალებთან წარმოქმნიან ხელატურ კომპლექსებს. ანტოციანები ასევე იცავენ ქსოვილს სუპეროქსიდული დაჟანგვისაგან (ჰარბორნიდა სხვ., 2001). დუანის და თანაავტორთა მიერ (2007) დამტკიცებულია, რომ ანტოციანები მკვეთრად აქვეითებენ ლინოლის მჟავის დაჟანგვას, რომელიც დამოკიდებულია თავისუფალი რადიკალების ოდენობაზე; ექსპერიმენტულად ასევე დადასტურებულია ეთილაცეტატით გამოწვლილული პროციანიდინ- B_2 -ის და პროციანიდინ B_4 -ის და ეპიკატექინის მაღალი ანტიოქსიდანტური აქტივობა. ქოქის და თანაავტორთა მიერ (2005) აღმოჩენილია, რომ ანტოციანიდინებს შეუძლიათ შეამცირონ ავთვისებიანი უჯრედის გამრავლების ინტენსივობა და სხვა მრავალი ონკოგენური სიგნალი. მეცნიერთა მიერ (ქოქი და სხვ., 2005; ნაველი და სხვ., 2001; მიდლეტონი და სხვ., 1992), დადგინდა, რომ ანტოციანური ექსტრაქტი ეფექტურია კაპილარების გამტარიანობის გასაზრდელად და ასევე გააჩნია შეშუპების და ანთების საწინააღმდეგო თვისება.

ვანგის და თანაავტორთა მიერ (2006 ა, 2006 ბ) დადასტურებულია, რომ ლიჩის ექსტრაქტი „in vitro“ პირობებში ავლენს ანტისიმსივნურ აქტივობას ჰეპატოცელულარულ კარცინომასთან მიმართებაში და ასევე დადასტურდა დადებითი ეფექტი მკერდის კიბოს მკურნალობის დროს. მეცნიერთა მიერ (ზაო და სხვ., 2007), დადასტურებულია ანტოციანური ექსტრაქტის დამამუხრუჭებელი მოქმედება კიბოს უჯრედების ზრდა-განვითარებაზე. „in vitro“ პირობებში მეცნიერთა მიერ (მაკერჯი და სხვ., 2001; ქოქი და სხვ., 2005; ნაველი და სხვ., 2001; მიდლეტონი და სხვ., 1992; ვანგი და სხვ., 2006) დადასტურებულია, რომ ანტოციანების აგლიკონები ადამიანის ორგანიზმში აქვეითებენ სიმსივნური უჯრედების ზრდის შესაძლებლობას.

ფლავონოლები. ფლავონოლები ფლავონოიდების ყველაზე მრავალრიცხოვანი ჯგუფია. სამოცდაათამდე აგლიკონია ცნობილი. ყურძნის და ღვინის ფლავონოლები ძირითადად წარმოდგენილია კვერცეტინის, მირიცეტინის და კემპფეროლის სახით.

კვერცეტინი - C₁₅H₁₀O₇, მირიცეტინი - C₁₅H₁₀O₈ კემპფეროლი - C₁₅H₁₀O₆

თეთრ ყურძენში თავდაპირველად აღმოაჩინეს კვერცეტინ-3-გლუკოზიდი, ხოლო შემდეგ აღმოაჩინებინა კემპფეროლი, მირიცეტინი და მათი გლიკოზიდები. ყურძნის ძირითად ფლავონოლს წარმოადგენს კვერცეტინ-3-გლუკოზიდი (კვერცეტინი), რომლის რაოდენობა შეადგენს ფლავონოლების საერთო რაოდენობის 56-58%-ს (ედელმანი და სხვ., 2001).

მაკრისის და თანაავტორთა მიერ (2002) წყლიან მოდულირებულ სისტემაში pH=8,0 97°C ტემპერატურაზე, ნატურალური, წყალში ხსნადი ანტიოქსიდანტების დამატებით - ასკორბინის მჟავის, კატექინის და ცისტეინის ჩათვლით, შესწავლილი იქნა კვერცეტინის და რუთინის კატალიზირებული დაშლა (ციტრატი/Cu₂⁺). დადგენილი იქნა, რომ ასკორბინის მჟავას და კვერცეტინის დამატება არ იწვევს, როგორც ფლავონოიდების, ასევე ბროუნინგის (დანამატი A420) ინჰიბირებას, მაგრამ ახდენს კატექინების სარწმუნო მატების პროვოცირებას.

მეცნიერთა მიერ დადგინდა, რომ P-ვიტამინურ აქტივობას ამჟღავნებენ შემდეგი ინდივიდუალური ნივთიერებები: რუთინი, კვერცეტინი, იზოკვერცეტინი, (+)-კატექინი, (-)-გალოკატექინი, დაუჟანგავი ღვინის ტანინი და ანტოციანები (ედელმანი და სხვ., 2001; ქოსინსი და სხვ., 1998).

ბერტელის და თანაავტორთა მიერ (1995) შესწავლილია კვერცეტინის, მირიცეტინის, კემპფეროლის, აპიგენინის და ლუთეოლინის გავლენა ადამიანის ორგანიზმზე. კერძოდ, დადგინდა მათი როლი გულის კორონარული დაავადებებით გამოწვეული სიკვდილის რისკის თავიდან აცილებაში. ცნობილია კვერცეტინის და კემპფეროლის ანტიოქსიდანტური და სიმსივნის საწინააღმდეგო აქტივობა (ჰერტოგი, 1995). მეცნიერთა მიერ (დეი და სხვ., 2000), შესწავლილია კვერცეტინის და ორგანიზმში არსებული მისი მეტაბოლიტების ზემოქმედება

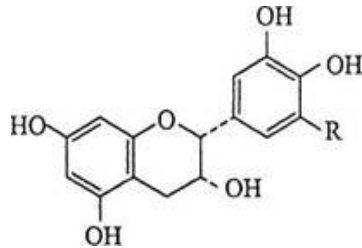
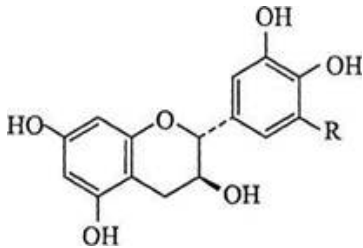
ღვიძლის არაუფრედოვან ექსტრაქტებზე. დადასტურებულია, რომ მათი ბიოლოგიური აქტივობა დამოკიდებულია პლაზმაში კვერცე-ტინის განაწილებასა და კონცენტრაციაზე.

კატექინები (ფლავან-3-ოლები). ყურძნისა და ღვინის ფენოლური ნაერთებიდან მნიშვნელოვანი წგუფია კატექინები. ინდივიდუალური სახით, ძირითადად გვხვდება შემდეგი კატექინები, რომლებიც წარმოდგენილია ცხრილში (1.1.3.).

ცხრილი 1.1.3.

ყურძნისეული წარმოშობის კატექინები

ფლავანოლები	R ₃	R ₁	R ₂
(+)-კატექინი	H	OH	H
(-)-ეპიკატექინი	H	H	OH
(+)-გალოკატექინი	OH	OH	H
(-)-ეპიგალოკატექინი	OH	H	OH

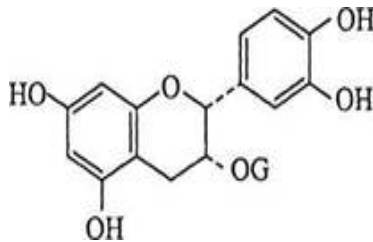

R = H: (+) – კატექინი

R = OH: (+) – გალოკატექინი

R = H: (-) – ეპიკატექინი

R = OH: (-) – ეპიგალოკატექინი

ეპიკატექინ -3- გალატი G = გალისმჟავა

ქართული ვაზის ჯიშების და შესაბამისი ღვინოების კატექინების შესწავლაში ფუნდამენტური მნიშვნელობა აქვს დურმიშიძის და თანაავტორთა გამოკვლევებს. მათ მიერ დადგენილია, რომ ყურძენში ძირითადი კატექინებია (+) კატექინი, (-) გალოკატექინი, (-) ეპიკატექინი, (+) ეპიკატექინგალატი (დურმიშიძე და სხვ. 1979, 1985). გელაშვილის და თანაავტორთა მიერ (1970) ყურძნის კლერტიდან, ნიპნიდან და კანიდან განისაზღვრა შემდეგი კატექინები: (+) კატექინი, (-) ეპიკატექინი, (+) გალოკატექინი, (-) ეპიკატექინგალატი. ზემოთ ჩამოთვლილ ობიექტებში კატექინებიდან დომინანტია (+) კატექინი. საფერავის ჯიშის ყურძნის კლერტში, ნიპნაში და კანში დაფიქსირებულია (+) კატექინი, ($\pm$) გალოკატექინი, (-) ეპიკატექინი, (-) ეპიგალოკატექინი, (-) ეპიკატექინგალატი (ვალუიკო და სხვ., 1973).

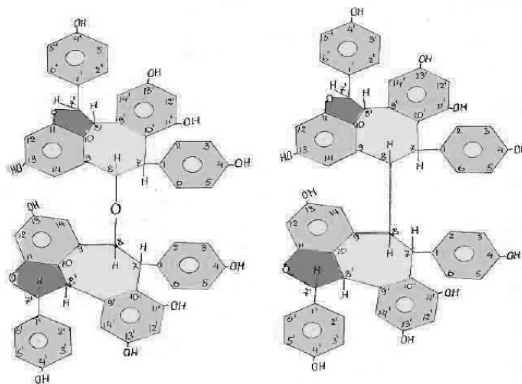
სინგლეტონის მიერ (1994) დადგინდა, რომ კატექინების შემცველობა კლერტში შეადგენს 0,7-3,5%, კანში - 0,3-4,3%, ხოლო ნიპნაში შეადგენს 2-3 %. თანაბარი სიმნიშვნის მქონე 15 სხვადასხვა ჯიშის ნითელი ყურძნის შედარებისას აღმოჩნდა, რომ კატექინების და პროანტოციანიდინების საერთო რაოდენობა შეადგენს 414- 2593 მგ/კგ.

დურმიშიძის მიერ (1955) დადგენილი იქნა ზოგიერთი ფენოლური ნაერთის P- ვიტამინური აქტივობა, ესენია: (+) კატექინი, (-) გალოკატექინი, დაუფანგავი ტანინი. კატექინების P-ვიტამინური აქტივობა თანაბარი კონცენტრაციის დროს, 2-ჯერ უფრო დიდია, ვიდრე რუთინის (ქოსინს და სხვ., 1998). კატექინები აძლიერებენ სისხლის გადამტანი არტერიების კედლების რეზისტენტობის უნარს, რითაც ორგანიზმის მიერ ასკორბინის მჟავის შეთვისებას უწყობენ ხელს (კურსანოვი 1950). ფაკენაუს და თანაავტორთა მიერ (1997), დადასტურებულია, რომ კვერცხების და კატექინების მოხმარებით თავგებში მცირდება ათეროსკლეროზის განვითარება, რაც ლიპოპროტეინების უანგვის შემცირებით არის განპირობებული. ასევე დადასტურდა, რომ კატექინებს შეუძლიათ თავიდან აიცილონ Fe^{++} და Cu^{++} ლიპიდური პეროქსიდაციები დაბალი სიმკვრივის ლიპოპროტეინებში. კატექინები აღადგენენ სისხლის მიკროცირკულაციას, აუმჯობესებენ სისხლძარღვების ელასტიურობას, აქვს ჰიპოქოლესტერინული და ანტიათეროსკლეროზული მოქმედება (ქოსინსი და სხვ., 1998).

არაფლავონოიდური ფენოლური ნაერთები

სტილბენოიდები. სტილბენოიდები გავრცელებულია მონომერული, დიმერული, ტრიმერული, ტეტრამერული და ოლიგომერული სტილბენების და მათი ნაწარმების სახით.

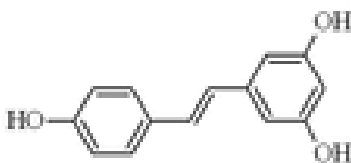
საქართველოს მევენახეობის, მეღვინეობის და მებალეობის ინსტიტუტში ჩატარებული კვლევების შედეგად, ვაზიდან გამოიყო და იდენტიფიცირდა მონომერული სტილბენი ტრანს-რესვერატროლი, ტრანს-რესვერატროლის დიმერი ϵ -ვინიფერინი და ორი ტეტრამერული სტილბენი (ბეჟუაშვილი და სხვ. 1991, 1994, 1997).

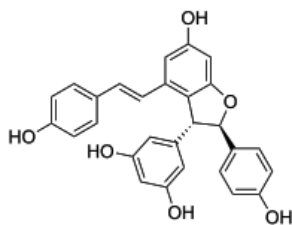
I

II

ტეტრამერული სტილბენები

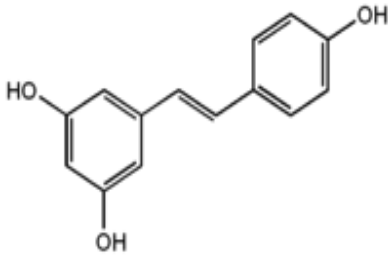

ტრანს-რესვერატროლი

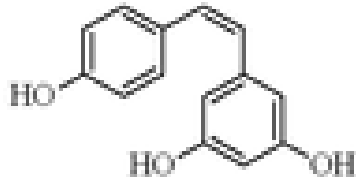

ϵ - ვინიფერინი

რესვერატროლი - (3,5,4'-ტრიჰიდროქსი-ტრანს-სტილბენი) - სტილბენოიდების მონომერულ კომპონენტს, გლიკოზიდებისა და პოლიმერების შემცველი სტილბენოიდური ჯგუფის სანყის წევრს წარმოადგენს. რესვერატროლი ორი იზომერული ფორმით არსებობს: ტრანს-რესვერატროლი და ცის-რესვერატროლი. ბიოლოგიურად უფრო აქტიურია ტრანს ფორმა.

ტრანს-რესვერატროლი $C_{14}H_{12}O_3$

ცის-რესვერატროლი

კობტაშვილის მიერ (2006) გამოკვლეული იქნა ტრანს-რესვერატროლი, საქართველოში გავრცელებულ ფერად ყურძნიან საღვინე ვაზის ჯიშებში - საფერავი, ოცხანური საფერე, კაბერნე და თავკვერი. დადგინდა, რომ ტრანს-რესვერატროლს ძირითადად შეიცავს ყურძნის მარცვლის კანი და ნიშნების სახით წიპნა. მისმა კონცენტრაციამ 1997-2001 წლებში შეადგინა: საფერავის მარცვლის კანში - 8,16- 10,88 მგ/100გ; კაბერნეს მარცვლის კანში - 7,68 -9,14 მგ/100გ; ოცხანური საფერეს მარცვლის კანში - 8,52- 10,09 მგ/100გ; თავკვერის მარცვლის კანში - 4,97- 6,49 მგ/100გ. დადგინდა, რომ რესვერატროლის რაოდენობას წითელ ღვინოებში განსაზღვრავს ღვინის ტიპი და შესაბამისი ტექნოლოგიური პროცესები. სუფრის მშრალ, ნახევრადტკბილ და შემაგრებულ ღვინოებს შორის ტრანს-რესვერატროლს მეტი რაოდენობით შეიცავს შემაგრებული ღვინოები. ტრანს-რესვერატროლის კონცენტრაციის ცვლილება აღნიშნულ ტიპის ღვინოებში: საფერავისათვის - 0,78- 3,52 მგ/ლ; კაბერნესათვის- 0,65-2,87მგ/ლ; ოცხანური საფერესათვის 0,69-2,62 მგ/ლ; თავკვერისათვის - 0,47-1,92 მგ/ლ ფარგლებში მერყეობს. ასევე გამოვლინდა, რომ სხვადასხვა ტიპის ქართული წითელი ღვინოების სამკურნალო-კვებით ღირებულებას რიგ ფენოლურ ნაერთებთან ერ-

თად, გარკვეულწილად განაპირობებს მათში ფიზიოლოგიურად აქტიური რესვერატროლის 0,47- 3,52 მგ/ლ შემცველობა.

ავტორების მიერ (ბეჟუაშვილი, ვეფხიშვილი და სხვ., 2011), გამოკვლეულია ტრანს-რესვერატროლის და E-ვინიფერინის შემცველობა საქართველოში გავრცელებულ ვაზის წითელ ყურძნიან ჯიშებში. მათი რაოდენობა (მგ/100გ) შესაბამისად შეადგენს: საფერავის ყურძნის კანი - 6,67-0,67; საფერავი ბუდეშურისებრი - 1,86-0,38; კაბერნე-სოვინიონი -2,96-0,4; ოცხანური საფერე - 6,07-0,34; ჩხავერი - 1,73-0,26; ოჯალეში - 2,92-0,43; ალადასტური - 3,96-0,3; ალექსანდროული - 3,21-0,57; მუჯურეთული - 2,26-0,26; ასურეთული შავი - 2,06-0,45.

ქართულ წითელ ღვინოებში დადგენილია ტრანს-რესვერატროლის, E-ვინიფერინის და ტეტრამერული სტილბენის კონცენტრაციები (მგ/ლ), კერძოდ: საფერავი (კარდენახი) - 2,56-1,22; საფერავი (წინანდალი) - 2,13-0,88-1,92; საფერავი (ნაფარეული) - 2,35-0,78-1,59; საფერავი ბუდეშურისებრი - 2,01-0,63-0,84; კაბერნე-სოვინიონი - 1,26-0,52-0,96; ოცხანური საფერე - 2,23-0,65-1,12; ალადასტური - 2,03-0,42-1,95; ასურეთული შავი - 0,9-0,51-0,75; ჩხავერი - 0,51-0,11-0,31; ბუნებრივად ნ/გ: საფერავი (ახაშენი) - 2,21-0,91-1,52; საფერავი (ქინძმარაული) - 1,87-0,66-1,32; ოჯალეში -2,05-0,53-1,87 (ვეფხიშვილი, 2012).

წითელ ღვინოში ტრანს-რესვერატროლის რაოდენობა დაფიქსირებულია 0,1-15 მგ/ლ-ზე. რესვერატროლს ახასიათებს სხვადასხვა სახის ბიოლოგიური აქტივობა, რაც წარმოადგენს წითელი ღვინის ანტიოქსიდანტობის ძირითად განმსაზღვრელს. დადასტურებულია, რომ რესვერატროლს შეუძლია დაბალი სიმკვრივის ლიპოპროტეინების დაჟანგვის შეზღუდვა და ტრომბოციტების აგრეგაციის თავიდან აცილება. ამის გარდა, რესვერატროლი წარმოადგენს ფიტოესტროგენს (ბუნებრივ ჰორმონს) და მას გულსისხლძარღვთა სისტემის დაცვის უნარი გააჩნია, ასევე გააჩნია ანთების საწინააღმდეგო და ანტისიმპიენური მოქმედება (ფლემანტი, 2000). მეცნიერთა მიერ (ფრაგოპოლო და სხვ., 2007) გამოვლინდა, რომ რესვერატროლი და მისი აცეტილირებული წარმოებულები თრომბოციტების აგრეგაციისათვის მნიშვნელოვან ინჰიბიტორებს წარმოადგენენ. ლანზილის და თანავატორთა მიერ (2006), დადასტურდა რესვერატროლის დადებითი ეფექტი მკერდის კიბოს ქიმიო-თერაპიული მკურ-

ნალობის დროს. ავტორთა მიერ (კუბოტა და სხვ., 2003) შესწავლილი იქნა რესვერატროლის ბიოლოგიური აქტივობა „in vitro“ ფილტვის კიბოს უჯრედებზე და დადგინდა, რომ რესვერატროლი არის პერ-სპექტიული ალტერნატიული საშუალება ფილტვის კიბოს თერაპიის დროს. ბრედემიენტის და თანაავტორთა მიერ (2004), გამოვლინდა რესვერატროლის კარდიოპროტექტორული აქტივობა. მეცნიერთა მიერ (გულჩინი და სხვ., 2010), დადგინდა რესვერატროლის „in vitro“ ანტიოქსიდანტური აქტივობა და ავტორებს მიზანშეწონილად მიაჩნიათ მისი გამოყენება ფარმაცევტულ და კვების მრეწველობაში.

მეცნიერთა მიერ (სობოლევი და სხვ., 2011) ძუძუმწოვართა უჯრედებში გამოკვლეული იქნა რესვერატროლის და ფტეროსტილბენის ანტიოქსიდანტური, ანტიანთებითი და ციტოტოქსიური აქტივობები. შედეგებმა გამოკვლეული ნივთიერებების ბიოლოგიური აქტივობის ფართო სპექტრი აჩვენა. უჯრედულ და მოლეკულურ დონეზე მრავალრიცხოვანი გამოკვლევებით, დადგენილია რესვერატროლის განსაკუთრებული თვისებები, როგორც პროფილაქტიკური საშუალებისა, ისეთი პათოლოგიების დროს, როგორიცაა გულსისხლძარღვთა დაავადებები, კიბო, ვირუსული ინფექციები, ნეიროდეგენერაციული პროცესები (დელმასი და სხვ., 2011; ტაისერდი და სხვ. 1996). ტრანს-რესვერატროლი, ულტრაიისფერი სხივებით დასხივების დროს შეიძლება გადავიდეს ცის-რესვერატროლის ფორმაში. აღმოჩენილია ადამიანის შარდში ცის-რესვერატროლის მეტაბოლიტები შემდეგი ნივთიერებების სახით: ცის-რესვერატროლი-4-სულფატი; ცის-რესვერატროლი-3-0-გლუკურონიდი და თვით ცის-რესვერატროლი-4-0-გლუკურონიდი (ურპი-სარდა და სხვ., 2007; ზამორა-როს და სხვ. 2006). რესვერატროლი შეიძლება ჩაერთოს ჟანგვა-აღდგენით რეაქციებში (სანგი და სხვ., 2007). დადგენილია, რომ რესვერატროლის ჯანგვითი დეგრადაცია შეიძლება წარიმართოს 37°C ტემპერატურაზე 24 საათში H₂O₂- თან ერთად (იანგი და სხვ., 2010), მაგრამ დამტკიცდა, რომ რესვერატროლი და მისი გლუკოზიდი სამი თვის განმავლობაში, უმნიშვნელო დეგრადაციით, ინარჩუნებენ სტაბილურობას (ჯენსენი და სხვ., 2010). მეცნიერთა მიერ (ურპი-სარდა და სხვ., 2007), ჩატარდა კვლევა 18-50 წლის ჯანმრთელ, არამწველ მამაკაცზე, რომლებსაც მიეწოდებოდა 250 მლ წითელი ღვინო, 24 საათის შემდეგ მათ ორგანიზმში აღმოჩენილ იქნა შემდეგი მეტაბოლიტები: ტრანს-რესვერატროლი-3-0-გლუკუ-

რონიდი, ცის-რესვერატროლი-3-გლუკურონიდი და თავისუფალი ტრანს-რესვერატროლი.

მეცნიერთა მიერ (მუკიპერდიე და სხვ., 2010; დასი და სხვ., 2010; მაკერჯი და სხვ., 2009) ჩატარებულია კვლევები ვირთხებზე და გამოვლენილია რესვერატროლის კარდიოპროტექტორული მოქმედება გულის იშემიური იდაავადებების დროს. დადგენილია რესვერატროლის დადებითი სამკურნალო ეფექტი ათეროსკლეროზის, ჰიპერტონიის, დიაბეტის, გულის უკმარისობის, სიმსუქნის, ვირუსული ჰერპესის, ალცჰეიმერის, ჰეპატოტოქსიურობის და ფილტვების დაავადების დროს (ბერტელი და სხვ., 2009; მაკერჯი და სხვ., 2009; აგარვალი და სხვ., 2006). გამოვლენილია რესვერატროლის მონაწილეობა ისეთი დაავადებების მართვაში, როგორცაა კიბო, ნეიროდეგენერაციული პროცესები და გულსისხლძარღვთა დაავადებები (ფერასინი და სხვ., 2010; ნანა-სინკამი და სხვ., 2010; ქურაში და სხვ., 2010., კართა და სხვ., 2010; ბერინგჰაუსი და სხვ., 2009; სუარეზი და სხვ., 2009; დივაკარანი და სხვ., 2008; კატალუჩი და სხვ., 2008). გურსმისის და თანაავტორთა მიერ ვირთხებზე ჩატარებული კვლევების შედეგად, აღმოჩნდა რესვერატროლის დადებითი ეფექტი მიოკარდის ინფარქტის მკურნალობის დროს. მეცნიერების მიერ დადასტურებულია, რომ რესვერატროლი „in vivo“ პირობებში უფრო ძლიერი ანტიოქსიდანტია, ვიდრე „in vitro“ პირობებში (იმამურა და სხვ., 2000).

რესვერატროლის მიერ სირტუინების (სირტუინები არეგულირებენ სიბერის, აპოპტოზის და სტრესის სანინაალმდეგო მოქმედების პროცესებს) გააქტიურების საკითხებს მიეძღვნა არა ერთი მეცნიერული კვლევა (ვილაბლა და სხვ., 2012; იოსეფი და სხვ., 2012; პარკიდა სხვ., 2012).

ბეჟუაშვილის და თანაავტორთა მიერ (1999) გამოკვლეულია ტრანს-რესვერატროლის გავლენა ღვინის საფუარებზე ყურძნის ნვენის ალკოჰოლური დუღილის პროცესში. დადასტურებულია მისი მასტიმულირებელი გავლენა „*Saccharomyces vini*“ - კახური 42 და „*Sacch. chodati*“ - თელიანი 79 - საფუერების ზრდა-განვითარებაზე. დადასტურებულია ტრანს-რესვერატროლის ანტაგონისტური მოქმედება ვაზის კიბოს გამომწვევ ბაქტერიებზე „*Agrobacterium tumefaciens*“. პარალელურად ჩატარებული ექსპერიმენტების შედეგად გამოვლინდა ტრანს-რესვერატროლის მასტიმულირებელი ზეგავლენა ღვინის

საფუარების მიმართ, ხოლო ვაზის კიბოს გამომწვევი ბაქტერიების მიმართ - ინჰიბიტორული.

ფენოლმჟავები. ყურძნის ფენოლურ ნაერთებს შორის, არა-ფლავონოიდური ნაერთებიდან, მნიშვნელოვან ადგილს იკავებს ფენოლმჟავები, რომელთა სპექტრი ძირითადად წარმოდგენილია: გალის, პროტოკატექის, 4-ოქსიბენზოის, იასამნის, ვანილინის, გენტიზინის, ყავის, პარა-კუმარის, ფერულის და სხვა მჟავების სახით (დურმიშიძე, ხაჩიძე, 1979).

ფენოლმჟავების შესწავლას მიეძღვნა სხვადასხვა ქვეყნის მკვლევართა შრომები, რომელთა თანახმად ყურძენში და შესაბამისად ღვინოში, იდენტიფიცირებული იქნა ზემოთ ჩამოთვლილი ფენოლ-კარბონმჟავები (რიბერო-გაიონი 1963). ჰარბორნი და სხვ., (1961) მონაცემებით წითელ ყურძენსა და ღვინოში ოქსიდარიჩინის მჟავები გვხვდება, როგორც თავისუფალი, ისე ეთერების სახით. საქართველოში (რაჭაში) გავრცელებული ალექსანდროულის და მუჯურეთულის ჯიშის ყურძნის კანიდან და შესაბამისად ღვინიდან, იდენტიფიცირებულია რიგი ფენოლმჟავები, რომელთა შორის ჭარბობს იასამნის მჟავა (ბარდაველიძე და სხვ., 2001).

მეცნიერთა მიერ (ქვლივიძე, ბეჟუაშვილი; 2005), კახეთის რეგიონის სხვადასხვა რაიონში გავრცელებული საფერავის კანიდან და შესაბამისად, ღვინიდან იდენტიფიცირებულია გალის, გენტიზინის, პროტოკატექის, ყავის, ფერულის პარა-კუმარის, ვანილინის, იასამნის მჟავები, რომელთა შორის დომინირებს იასამნის მჟავა. ფენოლ-კარბონმჟავების მდიდარი სპექტრით ხასიათდება საქართველოში გავრცელებული და მათგან დამზადებული სხვადასხვა ტიპის ღვინოები: საფერავი, კაბერნე-სოვინიონი, საფერავი ბუდეშურისებრი, ოცხანური საფერე, ოჯალეში, ალექსანდროული, ჩხავერი, ალადასტური, ასურეთული შავი (ვეფხიშვილი და სხვ., 2010).

დადასტურებულია, რომ კახური ტიპის ღვინის დამზადებისას ალკოჰოლური დუღილის პროცესში დემეთოქსილირებული ფენოლმჟავები - გალის, პროტოკატექის, და 4-ოქსიბენზოის, ღვინის საფუარების მოქმედებით გარდაიქმნება ცხიმოვან მჟავათა ეთილის ეთერის წარმოქმნით, ხოლო ვანილინის და იასამნის მჟავები ღვინის საფუარებით გარდაქმნას არ ექვემდებარებიან (ნუცუბიძე და სხვ., 1999). ამავ ავტორთა მიერ (1999), დადგენილია კახური ტიპის ღვინოში ფენოლკარბონმჟავების წარმოქმნის გზები. ექსპერიმენტულად

დადასტურდა ფენოლმჟავების ანტიოქსიდანტური აქტივობის შემდეგი თანმიმდევრობა: ყავის → პროტოკატექის → პარა-კუმარის მჟავა. მაგრამ, როდესაც იჟანგება სისხლის პლაზმის ლიპოპროტეინები, მაშინ ადგილი აქვს შემდეგ თანმიმდევრობას: ყავის → სინაპის → ფერულის მჟავა (სოლისი და სხვ., 1997; აბუ-ამმა და სხვ., 1996).

გალის მჟავის აქტივობა განსაზღვრულია კონკრეტულად ლიპოპროტეინის Apo B100 წარმოქმნის შემცირებით (პალი და სხვ., 2003). გალის მჟავის ბიოლოგიური აქტივობა გამოიხატება მისი ანტაგონისტური მოქმედებით ლეიკოციტებზე, პლატელიტებზე და P-სელექტინზე (ჩენტელი და სხვ., 2005). ფენოლმჟავების ინჰიბიტორული ზემოქმედება Ap-1-ზე გამოიხატება შემდეგი თანმიმდევრობით: გალის → პროტოკატექის → პარა-კუმარის → სინაპის → ფერულის მჟავა (მეგი-კეპერიონი და სხვ., 2001). ფენოლმჟავები ასევე ამუღავნებენ ბიოლოგიურ აქტივობას სხვადასხვა მიმართულებით (აბუ-ამმა და სხვ., 2000; ზილკენსიდა სხვ., 2005; გონტიერი და სხვ., 2003).

მეცნიერთა მიერ (ბეჟუაშვილი და სხვ., 2011), გამოკვლეულია სუფრის მშრალ წითელ ღვინოებში ვაშლ-რძემჟავა დუღილზე სტილბენების ტრანს-რესვერატროლის და ϵ -ვინიფერინის ზემოქმედების გარკვეული ეფექტი. ეს ნივთიერებები ვაშლმჟავის რძემჟავაში გარდაქმნას ასტიმულირებენ შედარებით ნაკლები შუალედური პროდუქტების წარმოქმნით. თუმცა, ვაშლმჟავა ნაწილობრივ რჩება გარდაუქმნელი. ამასთან, ამ ექსპერიმენტით დადგინდა, რომ სტილბენებთან შედარებით ნაკლებ ეფექტურია კვერცეტინი, (+)კატექინი, (-) ეპიკატექინი, ყავის და ფერულის მჟავები.

ბეჟუაშვილის და თანაავტორთა მიერ (2008) შესწავლილი იქნა ყურძნის და ღვინის ფენოლმჟავების ანტიოქსიდანტური აქტივობა „in vitro“ ცდებში ადამიანის სისხლში მალონდიალდეჰიდის წარმოქმნის ინჰიბირების ხარისხის სახით. ფენოლმჟავების აქტივობა გამოვლინდა შემდეგი თანმიმდევრობით: გალის → პროტოკატექის → გენტიზინის → ყავის → ფერულის → პარა-კუმარის → 4-ოქსიბენზოის → სალიცილის → იასამნის მჟავის. ვანილინის მჟავას აღმოაჩნდა ნეგატიური კორელაცია. აღნიშნული ფენოლმჟავების ანტიოქსიდანტური აქტივობა აღმოჩნდა 40-95%-ის ფარგლებში.

1.2. ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატების ზოგადი მიმოხილვა, მათი დამზადების ტექნოლოგიები და გამოყენების პერსპექტივები

ბად-ების წარმოება აქტუალური გახდა მე-XX საუკუნის მეორე ნახევრიდან. ამ მიმართულებას საფუძვლად დაედო ფარმაცოლოგიური, ბიოქიმიური მიმართულების და საკვების შესახებ კვლევების მეცნიერული მიღწევები.

ბად-ი წარმოადგენს ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებების კონცენტრატს, რომელიც მზადდება მცენარეული, ცხოველური და მინერალური ნედლეულისგან, ან მიღებულია ნივთიერებების ქიმიური სინთეზის გზით. ბად-ის გამოყენება ხდება უშუალოდ საკვებთან ერთად, ან დამატებულია საკვებ პროდუქტებში.

როგორც უკვე აღინიშნა, ბად-ი განეკუთვნება საკვებ პროდუქტებს, რომელიც გამოირჩევა განსაკუთრებული ბიოლოგიური აქტივობით და შესწევს უნარი მოახდინოს გავლენა ორგანიზმში მომდინარე ფიზიოლოგიურ პროცესებზე. ასევე ითქვა, რომ ბიოლოგიურ აქტივობას ფლობს მრავალი საკვები ნივთიერება და მათი რაოდენობის გაზრდა კვების რაციონში იწვევს საკვების ბიოლოგიური აქტივობის მკვეთრ ამაღლებას.

წარმოშობის მიხედვით ბად-ების კლასიფიკაცია შემდეგია: 1. მცენარეული ექსტრაქტები; 2. მეფუტკრეობის პროდუქტები; 3. ზღვის პროდუქტები; 4. მინერალური კომპონენტები; 5. ფერმენტაციის პროდუქტები; 6. ბოიტექნოლოგიის პროდუქტები; 7. ბუნებრივი საკვები ნივთიერებები; 8. ბუნებრივი საკვები ნივთიერებების სინთეზური ანალოგები.

ბად-ები თანამედროვე კლასიფიკაციით, მოქმედების მიხედვით იყოფა ხუთ ჯგუფად:

ნუტრიცევტიკები - საკვების ბიოლოგიურად აქტიური დანამატები, რომლებიც საკვების ქიმიურ შედგენილობას (ცილები, ამინომჟავები, ცხიმები, ვიტამინები, ნახშირწყლები, მინერალური ნივთიერებები) უკეთებენ კორექციას.

პარაფარმაცევტიკები - საკვების ბიოლოგიურად აქტიური დანამატები, რომლებიც გამოიყენება პროფილაქტიკისთვის და დამხმარე თერაპიისთვის, რათა ორგანიზმმა შეძლოს ფიზიოლოგიურ საზღვრებში ფუნქციური აქტივობა.

უზბოტიკები - საკვების ბიოლოგიურად აქტიური დანამატები, რომლის შემადგენლობაშიც შედის ცოცხალი მიკროორგანიზმები და მათი მეტაბოლიტები (კეფირი, მანონი).

ენტეროსორბენტები - გამოიყენება ორგანიზმის დეტოქსიკაციისთვის.

კოსმეცევიკები - ორგანიზმში ტრანსდერმალური გზით ახდენენ ნივთიერებების ტრანსპორტირებას.

თანამედროვე ბად-ები შედგება რამოდენიმე ათეული კომპონენტისგან, რომელიც განაპირობებს მრავალპროფილიან ეფექტს. ასეთი ბად-ების მნიშვნელოვან უპირატესობად უნდა ჩაითვალოს ის, რომ მრავალკომპონენტური შემადგენლობა აძლიერებს მათში შემავალ ყველა ინგრედიენტის დადებით ეფექტს, და სუსტდება, ან მთლიანად ნიველირდება უარყოფითი და გვერდითი მოვლენები. ეს გვაძლევს საშუალებას მინიმალური დოზებით გამოვიყენოთ ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებები. ასევე საინტერესოა აღინიშნოს, რომ ბად-ების გამოყენებისას ალერგიული რეაქციები 10-ჯერ უფრო იშვიათია, ვიდრე სინთეზური ფარმაკოლოგიური პრეპარატების გამოყენების დროს. ეს აიხსნება ადამიანის ფერმენტულ სისტემასთან ბუნებრივი, მცენარეული და ცხოველური წარმოშობის კომპონენტების სიახლოვით.

საკვები და ბად-ი, ფიზიოლოგიური მექანიზმების მეშვეობით, ადამიანის ორგანიზმში იწვევენ ჯანმრთელობისთვის სასარგებლო გარდაქმნების ფართო სპექტრს. ადამიანი თვითონ ირჩევს საკვების რაციონს და მისთვის საჭირო ბიოლოგიურად აქტიურ დანამატებს, გართულებების ალბათობა ამ შემთხვევაში უმნიშვნელოა. რაც შეეხება წამალს, მოსალოდნელია ალერგიული რეაქციები, მაღალია რისკი გვერდითი მოვლენების და გართულებების. ძალიან საშიშია მისი მიღება ექიმის დანიშნულების გარეშე.

საკვების, ბად-ის და წამლის ძირითადი განსხვავება და შედარებითი დახასიათება მოყვანილია ცხრილში:

ცხრილი. I.2.1.

**საკვების, ბად-ის და წამლის ძირითადი განსხვავება
და შედარებითი დახასიათება**

	საკვები	ბად -ი	წამალი
დანიშნულება	ჩვეულებრივი კვებისთვის	საკვებში შემავალი არასაკმარისი ნივთიერებების შესავსებად	დაავადებების სამკურნალოდ
ნედლეული	როგორც წესი, ბუნებრივი	როგორც წესი, ბუნებრივი	ქიმიური და ბუნებრივი
ტექნოლოგიური გადამუშავების ხარისხი (შრობა, კონსერვაცია, გასუფთავება)	როგორც წესი, უმნიშვნელო, ან პროდუქტის ბუნებრივი სტრუქტურის შეუცვლელად	როგორც წესი, მნიშვნელოვანი, მაგრამ პროდუქტის ბუნებრივი სტრუქტურის შეუცვლელად	მაღალი ხარისხით გასუფთავებული
შემადგენლობა	მრავალკომპონენტიანი, ბუნებრივი	მრავალკომპონენტიანი, როგორც წესი ბუნებრივი	თითქმის მთლიანად ქიმიური ნაერთები
მოხმარება სხვადასხვა ქვეყნებში	100%	60-80%	15%
მოხმარების რეგულარობა	ყოველდღე	მუდმივად, შესაძლებელია შესვენებები	ავადმყოფობის დროს
ზემოქმედება	მთელ ორგანიზმზე ფიზიოლოგიური მექანიზმების საშუალებით	როგორც წესი, მთელ ორგანიზმზე ფიზიოლოგიური მექანიზმების საშუალებით	როგორც წესი, ცალკეულ ორგანოებზე და სისტემებზე არაფიზიოლოგიური და არაბუნებრივი ზემოქმედების მექანიზმებით

ზემოქმედების სპეციფიურობა	ჯანმრთელობისთვის სასარგებლო რეაქციების ფართო სპექტრი	ჯანმრთელობისთვის სასარგებლო რეაქციების ფართო სპექტრი	შერჩევითი ზემოქმედება, შესაძლებელია არასპეციფიური ტოქსიური რეაქციები
ზემოქმედების ეფექტი	ფიზიოლოგიური ნორმების საზღვრებში	ფიზიოლოგიური ნორმების საზღვრებში	ეფექტი შესაძლებელია სცილდებოდეს ფიზიოლოგიურ საზღვრებს
გართულებების ალბათობა	უმნიშვნელო	უმნიშვნელო	მაღალი
მიღების ფორმები	თვითონ ირჩევს ადამიანი	დამოუკიდებლად ან ექიმის კონსულტაციის შემდეგ	ექიმის დანიშნულებით
გამაჯანსაღებელი ეფექტი	ნელი, მაგრამ ხანგრძლივი	ნელი, მაგრამ ხანგრძლივი	სწრაფი, მაგრამ ხანმოკლე

ამასთანავე, უნდა გავითვალისწინოთ მეცნიერული დასკვნები იმის შესახებ, რომ თანამედროვე პირობებში ადამიანის ჯანმრთელობა 10%-ით დამოკიდებულია მემკვიდრეობაზე, 15% - სამედიცინო ჩარევაზე, ხოლო 70% - საკვებზე, ცხოვრების წესზე და ეკოლოგიურ ფაქტორებზე.

ბად-ი ინარმოება ბალზამის, ექსტრაქტის, ნაყენის, კრემის, მშრალი და თხიერი კონცენტრატების, სიროფის, ტაბლეტის, ფხვნილის, კაფსულის სახით.

ბად-ების მიღების ტექნოლოგიები დაფუძნებულია იმ ბუნებრივი და სინთეზური ნივთიერებების ქიმიური შემადგენლობის ფუნდამენტური კვლევების შედეგებზე, რომელთა სამკურნალო-პროფილაქტიკური აქტივობა მრავალგზის არის დადასტურებული. სწორედ ეს იძლევა იმის რეალურ შესაძლებლობას, რომ წამლისგან განსხვავებით, ახალი ბად-ების ტექნოლოგიების შექმნა და მათი წარმოებაში დანერგვის პროცედურა რამდენადმე იყოს გაადვილებული.

განხილულია ყურძნისეული წარმოშობის ბიოლოგიურად აქტი-

ურ დანამატები - „მეგაპრო“ (აშშ) (Megapro-USA.Co.uk), „პიგნოჯენოლი“ (Pignojenol) და „ანტიოქსი“ (Antiox) (საფრანგეთი), „ხოლიკანი“ (Cholikan) (ჩინეთი), „ენოანტი“ (Enoant) და „ვინ-ვიტა“ (უკრაინა), „იმორტელ-კლასიკი“ (Immortel Classic) და იმორტელ-რედ“ (Immortel Red Miracl) (მოლდოვა), რომელთა შემადგენლობაში მალალი კონცენტრაციით ლოკალიზებულია ფენოლურ ნაერთთა ფართო სპექტრი, რაც განაპირობებს მათ მალალ ანტიოქსიდანტობას და შესაბამისად, ბად-ების ფუნქციურ დანიშნულებას სამკურნალო-პროფილაქტიკური თვალსაზრისით.

ბად-ი „პიკნოგენოლი“ („Pycnogenol“), (საფრანგეთი). XX საუკუნის 90-იანი წლების დასაწყისში რეალიზაციაში გამოჩნდა წითელი ყურძნისგან დამზადებული ბად-ები. ერთ-ერთი პირველთაგანი მათ შორის იყო ყურძნის ნიჰნისგან დამზადებული და კაფსულებში მოთავსებული ბად-ი სავაჭრო სახელით „piknogenoli“ ანუ OPC-95+. OPC+. „piknogenoli“ წარმოადგენს ძლიერი მოქმედების ბუნებრივ ანტიოქსიდანტს, რომელიც პროანტოციანიდინებისა და რესვერატროლისგან შედგება. ეს ნივთიერებები მიღებულია ყურძნის კანიდან, ნიჰნიდან და სამხრეთ საფრანგეთში გავრცელებული განსაკუთრებული სახეობის ფიჭვის ქერქისგან. ფიჭვის ქერქის ექსტრაქტი და ყურძნის ნიჰნის ექსტრაქტი „piknogenoli“ (პატენტი (აშშ) 4698360), შეიმუშავა პროფესორმა მასკულიერმა (მასკელიე, 1987). ყურძნის ნიჰნის ექსტრაქტის დასამზადებლად კატექინებს და პროანტოციანიდინების გამოწვლილვის მიზნით, ნედლეულად გამოყენებული იყო მელვინეობის მეორადი პროდუქტი - დურდო (ალონსოდა სხვ., 1991). 1997 წელს, ყურძნის ნიჰნის ექსტრაქტი ამერიკაში აღიარეს შვიდ საუკეთესო ბუნებრივ ექსტრაქტებს შორის (ბლუმენტალ, 1998). ყურძნის ნიჰნის და ფიჭვის ქერქის ექსტრაქტები ფართოდ გამოიყენება, როგორც ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატები (American Botanical Council, 2000; პაკერდა სხვ., 1999).

პიკნოგენოლი, როგორც ძლიერი ანტიოქსიდანტი, სასარგებლოა ისეთი დაავადების სამკურნალოდ, როგორიცაა გულსისხლძარღვთა, ენდოკრინული (დიაბეტი და სხვ.), სახსრების ქრონიკული და მწვავე დაავადებებისას (როგორც ანტიანთებითი), ჰეპატიტის, პანკრიატიტის და წყლულოვანი კოლიტის დროს. პიკნოგენოლი ასევე გამოიყენება ცენტრალური ნერვული სისტემის კომპლექსური მკურნალობისას, ვინაიდან იგი აუმჯობესებს სისხლძარღვებში სისხ-

ლის მიმოქცევას. ონკოლოგიაში პიკნოგენოლს იყენებენ ქიმიური და სხივური თერაპიის გართულებების შესამცირებლად. პიკნოგენოლი, როგორც ანტიოქსიდანტი შედის ორგანიზმის გამაახალგაზრდავებელ და კანის სტრუქტურის გასაუმჯობესებელ სამკურნალო კურსის შემადგენლობაში, ასევე წარმოადგენს წონის კორექციის პროგრამის შემადგენელ ნაწილს.

ბად-ი OPC+ “პიკნოგენოლი“ ხელს უშლის თრომბის და ათეროსკლეროზული ფოლაქების წარმოქმნას სისხლძარღვების კედლებზე, რაც ამცირებს ათეროსკლეროზის განვითარების რისკს. პიკნოგენოლი ამცირებს ისეთი დაავადებების გართულების წარმოქმნის რისკს, რომელიც შეიძლება წარმოიშვას სტენოკარდიის, ჰიპერტონიის, ვენების ვარიკოზული გაგანიერების და ტრომბოფლებიტიის დროს.

ვინაიდან ბად-ი „პიკნოგენოლი“ ამაღლებს სისხლძარღვების ელასტიურობას, მათ შორის თირკმელების კაპილარების და აუმჯობესებს თვალის ფსკერის სისხლის მიმოქცევას. ამ თვისების გამო, იგი შეიძლება გამოყენებული იქნეს დიაბეტური ანგიოპათიის სამკურნალოდ.

ბად-ი „პიკნოგენოლი“, როგორც თავისუფალი რადიკალების შემბოჭავი საშუალება, ამცირებს ქიმიო და სხივური თერაპიის შედეგად მოსალოდნელ გართულებებს, ეფექტურია როგორც სახსრების ანთების სანინააღმდეგო საშუალება და შესწევს უნარი არეგულიროს ნერვული, იმუნური და ენდოკრინული სისტემების ფუნქციები.

ბად-ი „პიკნოგენოლი“ ხასიათდება კოსმეტიკური ზემოქმედებით, რაც გამოიხატება იმაში, რომ იგი იცავს კანის ქსოვილს თავისუფალი რადიკალების ზემოქმედებისგან და ზრდის ელასტინის და კოლაგენის წარმოქმნას.

ბად-ი „პიკნოგენოლის“ ერთი კაფსულა შეიცავს: ა) ყურძნის ნიჰნის ექსტრაქტი (ოლიგომერული პროანტოციანიდინების ნარევი) - 75 მგ (სტანდარტიზირებული); ბ) ჯუჯა ფიჭვის მერქნის ექსტრაქტი (სტანდარტიზირებული) - 75მგ; გ)რესვერატროლი (სტანდარტიზირებული ექსტრაქტი) - 10მგ. გამოყენება: ბად-ი „პიკნოგენოლი“ რეკომენდებულია დღეში 1-2 კაფსულა ჭამის დროს. პროფილაქტიკური კურსი - ერთი კოლოფი (60 ცალი) 2-3-ჯერ წელიწადში, პირველი 10 დღე - დღეში 2 კაფსულა. უკუჩვენება: ბად-ში შემავალი კომპონენტების ინდივიდუალური აუტანლობა. ბად-ი „პიკნოგენოლი“ არ არის ფარმაცევტული პრეპარატი.

„მეგაპრო“ („Mera Pro“) (აშშ, „Vitamax XXI“). „მეგაპრო“ წარმოადგენს ნითელი ყურძნის ნიჰნისგან დამზადებულ მაღალი აქტივობის მქონე ბიოანტიოქსიდანტს. პეროქსიდული ჟანგვითი პროცესების დროს, „მეგაპრო“ აინჰიბირებს თავისუფალ რადიკალებს და ამით ამცირებს უჯრედების დაზიანებას, ავლენს ანტიალერგიულ, ანტიანთებით, ანტისიმღვივურ მოქმედებას. „მეგაპრო“ ხელს უწყობს ტოქსინების და შლაკების გამოყოფას, სტაბილიზაციას უკეთებს უჯრედულ მემბრანას და ანელებს უჯრედული დაბერების პროცესს. აღნიშნული პროდუქტი შეიცავს ოლოგომერულ პროანტოცინინდინების კონცენტრატს, რომელიც აღმოჩენილია, აღწერილია და აპრობირებულია ფრანგი მეცნიერის პროფესორ ჯეკ მასკულიერის მიერ.

„მეგაპროს“ შემადგენლობაა: ოლიგომერული პროანტოცინინდინები - 30მგ; ციტრუსების ბიოფლავონოიდები - 900მგ. ოლიგომერული პროანტოცინინდინები, შემდგომში უკვე ოპც, არის მაღალი ბიოლოგიური აქტივობის მატარებელი, რომელიც ახდენს თავისუფალი რადიკალების ინაქტივაციას. რაც შეეხება ციტრუსების ბიოფლავონოიდებს, მათგან მნიშვნელოვანია ვიტამინი P, რომელიც ხელს უწყობს და ნორმაში მოყავს სისხლძარღვების ფუნქცია, გამტარებლობა, სტრუქტურა და ელასტიურობა, იცავს მათ სკლეროზული დაზიანებისაგან და განაპირობებს ნორმალურ სისხლის წნევას. ციტრუსების ბიოფლავონოიდები ავლენენ ანტიანთებით, ანტიალერგიულ მოქმედებას, ხელს უწყობენ სისხლძარღვების გაფართოებას, ახასიათებს შემუშების საწინააღმდეგო და მსუბუქი ანტისპაზმური მოქმედება.

„მეგაპრო“ ახდენს ანტიანთებით, ანტიალერგიულ მოქმედებას, ააქტიურებს ღვიძლის მუშაობას, აძლიერებს იმუნურ სისტემას, ანელებს უჯრედის დაბერებას, რომელიც თან ახლავს ლიპიდების ზეჟანგურ დაჟანგვას, აგრეთვე ხელს უწყობს ორგანიზმის ჰომეოსტაზს და ხსნის სტრესით გამოწვეულ შედეგებს, არეგულირებს ნერვული სისტემის მოქმედებას, ეფექტურია უძილობის და ნევროზის დროს, ბოჭავს თავისუფალ რადიკალებს, ანელებს უჯრედის დაზიანებას და ა. შ.

„მეგაპრო“ გამოიყენება ყველა იმ მდგომარეობაში, რომელიც დაკავშირებულია თავისუფალი რადიკალების და ზეჟანგური პროცესების გააქტიურებასთან; ალერგიულ ფონზე, ინფექციური დაა-

ვადებების დროს (განსაკუთრებით მწვავე პერიოდში), გაციების, მონამვლის, სისხლის მიმოქცევის მწვავე დარღვევის დროს (ინფარქტის, ინსულტის, სტენოკარდიის, ინფარქტის წინა, ინსულტის წინა), ასევე ბრონქების და სისხლძარღვების სპაზმების მოსახსნელად; შეიძლება გამოყენებული იქნეს სხივური და ქიმიოთერაპიის დამხმარე საპროფილაქტიკო საშუალებად; სასარგებლოა მავნე ეკოლოგიურ და სანარმოო პირობებში მუშაობის დროს. თამბაქოს, ულტრაიისფერი და რადიაციული მოქმედების, პესტიციდების, დაბინძურებული ატმოსფეროს ზემოქმედებით გამოწვეული უარყოფითი შედეგების პროფილაქტიკისთვის; გამოიყენება საკვები რაციონის ანტიოქსიდანტებით შესავსებად; პათოგენური სოკოებით და ვირუსებით დაინფიცირების დროს; გულსისხლძარღვთა სისტემის დაავადებებისას; იმუნური სისტემის დაცვისა და გაძლიერების მიზნით; ახალი წარმონაქმნების პროფილაქტიკისთვის; გერონტოლოგიაში დაბერების სანინაალმდეგო მკურნალობის პროფილაქტიკისთვის; სახსრების და აუტოიმუნური დაავადებებისას; ნეკლოზის, საჭმლის მომნელებელი და ღვიძლის დაავადების დროს; ნევროზის და უძილობის შემთხვევაში.

„მეგაპროს“ დროული გამოყენება (დღეში 4-6 კაფსულა) არსებითად ასუსტებს, ხოლო ზოგიერთ შემთხვევაში თავიდან აცილებს თავის ტვინის კორონარული და პერიფერიული სისხლის მიმოქცევის მწვავე დარღვევებისგან გამონეულ შედეგებს; საერთო რეკომენდაცია „მეგაპროს“ გამოყენების დროს: რეგულარული მიღებისას, მიზანშეწონილია ყოველდღე ჭამის დროს, შემდეგი გათვლით - ადამიანის წონის 68 კილოგრამზე ერთი კაფსულა. ზრდასრულ ადამიანებში დაავადების ან მწვავე ანთებითი პროცესების დროს: პირველ კვირაში დღეში 3-4 კაფსულა, მეორე კვირაში - დღეში 2 კაფსულა, ხოლო შემდეგ დღეებში, დღეში ერთი კაფსულა. პროფილაქტიკისთვის ზრდასრულებში, მიზანშეწონილია პირველი 10 დღე 2-3 კაფსულა დღეში, ხოლო დანარჩენ დროს, დღეში ერთი კაფსულა; ბავშვებისთვის რეკომენდებულია შემდეგი დოზა: 8 წლამდე ასაკისთვის კვირაში 2 კაფსულა, 8-დან 13 წლამდე - კვირაში 3 კაფსულა, ხოლო 13 წელზე ზევით, დღეში 1 კაფსულა. სადღეღამისო დოზა ბავშვებში შეადგენს მათი წონის ყოველ 10 კილოგრამზე 1 კაფსულას. ბად-ი „მეგაპროს“ მიღების დროს, ორგანიზმიდან ტოქსინების გამოდევნის მიზნით, რეკომენდებუ-

ლია წყლის დიდი დოზით მიღება - დღეში 7-9 ჭიქის ოდენობით.

ბად-ი „ხოლიკანი“ („Holikan“), (ჩინეთის კორპორაცია „Tianshi“).
„ხოლიკანის“ აქტიურ კომპონენტს წარმოადგენს რესვერატროლი, რომელიც მნიშვნელოვნად აუმჯობესებს მეტაბოლიზმს და ხელს უშლის ჰიპერლიპიდემიის წარმოქმნას. სამედიცინო კვლევებით დადგენილია მისი ანტიბიოტიკური, ანტიანთებითი, ანტიალერგიული მოქმედება, იგი ხელს უშლის დაჟანგვის და მუტაგენიზაციის პროცესს. რესვერატროლი ამალღებს სტრესის მიმართ ორგანიზმის გამძლეობას და აუმჯობესებს მეხსიერებას, იგი აღადგენს დაზიანებული გენების სტრუქტურას და ამით ხელს უშლის ისეთი დაავადების მემკვიდრეობით გადაცემას, როგორც არის დიაბეტი. რესვერატროლი სასარგებლოა ათეროსკლეროზის პროფილაქტიკისათვის, ხელს უწყობს სისხლის მიმოქცევის ნორმალიზებას, სისხლძარღვთა კედლების გასუფთავებას ათეროსკლეროზული ფოლაქებისგან, რითაც ხელს უწყობს გულის დაავადებების თავიდან აცილებას. რესვერატროლს აქვს გამოკვეთილი კოსმეტიკური ეფექტი, იგი ხელს უწყობს კანის სიგლუვებს და ელასტიურობას, იცავს კანს ნაადრევი დაბერებისგან, გააჩნია უნარი კოლაგენური ბოჭკოების სტიმულაციის და აღდგენის, ამასთანავე აახალგაზრდავებს დამჭკნარ, მოშვებულ, დაბერებულ კანს.

რესვერატროლს გააჩნია ანტისიმსივნური მოქმედება, რის შედეგადაც ანელებს კიბოს უჯრედების ზრდა-განვითარებას და ამავდროულად ასტიმულირებს და ააქტივებს ნორმალურ, ჯანმრთელ უჯრედებს. ბად-ი „ხოლიკანის“ გამოყენებისას რესვერატროლის ეფექტურობა სარძევე ჯირკვლის სიმსივნის დროს შეადგენს 43-47%-ს, კუჭის კიბოს დროს 34-41%-ს, ხოლო ჯანმრთელი უჯრედების ზრდის ეფექტურობა 9-დან 18%-მდე მერყეობს. „ხოლიკანის“ შემადგენელი ექსტრაქტი გამოყოფილია თანამედროვე ბიოტექნოლოგიური მეთოდებით ვაზიდან და ნითელი ყურძნის ჯიშის წიპნიდან. „ხოლიკანის“ ერთი კაფსულა შეიცავს 2,5მგ ფლავონოიდ-რესვერატროლს (ერთი ბოთლი ნითელი ლენო შეიცავს დაახლოებით 2 მგ რესვერატროლს), რომელიც როგორც უკვე აღვნიშნეთ, წარმოადგენს ბადის ძირითად აქტიურ კომპონენტს.

ბად-ი „ხოლიკანი“ გამოიყენება: 1) გულისსხლძარღვთა დაავადებების სამკურნალოდ და პროფილაქტიკისთვის, მათ შორის ინსულტი, ინფარქტი, ათეროსკლეროზი; 2) ქიმიოთერაპიის და რა-

დიოთერაპიის კურსის პერიოდში, მავნე სანარმოო პირობებში მუშაობისას და რადიაციული ფონის დროს; 3) სტრესის დროს და სტრესის კვალის შესამცირებლად; 4) ონკოლოგიური დაავადებების მკურნალობისას და პროფილაქტიკისთვის, ოპერაციის შემდგომი რეაბილიტაციისთვის; 5) ვენების ვარიკოზული გაგანიერების და ტრომბოფლებიტების სამკურნალოდ და პროფილაქტიკისთვის; 6) ორგანოებში და ქსოვილებში სისხლის მიკროცირკულაციის გასაუმჯობესებლად; 7) კეთილთვისებიანი სიმსივნეების და კიბოს წინა მდგომარეობის სამკურნალოდ, მათ შორის ფიბრომიომის, მასტოპათიის, საშვილოსნოს ყელის ეროზიის დროს; 8) სხვადასხვა წარმოშობის ალერგიული დაავადებებისას, მათ შორის ბრონქიალური ასთმის დროს; 9) დიაბეტური რეტინოპათიის სამკურნალოდ და პროფილაქტიკისთვის, ჰიპერტონიის დროს; 10) როგორც კოსმეტიკური საშუალება, კანის სინორჩის შესანარჩუნებლად და დაბერებული კანის ელასტიურობის აღსადგენად.

ბად-ი „ხოლიკანის“ გამოყენების წესი: მიღება რეკომენდებულია ერთ ჭიქა თბილ წყალთან ერთად; დოზირება: 14 წლამდე ბავშვებისთვის - 1 კაფსულა 1-ჯერ დღეში; ზრდასრულებისთვის - პროფილაქტიკისთვის 1 კაფსულა 1-ჯერ დღეში, ხოლო სამკურნალოდ, შემდეგი თანმიმდევრობით: პირველი კვირა - 1 კაფსულა 1-ჯერ დღეში, მეორე კვირას თითო კაფსულა ორჯერ დღეში, ხოლო მესამე კვირას, თითო კაფსულა 3-ჯერ დღეში. გვერდითი მოვლენები არ გამოვლენილა.

ბად-ი „ანტიოქსი“ (Antiox), (საფრანგეთი, კომპანია „Vision“). ბად-ი „ანტიოქსი“ წარმოადგენს კომპლექსურ ნუტრიცევტიკს, რომელიც თავისი ანტიოქსიდანტური მოქმედებით აძლიერებს იმუნიტეტს და ორგანიზმს ეხმარება ანთებითი პროცესების წინააღმდეგ საბრძოლველად. „ანტიოქსი“ შეიძლება გამოყენებული იქნეს ლიპიდური ცვლის ნორმალიზებისთვის, ასევე ქოლესტერინის დონის შესამცირებლად. იგი იცავს უჯრედულ მემბრანას დაზიანებისგან, არეგულირებს არტერიულ წნევას და წარმოადგენს გულსისხლძარღვთა დაავადებებისთვის კარგ პროფილაქტიკურ საშუალებას. ბად-ი „ანტიოქსი“ ორგანიზმს იცავს თავისუფალი რადიკალების უარყოფითი ზემოქმედებისგან, ხელს უშლის ნაადრევ დაბერებას და უნარჩუნებს ორგანიზმს ახალგაზრდობას და სიჯანსაღეს. „ანტიოქსი“ შეიცავს ვიტამინ C, ვიტამინ E, ბეტაკაროტინს, ასევე მინერალურ ნაწილს

- სელენს და თუთიას. ბად-ის შემადგენლობაში შემავალი მიკრო-ელემენტები სელენი, თუთია, ცინკი და გინკო ბილობა ამაგრებენ სისხლძარღვთა კედლებს, ასტიმულირებენ გულის მუშაობას, მონაწილეობას ღებულობენ ჰორმონალური სისტემის ფუნქციონირებაში და იცავენ უჯრედის გენეტიკურ აპარატს მუტაციისგან.

ბად-ი „ანტიოქსის“ ერთი კაფსულის შემადგენლობაში შედის: ყურძნის მარცვლის ექსტრაქტი - 150 მგ. გინკო ბილობა (Ginkgo biloba) - 26,5მგ; ვიტამინი C - 65 მგ; ვიტამინი E 10 მგ; ბეტა - კაროტინი - 5 მგ; სელენი - 50 მგ; ცინკი - 18,5 მგ.

ყოველივე ზემოთქმულიდან შეგვიძლია დავასკვნათ: 1) ბად-ი „ანტიოქსი“ ამაღლებს იმუნიტეტს და აძლიერებს ინფექციური დაავადებებისადმი ორგანიზმის გამძლეობას; 2) „ანტიოქსს“ აქვს ანტიოქსიდანტური მოქმედება; 3) ბად-ი „ანტიოქსი“ ხელს უწყობს ორგანიზმიდან ტოქსინების და შლაკების გამოყოფას; 4) „ანტიოქსი“ ორგანიზმს იცავს გარემოს მავნე ფაქტორების ზემოქმედებისგან.

„ანტიოქსის“ უკუჩვენება შეიძლება იყოს ინდივიდუალური აუტანლობა მისი შემადგენელი კომპონენტების მიმართ. ამავდროულად, არ არის რეკომენდებული მისი მიღება ორსულობისას და ძუძუთი კვების დროს.

ბად-ი „ანტიოქსის“ გამოყენება: ზრდასრულებმა უნდა მიიღონ თითო კაფსულა, ჭამის დროს წყალთან ერთად. ერთი კაფსულის შიგთავსი იწონის 390 მგ-ს. „ანტიოქსი“ ინახება ოთახის ტემპერატურაზე, მშრალ, გრილ ადგილზე. შენახვის ვადა სამი წელია.

ბად-ი „ვინ-ვიტა“ (Вин-Вита) (უკრაინა, ქ. ოდესა, „Экофарм“).
„ვინ-ვიტა“ წარმოადგენს ყურძნისეულ პროდუქტს და მზადდება კაბერნეს ჯიშის ყურძნის ნიჰნის და კანისგან. „ვინ-ვიტა“ უალკოჰოლო სასმელია და ამიტომ მიზანშეწონილია ბავშვებისთვისაც, როგორც სამკურნალო - პროფილაქტიკური საშუალება. ბად-ი „ვინ-ვიტას“ შემადგენლობა: ძირითადად ქარბობს ანტოციანები, მაგრამ ამასთანავე იგი შეიცავს 20-25% ტანინს, 5-8% კატექინებს, 4-6% სხვა ბიოფლავონოიდებს; ვიტამინ C-ს, B ჯგუფის ვიტამინებს; პექტინს, ორგანულ მჟავებს (ლვინის, ლიმონის, ვაშლის და ქარვის); მინერალურ ნივთიერებებს (კალიუმი 1000-2000, ნატრიუმი 100-200, კალციუმი 100-200, მაგნიუმი 50-100 მგ/%, რკინა). ბადი „vin-vita“-ს ენერგეტიკული ღირებულება შეადგენს 3 კკალ/ლ.

„ვინ-ვიტა“ განსაკუთრებით რეკომენდებულია: 1) როგორც

ფიზიკური, ისე გონებრივი გადატვირთვისას და ქრონიკული დაღლილობის სინდრომის მოსახსნელად, ასევე სტრესის დროს; 2) ორგანიზმის ადაპტაციის და იმუნიტეტის ასამაღლებლად, განსაკუთრებით მკვეთრი კლიმატურ-გეოგრაფიული ცვლილებების დროს; 3) ჰემოგლობინის მოსამატებლად; 4) ეკოლოგიურად არახელსაყრელ პირობებში მაცხოვრებელ და მომუშავე ადამიანებისთვის; 5) ადამიანის ყურადღების კონცენტრაციის და აზროვნების გასაუმჯობესებლად.

ბად-ი „ვინ-ვიტა“ ასევე რეკომენდებულია კომპლექსური მკურნალობის დროს, მათ შორის ბალნეოლოგიურ-კურორტული მკურნალობის რეჟიმში: 1) ანემიის და სისხლის სხვა მაჩვენებლების დარღვევისას; 2) ათეროსკლეროზის, ჰიპერტონული დაავადებების საწყისი ეტაპის და სისხლძარღვთა დაავადებების დროს; 3) მეორე ტიპის შაქრიანი დიაბეტისას; 4) იმუნოდეფიციტური მდგომარეობის დროს; 5) იოდის დეფიციტის შემთხვევაში; 6) ალიმენტური გაცხიმოვნების (სიმსუქნის) დროს; 7) ნევროზულ მდგომარეობაში და თავის ტკივილისას; 8) ონკოლოგიური დაავადებების დროს სხივური თერაპიის გამოყენებისას; 9) ანთებითი პროცესების, ტრავმების, ოპერაციამდე და ოპერაციის შემდგომი პერიოდების დროს; 10) ლეიძლის დაავადებებისას (ციროზი, ჰეპატიტი); 11) ვირუსული და ბაქტერიული დაავადებების დროს (დიზენტერია, ტიფი, ჰერპესი, პოლიომიელიტი, ნაწლავური და სტაფილოკოკური ინფექციები); 12) მენოპაუზის და კლიმაქსის პერიოდში; 13) კუჭის და თორმეტგოჯა ნაწლავის წყლულოვანი დაავადებების დროს; 14) გაციებისას (გრიპი, სურდო, ბრონქიტი).

ბად-ი „ვინ-ვიტა“-ს გამოყენება: „ვინ-ვიტა“-ს მიღება რეკომენდებულია ყოველდღე, ჭამის დროს ან ჭამის შემდეგ 1 სუფრის კოვზი 2-3-ჯერ დღეში წყალთან, ჩაისთან, კომპოტთან ან მინერალურ წყალთან ერთად. ბავშვებში 2-დან 5 წლამდე ერთჯერადი დოზაა 1 ჩაის კოვზი 2-3-ჯერ დღეში. გრიპის დროს მიზანშეწონილია გაორმაგებული დოზა 3-ჯერ დღეში. შეიძლება გემოვნების მიხედვით დაემატოს თაფლი ან შაქარი.

ტუბერკულოზის მძიმე ფორმის შემთხვევაში ბად-ი „ვინ-ვიტა“-ს მიღება ექიმის რეკომენდაციის გარეშე დაუშვებელია. განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს, რომ ბად-ი „ვინ-ვიტა“ ანეიტრალურ სულფამიდური პრეპარატების მოქმედებას.

ბად-ი „ენოანტი“ („ЭНОАНТ“) (უკრაინა, ყირიმი, „Марпач“). ბად - კონცენტრატ „ენოანტ“-ში, რომელსაც ლებულობენ ყირიმის სამხრეთში მოყვანილი წითელი ყურძნისგან, წარმოდგენილია ფლავონოიდური და არაფლავონოიდური ჯგუფის პოლიფენოლების მთლიანი გამა, ამასთანვე მიკროელემენტები: თუთია, ცინკი, მანგანუმი, რკინა და სხვა. ბად „ენოანტი“, საერთო ფენოლების ჯამური შემცველობა შეადგენს 18-20 გ/დმ³ (ლაზარევი და სხვ., 2008). აქედან გამომდინარე, „ენოანტ“-ს გააჩნია კომპლექსური ბიოლოგიური აქტივობა - ანტიბაქტერიული, ანტივირუსული, ანტიოქსიდანტური, P-ვიტამინური, ასევე შეინიშნება ყურძნის პოლიფენოლების ჯამური პრეპარატის სინერგისტული მოქმედება ადამიანის ორგანიზმის ანტიოქსიდანტური დაცვის ფერმენტებთან.

ბად-ი „ენოანტი“ წარმოადგენს ადამიანის კვების რაციონის მნიშვნელოვან და აუცილებელ დანამატს და მისი გამოყენება რეკომენდებულია შემდეგ შემთხვევებში: 1) არახელსაყრელ კლიმატურ პირობებში ცხოვრების დროს; 2) გარკვეული პროფესიების მქონე ადამიანებისათვის (ფსიქო-ემოციური გადატვირთვა, სტრესული სიტუაცია, ექსტრემალურ პირობებში მუშაობა, ტოქსიური და რადიაციული ფონი, ჟანგბადის ნაკლებობა ან მეტობა); 3) ორგანიზმის განსაკუთრებული ფიზიოლოგიური მდგომარეობის დროს (ინტენსიური ზრდა, ორსულობა, ლაქტაცია, ნაადრევი დაბერება); 4) ინტენსიური ფიზიკური დატვირთვისა და არასაკმარისი ფიზიკური აქტივობის პირობებში; 5) სტრესული მდგომარეობისას; 6) ინფექციური დაავადებების დროს; 7) ისეთი დაავადებებისას, როგორცაა ფილტვების ანთება, ბრონქიალური ასთმა, ათეროსკლეროზი, ჰიპერქოლესტერინემია, გულის იშემიური დაავადებები, ნეიროტოქსიკოზი; 8) ქრონიკული და მწვავე საყოფაცხოვრებო და საწარმოო ინტოქსიკაციის დროს; 9) ალკოჰოლზე და ნიკოტინზე დამოკიდებულებისას; 10) წამლების გვერდითი მოვლენების გამოვლენის შემთხვევაში, რომლის შედეგია ლიპიდების ზეჟანგური ჟანგვითი პროცესების გაძლიერება.

ბად-ი „ენოანტის“ მიღების წესები: 0,25 ლ მოცულობის ბოთლებში დაფასოებული, ეკოლოგიურად სუფთა, ნატურალური, უალკოჰოლო კონცენტრატი „ენოანტი“, ყურძნის პოლიფენოლების საერთო შედგენილობით, 5-6 ლიტრი „კაბერნეს“ ჯიშის წითელი ღვინის ეკვივალენტურია. „ენოანტი“ შეიცავს პოლიფენოლების და მიკროელემენტების სრულ სპექტრს. ადამიანის კვების რაციონში ყურძნის

პოლიფენოლების სადღეღამისო რაოდენობა შეადგენს 0,2-0,5 გრამს, რომელიც უთანაბრდება 5-15 მლ „ენონანტს“ - ბავშვთა ასაკისთვის, ხოლო მოზრდილებისთვის, „ენონანტის“ სადღეღამისო ადექვატური რაოდენობა შეადგენს 20-40 მლ. ე.ი. 0,25-0,5 მლ კონცენტრატი 1 კგ/მასა/დღე-ღამეზე გაანგარიშებით. ბად-ი „ენონანტის“ მიღება რეკომენდებულია ჭამის შემდეგ, წყალში განზავებული, ან წყლის მიყოლებით. საშუალოდ, ერთი კურსის ხანგრძლივობა შეადგენს 15-20 დღეს. უკუჩვენება: ყურძნის ან ყურძნის პროდუქტების აუტანლობა. შენახვის პირობები: ოთახის ტემპერატურაზე, არა უმეტეს 12 თვის. გახსნის შემდეგ, მისი შენახვა რეკომენდებულია მაცივარში.

ბად-ი „იმორტელი“ (Иммортель) (მოლდოვა) მაღალკონცენტრული სასმელი -ექსტრაქტი „იმორტელი“ (ლათ. „Immortel“ - „უკვდავება“), შეიცავს ბიონანტიოქსიდანტების ფართო სპექტრს, აგრეთვე ვიტამინებს, მიკროელემენტებს და ორგანულ მჟავებს. პროდუქტი მიიღება ყურძნიდან წვენის გამონჭურვის შედეგად დარჩენილი ჭაჭის ექსტრაქციით და ხასიათდება წითელი ღვინისთვის დამახასიათებელი ყველა სასარგებლო თვისებებით. ბად-ი „იმორტელი“ მდიდარია ძლიერი ანტიოქსიდანტებით - კატექინებით, ტანინებით, ფლავონოიდებით, ანტოციანინებით, პოლიფენოლებით, რესვერატროლით და სხვა. „იმორტელი“ მდიდარია კაბერნეს და საფერავის ჯიშისთვის დამახასიათებელი ბუკეტით, არომატით და გამოირჩევა სპეციფიური მწკლარტე და მთრიმლავი გემოთი.

ბად-ი „Иммортель-Классик“-ის ინგრედიენტული შემადგენლობა: პოლიფენოლები - ფლავონოლები, კატექინები (ტანინი), ანტოციანინები, სტილბენები (რესვერატროლი) - 86 მგ; ორგანული მჟავები: ვაშლის, ლიმონის, ქარვის - 120 მგ; ამინომჟავები - 20 მგ; ნახშირწყლები - 20 მგ; ვიტამინები B1, B2, B3, B5, B - მიკრორაოდენობა; ვიტამინი C (ასკორბინის მჟავა) - 10 მგ; საკვები ბოჭკოები - 40 მგ; კალიუმი - 22 მგ; კალციუმი - 4 მგ; მაგნიუმი - 4 მგ; ფოსფორი - 6 მგ; რკინა - 0,15 მგ; სპილენძი - 0,15 მგ; თუთია - 0,01 მგ; მარგანეცი - 0,04 მგ; მიკროელემენტები. პროდუქტის ენერგეტიკული ღირებულება 100 გრამ პროდუქტში შეადგენს 260 კკალორიას.

გამოყენება: პროფილაქტიკის მიზნით „იმორტელი“ ზრდასრული ადამიანებისთვის რეკომენდებულია თითო სუფრის კოვზი 1-2-ჯერ დღეში, ხოლო დაავადების დროს და ძლიერი დატვირთვისას მისი მიღება შეიძლება 1 ჩაის კოვზის ოდენობით 2-3 საათში ერთხელ.

ძილის გასაუმჯობესებლად „იმორტელის“ მიღება მიზანშეწონილია თითო სუფრის კოვზი დაძინებამდე 1,5-2 საათით ადრე. ბავშვებში რეკომენდებულია 1-2 ჩაის კოვზი ერთხელ ან ორჯერ დღეში. ავადმყოფი ადამიანებისთვის უმჯობესია ბად-ის მიღების დანყება პატარა დოზით, შემდგომში კი მისი ეტაპობრივი გაზრდით. კუჭის და თორმეტგოჯა ნაწლავის წყლულის და კუჭის წველის მომატებული მჟავიანობის დროს „იმორტელის“ მიღება მიზანშეწონილია ჭამის შემდეგ. უკუჩვენება: ინდივიდუალური აუტანლობა პროდუქტის მიმართ.

ბად-ი „Иммортель-Red Miracle“ არის უალკოჰოლო პროდუქტი და მასში თავმოყრილია ყველა ის საუკეთესო თვისება, რაც კი გააჩნია კაბერნე-სოვინიონის ჯიშის ყურძენს. ბად-ი წარმოადგენს ზეკონცენტრირებულ, ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქტს, რომელიც მზადდება კაბერნეს ჯიშის ყურძნისგან და სტანდარტიზირებულია ანტიოქსიდანტი პოლიფენოლების შემცველობის მიხედვით. პოლიფენოლების გამონვლილვა ხდება „ცივი“ წესით და შენარჩუნებულია ყურძნის ყველა სასარგებლო ნუტრიენტები (ანტიოქსიდანტი პოლიფენოლები - ანტოციანები, ფლავონოიდები, რესვერატროლი, კვერცეტინი და დიჰიდროკვერცეტინი, მინერალური ნივთიერებები, ცხიმოვანი მჟავები, ყურძნის გლუკოზა და ფრუქტოზა, პექტინი). ბად-ში შენარჩუნებულია კაბერნეს ჯიშის ყურძნისთვის დამახასიათებელი არომატი და გემო. დამზადების პროცესში არ ხდება ალკოჰოლური დუღილი და შესაბამისად, პრიდუქტი არის უალკოჰოლო. ბად-ი „Иммортель-Red Miracle“, რომელიც დაფასოებულია 390 გრამიან ბოთლებში, ანტიოქსიდანტი პოლიფენოლების შემცველობის მიხედვით, 12-15 ლ კაბერნეს ჯიშის წითელი ყურძნის ღვინის ეკვივალენტურია. ბად-ი შეიცავს ანტოციანებს, ანტოციანიდინებს, პროანტოციანებს, ტანინებს, კატეჩინებს, რესვერატროლს, კვერცეტინს, დიჰიდროკვერცეტინს და ყველა იმ მიკრონუტრიენტს, რაც გააჩნია კაბერნეს ჯიშის ყურძენს. ბად-ი „Иммортель-Red Miracle“, კაბერნეს დავარგებულ ღვინოსთან შედარებით, შეიცავს 28-ჯერ მეტ პოლიფენოლებს, 25-ჯერ მეტ პოლისაქარიდებს, 9,5-ჯერ მეტ ორგანულ მჟავებს, 14,7-ჯერ მეტ ამინომჟავებს, 21,3-ჯერ მეტ პოლიპეპტიდებს და 15,2-ჯერ მეტ ცილებს. კლინიკური და ლაბორატორიული კვლევების საფუძველზე, რომელიც ჩატარდა რუსეთში - ბურდენკოს სახელობის ცენტრალურ ჰოსპიტალში, სემაშკოს სახელობის ბავშვთა

კლინიკურ საავადმყოფოში და კვების ინსტიტუტში (PAMH); უკრაინაში - კიევის ექსპერიმენტული ონკოლოგიის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტში, ოდესის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტთან არსებულ ინფექციურ საავადმყოფოში, დადგინდა, რომ ბად-ი „Иммортель Miracle“ ხასიათდება სამკურნალო-პროფილაქტიკური თვისებების ფართო სპექტრით: ჰიპერტონიის, ათეროსკლეროზის, გულის იშემიური დაავადებების, არითმიის, ინსულტის, ინფარქტის, ტრომბოფლებიტიის, ვენების ვარიკოზული გაგანიერების, კაპილარული ჰემოსტაზის, ჰემოროის, ანემიის და სხვა მრავალი დაავადებების ეფექტური მკურნალობისათვის.

ერთი ჩაის კოვზი ბად-ი „Иммортель Miracle“ შეიცავს:

შემადგენლობა	მგ/9მლ-ში	მოსმარების სადღე- ღამისო რეკომენ- დებული ნორმის პროცენტი
ალკოჰოლი	0%	
ფლავონოიდები (ანტოციანები, ფლავონოლები, ტანინი, კატეჟინი, დიჰიდროკვერცეტინი, კვერცეტინი, რესვერატროლი) ტანინზე გადაანგარიშებით	50 მგ	120%
ფლავონოიდები (ანტოციანები, ფლავონოლები, ტანინი, კატეჟინი, დიჰიდროკვერცეტინი, კვერცეტინი, რესვერატროლი) რუტინზე გადაანგარიშებით	5 მგ	25%
ვიტამინი C	4 მგ	7,5%
ვიტამინი B ₁ , B ₂ , B ₃ , B ₅ , B ₆	მიკრორა- ოდენობა	10 %
ხილის ორგანული მჟავები	125 მგ	25%
ამინომჟავები	40მგ	73 %
საკვები ბოჭკოები	80 მგ	-

კალიუმი	44მგ	5 %
კალციუმი	8 მგ	1 %
მაგნიუმი	9 მგ	3 %
ფოსფორი	12 მგ	3 %
რკინა	0,3 მგ	4 %
სპილენძი	0,02 მგ	2 %
თუთია	0,33 მგ	4 %
მარგანეცი	0,08 მგ	4 %

II. ექსპერიმენტული ნაწილი

II.1. კვლევის ობიექტები და მეთოდები

ობიექტები:

კვლევის ობიექტებად გამოყენებული იყო:

1. საფერავის ყურძნის კონცენტრირებული ტკბილი, რომელიც დამზადებულია საწარმოო პირობებში - სამსაფეხურიანი პირდაპირ-ნაკადული ამართქლებელი „EC- 316/3“. („Dellata tofola“, „Fenko“). შ.პ.ს. „გრუზინპრომი“, ქ. გურჯაანი.

2. საფერავის ყურძნის კლერტისგან დამზადებული წყალ-სპირტიანი ნაყენი. საფერავის ჯიშის ყურძენი აღებული იყო ტექნიკური სიმწიფის პერიოდში 2010-2012 წწ მოსავლიდან სეზონზე, მისი ადგილგავრცელების მიხედვით, კერძოდ, ახაშნის (ფაფრის ველი), კარდენახის (ახოები), ქინძმარაულის, წინანდლის და ნაფარეულის ვენახებიდან. საფერავის კლერტის, როგორც ყურძნის გადამუშავების ნარჩენის, წყალ-სპირტიანი ნაყენი დამზადდა ჰაერზე, მშრალი და დაქუცმაცებული ნედლეულისგან წყლიანი ეთანოლით გამოწვლილვის საფუძველზე.

3. ბუნებრივი სტილბენოიდებმცველი ფენოლური კონცენტრატი. მის დასამზადებლად გამოყენებული იყო ვაზის ერთწლიანი ყლორტი (ანასხლავი). სტილბენოიდების გამოწვლილვის მიზნით ანასხლავი დაქუცმაცდა, გაშრა ჰაერზე და ჩატარდ ეთანოლით ექსტრაქცია ცხელ პირობებში. ექსტრაქტის სპეციალური სქემით დამუშავების შედეგად, მიღებული იქნა სტილბენოიდებმცველი ფენოლური კონცენტრატი, რომელიც გამოყენებული იყო ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის დასამზადებლად.

4. არომატიზატორის დასამზადებლად გამოყენებული იქნა აღმოსავლეთ საქართველოში, კერძოდ, თუშეთის დაცულ ტერიტორიებში მოზარდი ბეგქონდარას (*Thymus serpyllum*) მინის ზედა ნაწილების წყალ-სპირტიანი ნაყენი. ნაყენი დამზადდა ჰაერზე გამშრალი და დაქუცმაცებული ობიექტიდან ექსტრაქციით, წყლიანი ეთანოლის საშუალებით.

5. ჩემს მიერ შემუშავებული ახალი ტექნოლოგიით დამზადებული ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატი „Georgian Vitae rimas XXI“, რომელიც გამოკვლეული იქნა ორგანოლექტიკური და ქიმიური

მაჩვენებლების მიხედვით, მათ შორის ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებების შემცველობაზე.

მეთოდები:

1. მაღალეფექტური სითხური ქრომატოგრაფიის მეთოდი. ჩემს მიერ იდენტიფიცირებული სტილბენოიდების და სხვ. ფენოლური ნაერთების - აცეტოვანილონის (პონიციინის), α -კონიდენდრინის, ფორმონონეტიინის და ცინაროზიდის განსაზღვრა ჩატარდა მაღალეფექტური სითხური ქრომატოგრაფიის მეთოდით, ნაერთთა ჯგუფებისთვის შესაბამის პირობებში.

ა) სტილბენოიდებისთვის: ქრომატოგრაფი - "Varian", სვეტი - Mikrosorb 100 C18, 250x4,6 LXd (mm); ელუენტი A: 0,025% ტრიფტორომარმჟავა; ელუენტი B: აცეტონიტრილი (ACN)/A, 80/20. განსაზღვრა ჩატარდა გრადიენტის რეჟიმში: 0_35wT 20_50%; B35_40 wT 50_100%; 41-46 წთ 100%; 46-48 წთ 100-20%; 48-53 წთ 20%. ტალღის სიგრძე 306 ნმ. ელუენტის მიწოდების სიჩქარე 1 მლ/წთ (გიბელია და სხვ., 2006).

სტილბენოიდების თვისებრივი ანალიზი ჩატარდა თხელფენოვანი ქრომატოგრაფიის მეთოდით სილიკაგელის ფირფიტაზე (Sorbfil, ПТСХ- П-А 10x20), სისტემად გამოყენებული იყო ორგანულ გამხსნელთა ნარევი - ქლოროფორმი: მეთანოლი (80:20) და ქრომატოგრამები გამჟღავნდა დიაზოტირებული სულფანილის მჟავით.

ბ) აცეტოვანილონის (პონიციინის), α -კონიდენდრინის, ფორმონონეტიინის და ცინაროზიდის განსაზღვრა ჩატარდა სითხურ ქრომატოგრაფზე "Varian. Prostar", შემდეგ პირობებში: სვეტი - Supercosil LC-18-DB. 25 smx4,6mm, 5 μ m. ელუენტი A-0,5%-იანი H_3PO_4 -ის წყალხსნარი; ელუენტი B - 50%-იანი აცეტონიტრილი; 0,5%-იანი H_3PO_4 ; 49,5% - H_2O . ელუენტის მიწოდების სიჩქარე 1მლ/წთ. დეტექტორი - ულტრაიისფერი. თითოეული ნივთიერების რაოდენობრივი განსაზღვრისათვის ქრომატოგრაფირება ჩატარდა სხვადასხვა ტალღის სიგრძეზე: აცეტოვანილონის - 269 ნმ-ზე, α -კონიდენდრინის - 206 ნმ-ზე, ფორმონონეტიინის -201 ნმ-ზე, ხოლო ცინაროზიდის - 207 ნმ-ზე.

აღნიშნული ნივთიერებები ინდივიდუალური სახით აღებული იყო შესაბამისი კვლევითი ინსტიტუტებიდან: აცეტოვანილონი (პონიციინი) და α -კონიდენდრინი - ლატვიის მეცნიერებათა აკადემიის მერქნის ქიმიის ინსტიტუტიდან (ქ. რიგა); ფორმონონეტიინი და ცინაროზიდი

- უზბეკეთის მეცნიერებათა აკადემიის მცენარეული ნივთიერებების ქიმიის ინსტიტუტიდან (ქ. ტაშკენტი). აღნიშნული ინდივიდუალური ნივთიერებები გამოყენებული იყო მოწმეების სახით. საკვლევი ობიექტებიდან აღნიშნული ნივთიერებების იდენტიფიკაციის მიზნით მათი ინდივიდუალური სახით გამოყოფა მოხდა პრეპარატულად, სილიკაგელის გამოყენებით.

კვლევის ობიექტებიდან ინდივიდუალური ნივთიერებების იდენტიფიკაცია ჩატარდა ულტრაიისფერი, ინფრანითელი სპექტრების და ლღობის ტემპერატურის საფუძველზე, შესაბამის მოწმეებთან შედარებით და ასევე გათვალისწინებული იქნა ქრომატოგრაფიული მაჩვენებლები: ქრომატოგრაფიული ლაქის Rf და გამჟღავნების შემდეგ ლაქის შეფერილობა. ლღობის ტემპერატურა განისაზღვრა ხელსაწყოზე „MEL TEMP 3“. ულტრაიისფერი სპექტრი გადაღებული იქნა სპექტრომეტრზე „VARIAN“, CARRY 100, ხოლო ინფრანითელი - „THERMO NICOLET“, AVATAR 370.

ულტრაიისფერ უბანში 200-300 ნმ ინტერვალში ინდივიდუალური ნივთიერებების რაოდენობრივი სპექტროფოტომეტრული განსაზღვრებები, ასევე მათი საკალიბრო გრაფიკების ასაგებად საჭირო ოპტიკური სიმკვრივების დადგენა მოხდა სპექტროფოტომეტრზე „GENESYS 10uv“. რაც შეეხება სპექტროფოტომეტრულ განსაზღვრებს 300 ნმ ტალღის სიგრძის ზემოთ, ჩატარდა სპექტროფოტომეტრზე „UN“CO“.

2. გაზური ქრომატოგრაფიის მეთოდი. ბეკქონდარას არომატულ ნაყენში არომატნარმოქმნელი კომპონენტების განსაზღვრის მიზნით, უპირველეს ყოვლისა, ნაყენიდან გამოიყო პენტან-ეთერიანი ფრაქცია. ნაყენი სრულად გამოინვლილა პენტან-დიეთილეთერის ნარევით (2 : 1). პენტან-ეთერიანი ფრაქცია დამუშავდა თანმიმდევრობით ჯერ წყლით, შემდეგ კი NaHCO_3 -ის 2%-იანი ხსნარით. დამუშავებულ ფრაქციას გაუწყლოების მიზნით დაემატა უწყლო Na_2SO_4 და მოხდა დაყოვნება. შემდეგ გაიფილტრა 17-180C ტემპერატურაზე და მსუბუქად, იგივე ტემპერატურაზე აორთქლება მოხდა სპეციალურ მინის ჭურჭელში და დაკონცენტრირებული ფრაქცია გაანალიზებული იქნა გაზური ქრომატოგრაფიის მეთოდით შემდეგ პირობებში: ქრომატოგრაფირება ტარდებოდა ქრომატოგრაფზე “Perkin Elmer. Clarus 500”; სვეტი კაპილარული - “Supelcowax 10”; 60მx0,25მმ. გაზმატარებელი - აზოტი. სიჩქარე 1 მლ/წთ.

3. კატექინების განსაზღვრა. კატექინების განსაზღვრა მოხდა ობიექტებიდან წინასწარ გამოწველილი ეთილაცეტატიანი ფრაქციების გამოყენებით თვისებრივად და რაოდენობრივად. თვისებრივი ანალიზისთვის გამოყენებული იქნა ქალაქის ქრომატოგრაფიის მეთოდი, სისტემაში *n*-ბუთანოლი: ძმარმჟავა: წყალი (4:1:2). ქრომატოგრამების გამჟღავნება მოხდა ვანილინის რეაქტივით. რაოდენობრივად კატექინები განისაზღვრა სპექტროფოტომეტრული მეთოდით 500 ნმ ტალღის სიგრძეზე. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ როგორც კატექინების, ასევე პოლიმერული პროანტოციანიდონების განსაზღვრა მოხდა ეთილაცეტატიანი ფრაქციებიდან.

4. ფენოლმჟავების განსაზღვრა. ფენოლმჟავების განსაზღვრის მიზნით კლერტის წყალ-სპირტიან ექსტრაქტს მოსცილდა სპირტი, მოხდა შეტუტიანება, დაკონცენტრირდა მადულარი წყლის აბაზანაზე, შემდეგ დაკონცენტრირებული მასა კვლავ შემჟავდა, გამოიწვლილა დიეთილეთერით და ეთერიანი ფრაქციის გაანალიზება მოხდა თვისებრივად თხელფენოვანი ქრომატოგრაფიის მეთოდით (Sorbfil, ПТСХ-П-А 10x20). სისტემად გამოყენებული იყო ორგანულ გამხსნელთა ნარევი - ქლოროფორმი: მეთანოლი (90 : 10) და ქრომატოგრამები გამჟღავნდა დიაზოტირებული სულფანილის მჟავით.

5. შაქრების თვისებრივი ანალიზი. მჟავური ჰიდროლიზის შედეგად წარმოქმნილი შაქრების თვისებრივი ანალიზი ჩატარდა ქალაქის ქრომატოგრაფიის მეთოდით. სისტემად გამოყენებული იყო გამხსნელთა ნარევი: ბუთანოლი - ეთილაცეტატი - პროპანოლი - ძმარმჟავა - წყალი (35 : 100 : 62 : 35 : 30). ქრომატოგრამა გამჟღავნდა ამონიუმის ქლორიდის და ამონიუმის მოლიბდატის შემჟავებული ნარევით (შკოლნიკი და სხვ., 1960).

6. ანტირადიკალური აქტივობის განსაზღვრა. ჩემს მიერ იდენტიფიცირებული ფენოლური ნივთიერებების და ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის ანტირადიკალური აქტივობა განისაზღვრა ელექტრონული პარამაგნიტური რეზონანსული (ეპმრ) მეთოდის გამოყენებით (გარდნერ, 1998).

7. ელემენტების განსაზღვრა. მაკროელემენტები - K, Na, Ca, Mg და ასევე რკინის შემცველობა განისაზღვრა ატომურ-აბსორბციულ სპექტრომეტრზე.

მაღალეფექტური სითხური ქრომატოგრაფიით და გაზური ქრომატოგრაფიით ანალიზები ჩატარდა მევენახეობის, მეღვინეობის და

მებაღეობის ინსტიტუტის ცენტრალურ ლაბორატორიაში. ანტირადიკალური აქტივობანი დადგინდა თბილისის ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. ნივთიერებების ულტრაიისფერი, ინფრანითელი სპექტრების გადაღება, ლობის ტემპერატურის განსაზღვრა ჩატარდა ივ. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამედიცინო პოლიმერული მასალების ინსტიტუტში.

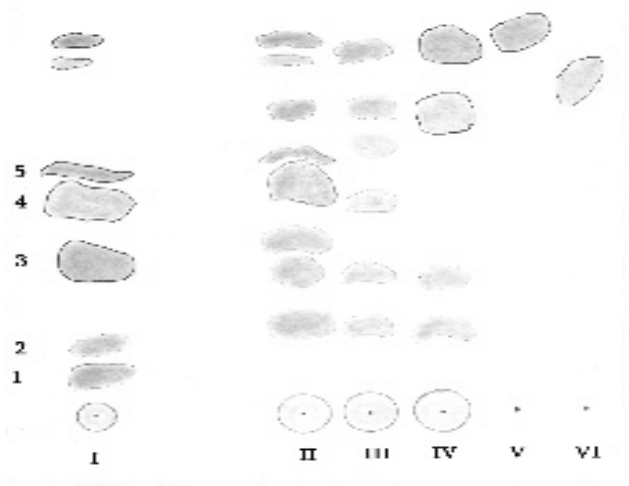
II. 2. ბიოლოგიურად აქტიური სტილბენოიდური გლიკოზიდების გამოკვლევა საფერავის ყურძნის წვენში

იმ ფაქტის გათვალისწინებით, რომ საფერავის ყურძნის დაკონცენტრირებული წვენი წარმოადგენს ჩემს მიერ შემუშავებული ტექნოლოგიით დამზადებული ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის ერთ-ერთ ძირითად ინგრედიენტს, საჭიროდ ჩაითვალა მასში სტილბენოიდების გამოკვლევა და ჩატარდა ექსპერიმენტი საფერავის ყურძნის წვენში სტილბენოიდური გლიკოზიდების იდენტიფიკაციის მიზნით.

ამისთვის გამოყენებული იყო საფერავის ყურძნის წვენის 2011 წლის მოსავლის საფერავის ყურძნიდან დამზადებული წვენის რამდენიმე ვარიანტი: ა) ნატურალური ყურძნის წვენი; ბ) იგივე წვენი დაკონცენტრირებული; გ) იგივე წვენის მჟავური ჰიდროლიზატი, დ) წარმოებაში დამზადებული საფერავის ვაკუუმ-ტკბილი. ყურძნის წვენი გამოიწურა მექანიკურად, დაინმინდა და ოთახის ტემპერატურაზე სამჯერადად გამოიწვლილა ეთილაცეტატი. ეთილაცეტატიანი ფრაქციები გაერთიანდა და დაკონცენტრირდა როტაციულ გადამდენზე 40°C ტემპერატურაზე. იგივე ყურძნის წვენი დუღილით დაკონცენტრირდა ისე, რომ მოცულობა შემცირდა 3-ჯერ (300 მლ-დან მიღებული იქნა 100 მლ კონცენტრირებული წვენი). ყურძნის წვენის ტიტრული მჟავიანობა შეადგენდა 8,4 გ/ლ. მიღებული კონცენტრირებული წვენი გამოიწვლილა ეთილაცეტატი. ზემოაღნიშნული პირობების ანალოგიურად, მჟავური ჰიდროლიზატის მისაღებად აღებული იყო იგივე სანყისი ყურძნის წვენი, დაემატა კონცენტრირებული HCl, ისე რომ სარეაქციო არეში მჟავის კონცენტრაციამ შეადგინა 10% და ჰიდროლიზი ჩატარდა 80°C ტემპერატურაზე 3 საათის გან-

მავლობაში. პარალელურად, იგივე კონცენტრაციის მჟავით, მჟავური ჰიდროლიზი ჩატარდა დუღილის პირობებში. მჟავური ჰიდროლიზატი განეიტრალდა და გამოიწვლილა ეთილაცეტატით, დაკონცენტრირდა როტაციულ გადამდენზე და მოხდა მისი გაანალიზება.

მიღებული ყურძნის წვენის ეთილაცეტატისანი ფრაქციები და სტილბენები თვისებრივად გაანალიზებული იყო თხელფენოვანი ქრომატოგრაფიის მეთოდით (Sorbfil, ПТСХ-П-А 10x20; სისტემა - ქლოროფორმი: მეთანოლი, 80:20). ქრომატოგრამები გამჟღავნდა დიაზოტირებული სულფანილის მჟავით (ნახ. II.2.1.).

ნახ. II.2.1. საფერავის ყურძნის წვენის ეთილაცეტატისანი ფრაქციების თხელფენოვანი ქრომატოგრამა. სისტემა ქლოროფორმი: მეთანოლი (80:20). I) ყურძნის წვენი; II) ყურძნის ტკბილი; III) ყურძნის დაკონცენტრირებული წვენი; IV) ყურძნის წვენის მჟავური ჰიდროლიზატი; V) ტრანს-რესვერატროლი; VI) ε-ვინიფერინი. 4. არაიდენტიფიცირებული.

როგორც თხელფენოვანი ქრომატოგრამა გვიჩვენებს, საფერავის ყურძნის წვენში დაფიქსირდა უცნობი ნივთიერებები, რომლებიც ყურძნის წვენის დუღილისას მცირდებიან, ხოლო მჟავური ჰიდროლიზის დროს წვენში აღარ ფიქსირდებიან. საძიებელი ნივ-

თიერებების ქრომატოგრაფიული მახასიათებლები წარმოდგენილია ცხრ. II. 2.1.

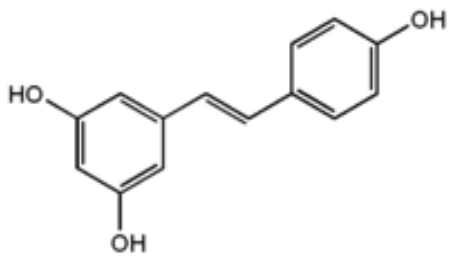
როგორც სითხური ქრომატოგრაფიით ჩანს, მჟავური ჰიდროლიზის შედეგად წარმოიქმნება ახალი ნივთიერებები, რომლებიც წვენი არ არის, წვენის დუღილისას ჩნდებიან მცირე რაოდენობით (პიკი №5, RT-16,757 წთ; პიკი №9, RT-26, 080 წთ), ხოლო მჟავური ჰიდროლიზისას მათი რაოდენობა შესამჩნევად იზრდება (პიკი №7, RT-16, 86 წთ; პიკი №12,

ცხრილი II.2.1

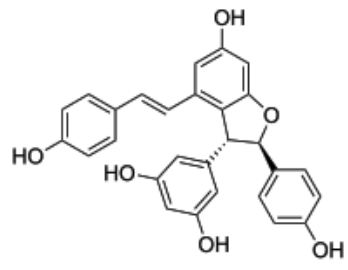
საძიებელი ნივთიერებების ქრომატოგრაფიული მახასიათებლები

ნივთიერება, №	Rf	ლაქის შეფერვა	გამამჟღავნებელი	სისტემა
1	0.093	მოყავისფერო-ნარინჯისფერი	დიაზოტირებული სულაფნილის მჟავა	ქლოროფორმი: მეთანოლი (80:20)
2	0.187	მოყავისფერო-ნარინჯისფერი	დიაზოტირებული სულაფნილის მჟავა	ქლოროფორმი: მეთანოლი (80:20)
3	0.26	ყვითელი	დიაზოტირებული სულაფნილის მჟავა	ქლოროფორმი: მეთანოლი (80:20)
4	0.39	მოყავისფერო-ნარინჯისფერი	დიაზოტირებული სულაფნილის მჟავა	ქლოროფორმი: მეთანოლი (80:20)
5	0.51	ბორდოსფერი	დიაზოტირებული სულაფნილის მჟავა	ქლოროფორმი: მეთანოლი (80:20)

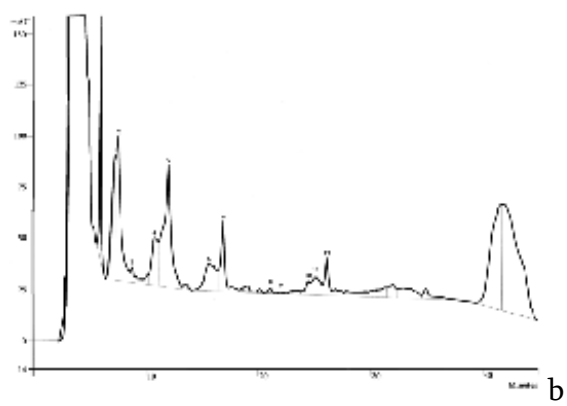
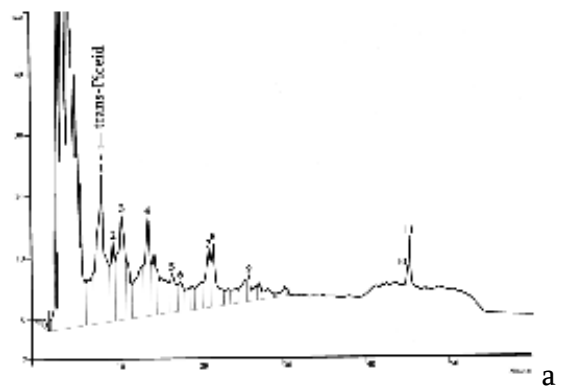
მჟავური ჰიდროლიზის შედეგად წარმოქმნილი ინდივიდუალური ნივთიერებები თავიანთი Rf-ით, ულტრაიისფერ უბანში ნათებით და ულტრაიისფერ სპექტრში შთანთქმის მაქსიმუმით, მაღალეფექტური სითხური ქრომატოგრაფიით, იდენტიფიცირდება როგორც ტრანს-რესვერატროლი და ϵ -ვინიფერინი.

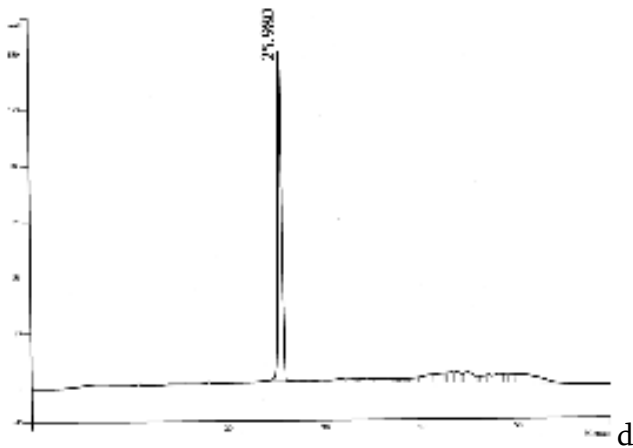
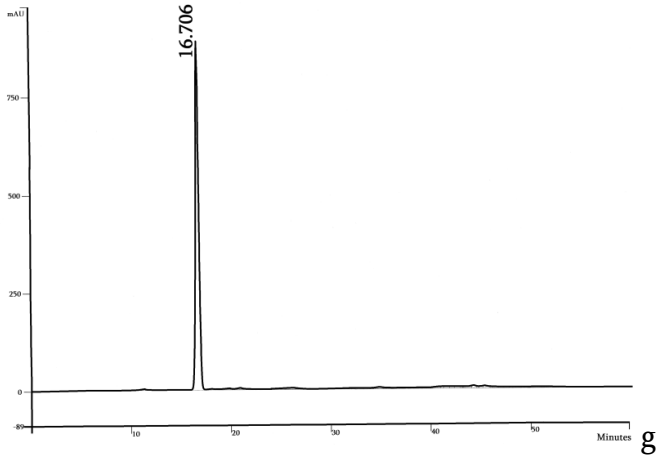

ტრანს-რესვერატროლი

ε-ვინიფერინი

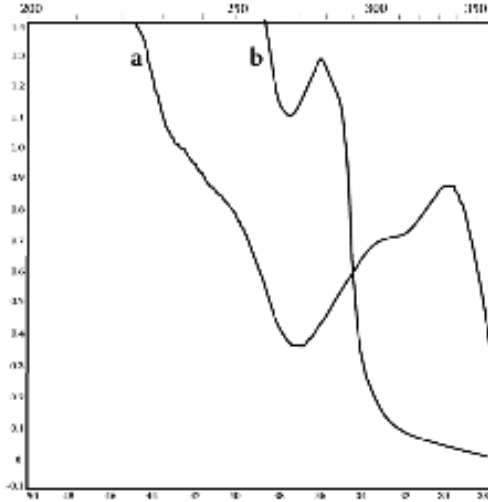

ნახ. II.2.2. საფერავის ყურძნის დაკონცენტრირებული წვენის (ა), მყავური ჰიდროლიზატის (ბ), ტრანს-რესვერატროლის (გ) და ϵ -ვინიფერინის (დ) სითხური ქრომატოგრამა

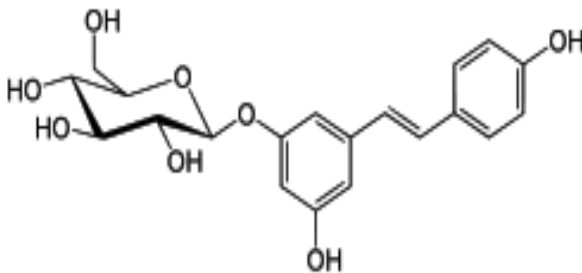
როგორც სითხურ ქრომატოგრამაზე ჩანს, ჰიდროლიზის შედეგად შემცირდა პიკები №7, №8, №4 (ნახ. II.2ა), ამავდროულად მყავური ჰიდროლიზის შედეგად გაიზარდა პიკები №7, №12 და ახლად წარმოიქმნა პიკი №1, №2 და №5 (ნახ. II.2.ბ).

ჰიდროლიზატებში აგლიკონების ტრანს-რესვერატროლის და E-ვინიფერინის, მონოსაქარიდებიდან კი, გლუკოზის არსებობა, მიუთითებს საფერავის ყურძნის წვენში მათი გლუკოზიდური ფორმების - შესაბამისად ტრანს- პიციეიდის და E-ვინიფერინის გლუკოზიდის შემცველობაზე. საჭიროა აღინიშნოს ის ფაქტი, რომ ყურძნის წვენში ტრანს-რესვერატროლის რაოდენობა დამოკიდებულია წვენის მიღების ხერხზე, კერძოდ, ყურძნის ნატურალური წვენი ამ ნივთიერებას კვალის სახით შეიცავს. ბუნებრივი ორგანული მჟავების თანაობით და კონცენტრირებისას განიცდის ნაწილობრივ ჰიდროლიზს ისე, რომ წარმოქმნილი ტრანს-რესვერატროლის კონცენტრაცია შეადგენს 0,4მგ/ლ, მჟავური ჰიდროლიზის შედეგად, ტრანს-რესვერატროლის კონცენტრაცია იმატებს 7,3 მგ/ლ- მდე. საფერავის ყურძნის ვაკუუმ-ტკბილში ტრანს-რესვერატროლის კონცენტრაცია შეადგენს 1,32მგ/ლ, ტკბილის ნაწილობრივი მჟავური ჰიდროლიზის შედეგად იგი იმატებს 3,08მგ/ლ -მდე, ხოლო სრული ჰიდროლიზით - 21,8მგ/ლ-მდე, ყურძნის ტკბილში E-ვინიფერინის კონცენტრაცია - 1,3მგ/ლ, მჟავური ჰიდროლიზის შედეგად გაიზარდა 11,5 მგ/ლ-მდე. ეს ცვლილება მიუთითებს ყურძნის ტკბილში E-ვინიფერინის გლიკოზიდური ფორმით არსებობაზე.

რაც შეეხება მკაცრ პირობებში ჩატარებულ მჟავურ ჰიდროლიზატს, თხელფენოვან ქრომატოგრამაზე ულტრაიისფერი სხივების უბანში შეიმჩნევა ინტენსიური შეფერვა ტრანს-რესვერატროლის შესაბამის მდგომარეობაზე, მაგრამ ეს არ მჟლავნდება დიაზოტირებული სულფანილის მჟავით, რაც მიუთითებს აღნიშნულ ნივთიერებაში ფენოლური ჰიდროქსილის არ არსებობაზე. ეს ნაერთი ინდივიდუალური სახით პრეპარატულად გამოყოფილი, ულტრაიისფერ სპექტრში იძლევა მაქსიმალურ შთანთქმას 278 ნმ ტალღის სიგრძეზე, რაც შეესაბამება სტილბენის სტრუქტურას. ნივთიერება 4 (ნახ. II.2.1), მჟავური ჰიდროლიზით წარმოქმნის ტრანს-რესვერატროლს. ულტრაიისფერ უბანში ახასიათებს შთანთქმის მაქსიმუმები - 308 ნმ და 335 ნმ (ნახ. II.2.3) ეს ნივთიერება იდენტიფიცირდა, როგორც ტრანს-პიციეიდი (4',5-დიჰიდროქსი-სტილბენ-3-O-β-D-გლუკოპირანოზიდი) (პოლიდატინი).

ნახ. II.2.3. საკვლევი ნაერთების ულტრაიისფერი სპექტრი:
 ა) ტრანს-პიცეიდი; ბ) გარდაქმნილი ტრანს-რესვერატროლი

პიცეიდი $C_{20}H_{22}O_8$; Mr-390

ტრანს-პიცეიდის მოლეკულაში ტრანს-რესვერატროლის მასური წილის და ჰიდროლიზის შედეგად წარმოქმნილი ტრანს-რესვერატროლის რაოდენობის გათვალისწინებით, საფერავის ყურძნიდან მექანიკურად მიღებული ნატურალური წვენი ტრანს-პიცეიდს შეიცავს 12,4 მგ/ლ კონცენტრაციით. წარმოებაში დამზადებული საფ-

ერავის ვაკუუმ-ტკბილში კი - 35,4 მგ/ლ, სხვაობა განპირობებულია ყურძნის გამოწნეხვით და წვენის კონცენტრირებით.

ზოგიერთი მკვლევარის მიერ ყურძნის წვენში განსაზღვრული იქნა ტრანს-რესვერატროლი, მაგალითად, იაპონურ ყურძნის წვენში რესვერატროლის კონცენტრაცია აღმოჩნდა 0,04-0,44 მგ/ლ ფარგლებში (იასუი და სხვ., 1997). ავტორთა მონაცემებით, წითელი ყურძნის წვენებში ტრანს-პიციეიდის კონცენტრაცია საშუალოდ შეადგენს 3,38 მგ/ლ, ხოლო ცის-პიციეიდი - 0,79 მგ/ლ. ამავდროულად ტრანს-რესვერატროლი - 0,5 მგ/ლ და ცის-რესვერატროლი - 0,06 მგ/ლ. თეთრი ყურძნის წვენში ტრანს-პიციეიდის შემცველობა არის 0,18 მგ/ლ, ხოლო ცის-პიციეიდი - 0,05 მგ/ლ (რომერო-პერეზი და სხვ. 1999). კონკორდის ყურძნის წვენში სტილბენების საერთო რაოდენობა შეადგენს 20,5 მგ/ლ (ვოტერჰაუსი და სხვ. 1994). თეთრი მუსკატის წვენში სტილბენების საერთო კონცენტრაცია მერყეობს 0-1,44 მგ/ლ, ხოლო წითელი მუსკატის წვენში 0.7-11,5 მგ/ლ (რომერო-პერეზი და სხვ. 1999).

სტილბენოიდების ბიოლოგიური აქტივობა დადგენილია სხვადასხვა მიმართულებით, კერძოდ ისინი ამჟღავნებენ ანტიოქსიდანტურ (პივერი და სხვ., 2003; ჩანგი და სხვ., 1992) ანტიბაქტერიულ (ბავარესკო და სხვ., 2008), ანტივირუსულ (ორსინი და სხვ., 1997) და სხვა აქტივობებს. ამ აქტიურობის გამო სამკურნალო-პროფილაქტიკურ ზემოქმედებას ახდენენ გულ-სისხლძარღვთა, იშემიური, სიმსივნური და სხვა დაავადებების მიმართ (იანგი და სხვ., 1997; სზმიტკო და სხვ., 2005; კლატსკი და სხვ., 1997; ბალესტრიერი და სხვ., 2008).

მეცნიერული კვლევების შედეგად გამოვლენილია ტრანს-რესვერატროლის გლუკოზიდის - პიციეიდის ბიოლოგიური აქტივობა. იგი აინჰიბირებს თრომბოციტების აგრეგაციას (რენიმალი და სხვ., 2005; შიზო ტოდა და სხვ., 2004; ბილარდი და სხვ., 2002; პივერი და სხვ., 2003). პიციეიდი ამცირებს ადამიანის ორგანიზმში დაბალი სიმკვრივის ლიპოპროტეინების დაჟანგვას (პრივატი და სხვ., 2002). ტრანს-პიციეიდი აქვეითებს ლიპიდების შემცველობას (პივერი და სხვ., 2003) და ასევე აინჰიბირებს ეიკოზანოიდების სინთეზს (ჩანგი და სხვ., 1992).

ამგვარად, ჩატარებული კვლევების შედეგად, საფერავის ყურძნის წვენში პირველად იქნა იდენტიფიცირებული ტრანს-რეს-

ვერატროლის გლუკოზიდი პიციედი (4',5-დიჰიდროქსი - სტილბენ-3-0-β-D-გლუკოპირანოზიდი) და ε-ვინიფერინის გლუკოზიდი. აღნიშნული სტილბენოიდების შემცველობა დადებითი მახასიათებელია, როგორც საფერავის ყურძნის წვენისთვის, ასევე ბიოლოგიურად აქტიური დანამატისთვის - „Georgian Vitae rimas XXI“, მათი სამკურნალო-პროფილაქტიკური ღირებულების თვალსაზრისით (ბეჟუაშვილი, ელანიძე, 2013).

II. 3. საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიანი ექსტრაქტიდან ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერების - აცეტოვანილონის (პონიციონის) იდენტიფიკაცია

კვლევის მიზანს წარმოადგენდა, გამოკვლევულიყო საფერავის კლერტის, როგორც ყურძნის გადამუშავების ნარჩენის, ფენოლური ნივთიერებები, შემდგომში ფენოლური ნაერთებით მდიდარი კლერტის ექსტრაქტის მიღების თვალსაზრისით. ამ მიზნით გამოყენებული იყო სხვადასხვა მიკროორაიონში გავრცელებული საფერავის კლერტი (ტექნიკური სიმწიფის პერიოდში, ყურძნის გადამუშავების შედეგად დარჩენილი). საფერავის ადგილგავრცელების მიხედვით შეირჩა: ახაშნის (ფაფრის ველი), კარდენახის (ახოები), ქინძმარაულის, წინანდლის და ნაფარეულის ვენახებიდან.

საფერავის კლერტი გაშრობა მოხდა ჰაერზე 15-20 % ტენიალობის შემცველობამდე, დაქუცმაცდა 0,1-0,5 მმ ზომით და ჩატარებული იყო ამომწურავი ექსტრაქცია 80%-იანი ეთილის სპირტით (ექსტრაქცია ჩატარდა საფეხურებრივად, თითოეული საფეხურის ხანგრძლივობა შეადგენდა 30 წთ, 80°C ტემპერატურაზე). მიღებული ექსტრაქტი გამოკვლევული იქნა ფენოლური ნაერთების შემცველობაზე. კერძოდ, განისაზღვრა საერთო ფენოლური ნივთიერებები, პროანტოციანიდინები (ოლოგომერული და პოლიმერული) და კატეჩინები.

როგორც ცხრილი II.3.1.-ის მონაცემები გვიჩვენებს, საფერავის კლერტი მდიდარია აღნიშნულ ნაერთთა ჯგუფების შემცველობით და მათი სიჭარბით გამორჩეულია კარდენახის და ახაშნის ადგილგავრცელების საფერავის კლერტი. განსაზღვრულ ფენოლურ ნაერთთა შორის დომინანტია პოლიმერული პროანტოციანიდინები, რომ-

ლებიც თითქმის ერთნაირი კონცენტრაციით გვხვდება კარდენახის და ახაშნის საფერავის კლერტში, მაგრამ ამავე დროს აღემატება ქინძმარაულის, ნაფარეულის და წინანდლის საფერავის კლერტში პროანტოციანიდინების შემცველობას.

ცხრილი II. 3. 1.

ფენოლურ ნაერთთა შემცველობა საფერავის კლერტში % მ.მ.მ.

№	ადგილ-გავრცელები-სახელწოდება	საერთო ფენოლები	ოლიგომერული პროანტოციანიდინები	პოლიმერული პროანტოციანიდინები	კატე-ქინე-ბი
1	ახაშენი	12,9	3,7	7,0	1,5
2	კარდენახი	13,3	3,9	7,5	1,3
3	ქინძმარაული	12,6	3,2	7,2	1,0
4	წინანდალი	12,5	3,5	7,0	1,2
5	ნაფარეული	12,5	3,6	7,1	0,9

საფერავის კლერტში ფენოლურ ნაერთთა შემცველობის დადგენის შემდეგ, ლაბორატორიულ პირობებში მომზადდა საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიანი ნაყენი, რომელშიც განისაზღვრა იგივე ფენოლური ნაერთები.

საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენებში განსაზღვრული იქნა ფენოლურ ნაერთთა შემდეგი ჯგუფები, რომლებიც მოცემულია ცხრილ II.3.2-ში.

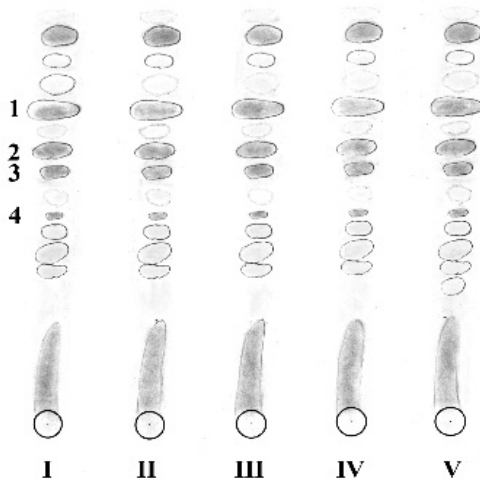
ცხრილი II.3.2.

ფენოლურ ნაერთთა შემცველობა საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში

საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიანი ნაყენი	საერთო ფენოლები, გ/ლ	ოლიგომერული პროანტოციანიდინები, გ/ლ	პოლიმერული პროანტოციანიდინები, გ/ლ	კატე-ქინე-ბი, მგ/ლ
ახაშნის	8,0-8,5	2,5-2,8	4,5-4,8	385-410
კარდენახის	7,8-8,2	2,6-2,9	4,3-4,5	370-387
ქინძმარაულის	7,9-8,5	2,7-3,0	4,5-4,9	375-390
ნაფარეულის	8,0-8,5	2,8-3,2	4,4-4,6	380-405
წინანდლის	8,2-8,5	2,8-3,1	4,5-4,5	390-405

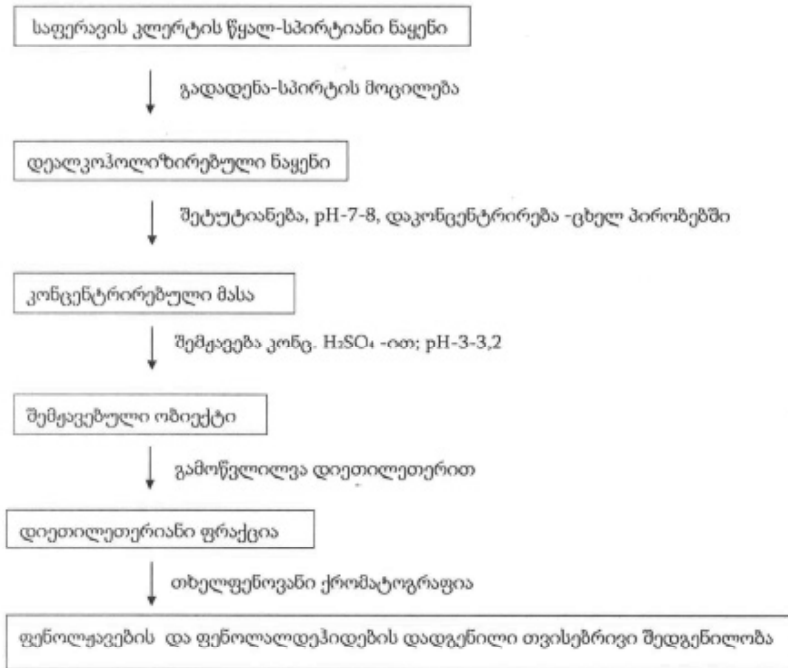
საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში ფენოლური ნაერთების შემცველობა შეესაბამება თვით ნედლეულის - საფერავის კლერტის ფენოლური ნაერთებს, კერძოდ, საერთო ფენოლური ნაერთების თვალსაზრისით უპირატესია და გამოირჩევა კარდენახის და ახაშნის საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიანი ნაყენები, ხოლო ყველა საცდელი ობიექტის ფენოლურ ნაერთებს შორის დომინირებს პოლიმერული პროანტოციანიდინების კონცენტრაცია. ფენოლური ნაერთების ასეთი განაწილება კანონზომიერად გამოიხატება თითოეულ ობიექტში, როგორც კლერტში, ასევე, შესაბამისად მათ წყალ-სპირტიან ნაყენებში.

კატექინების თვისებრივი ანალიზის შედეგად დადგინდა მათი ანალოგიური შემადგენლობა. კერძოდ, კატექინები წარმოდგენილია (+) კატექინის, (-) ეპიკატექინის, გალოკატექინის და ეპიგალოკატექინის სახით, რომელთა შორის ჭარბობს (+) კატექინი. (ნახ.ილ.3.1.)

ნახ.ილ.3.1. საფერავის ყურძნის კლერტის ფლავონოიდების ქაღალდის ქრომატოგრამა. სისტემა: ნ-ბუთანოლი: ძმარმჟავა: წყალი (4:1:2). გამამჟღავნებელი - ვანილინის რეაქტივი. I. ახაშნში გავრცელებული; II. კარდენახში გავრცელებული; III. ქინძმარაულში გავრცელებული; IV. ნაფარეულში გავრცელებული; V. წინანდალში გავრცელებული. 1) (+) კატექინი; 2) (-) ეპიკატექინი; 3) (±) გალოკატექინი; 4) (-) ეპიგალოკატექინი.

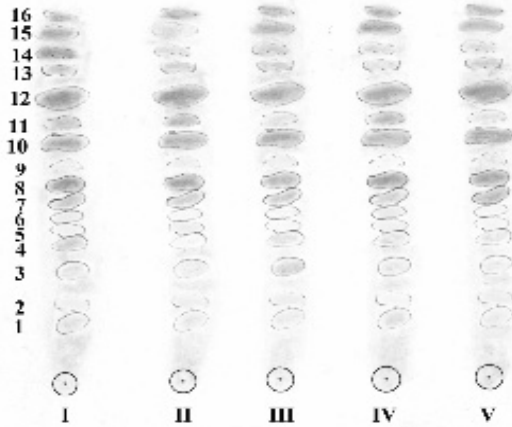
გაგრძელდა, რა კლერტის წყალ-სპირტიანი ექსტრაქტის ფენოლური ნაერთების გამოკვლევა, შესწავლილი იქნა მასში შემავალი ფენოლმჟავების და ფენოლალდეჰიდების თვისებრივი შემადგენლობა. უპირველეს ყოვლისა, ექსტრაქტი წინასწარ დამუშადა წარმოდგენილი სქემის მიხედვით (სქემა II.3.1)

სქემა II.3.1. საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიანი ექსტრაქტიდან ფენოლმჟავების და ფენოლალდეჰიდების ფრაქციის გამოყოფა

ნაყენები გადადენილი იქნა როტაციულ ამორთქლებელზე სპირტის მოცილების მიზნით. დეალკოჰოლიზირებული ნაყენი შეტუტიანდა NaOH-ის ხსნარით, ისე რომ მისი pH შეადგენდა 7-8, შემდეგ დაკონცენტრირდა მოდულარე წყლის აბაზანაზე. დაკონცენტრირებული მასა შემჟავებული იქნა კონცენტრირებული H₂SO₄ ხსნარით, შემჟავებული მასა მოთავსდა გამყოფ ძაბრში და გამოიწვლილა

3-ჯერადად დიეთილეთერით. შემდეგ ეთერიანი ფრაქცია გაანალიზებული იქნა თხელფენოვანი ქრომატოგრაფიის მეთოდით (Sorbfil, ПТСХ- П-А 10x20), სისტემაში - ქლოროფორმი: მეთანოლი (90:10) და ქრომატოგრამები გამჟღავნდა დიაზოტირებული სულფანილის მჟავით (ნახ. II.3.2.).

ნახ. II.3.2. საფერავის ყურძნის კლერტის დაბალმოლეკულური ფენოლური ნაერთების სითხური ქრომატოგრამა. სისტემა - ქლოროფორმი: მეთანოლი (90 :10), გამამჟღავნებელი დიაზოტირებული სულფანილის მჟავა.

საფერავის კლერტი ადგილგავრცელების მიხედვით: I. ახაშნის; II. კარდენახის; III. ქინძმარაულის; IV. წინანდლის; V. ნაფარეულის.

1) გალის მჟავა; 3) ყავის მჟავა; 4) პროტოკატექის მჟავა; 5) 4-ოქსიბენზალდეჰიდის; 6) 4-ოქსიბენზოის მჟავა; 7) პარა-კუმარის მჟავა; 8) ფერულის მჟავა; 10) ვანილინის მჟავას; 12) იასამნის მჟავა; 15) კონიფერილის ალდეჰიდი; 16) არაიდენტიფიცირებული.

როგორც თხელფენოვანი ქრომატოგრამა გვიჩვენებს, საფერავის კლერტის ნაყენებში ფენოლმჟავები წარმოდგენილია ვანილინის, იასამნის, პროტოკატექის, გალის, პარა-კუმარის, ყავის და ფერულის მჟავების სახით. ასევე დაფიქსირდა 4-ოქსიბენზალდეჰიდი. ფენოლმჟავებს შორის ჭარბობს იასამნის მჟავა. ფენოლმჟავები შემადგენ-

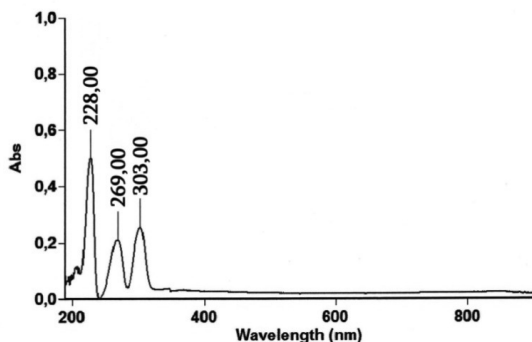
ლობის მიხედვით თვისებრივად საკვლევი ობიექტები ერთმანეთისგან არ განსხვავდებიან. საყურადღებო აღმოჩნდა ერთი ფაქტი, რომ ქრომატოგრამაზე გამჟღავნდა ერთი არაიდენტიფიცირებული ნივთიერება მონიტალო-ნარინჯისფერი ლაქის სახით (№16), რომელიც არ შეესაბამებოდა არც ერთ ფენოლმჟავას და მიზანშეწონილად იქნა მიჩნეული, რომ ჩატარებულიყო იმ უცნობი ნივთიერების იდენტიფიცირება. ამ მიზნით ახაშნის საფერავის კლერტი დამუშავებული იქნა სქემა II.3.2-ის მიხედვით.

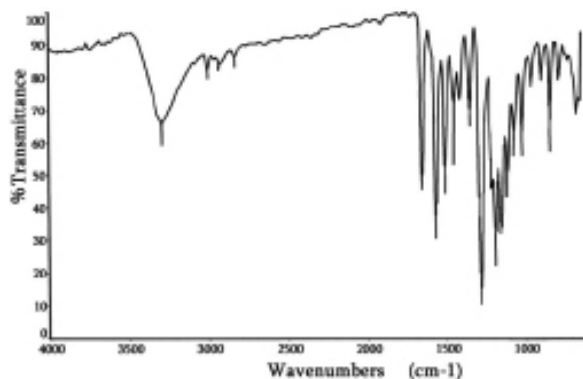
სქემა II.3.2. აცეტოვანილონის (პონიციინის) გამოყოფის სქემა საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიანი ექსტრაქტიდან

ჰაერზე გამშრალი და დაქუცმაცებული, 500 გრ. ახაშნის საფერავის კლერტისგან დამზადებული იქნა 40%-იანი წყალ-სპირტიანი ნაყენი. შემდეგ, ნაყენი გაიფილტრა ქალაღის ფილტრში, გადაიდენა როტაციულ გადამდენზე, მოსცილდა სპირტი და დაკონცენტრირებული მასა გადატანილი იქნა გამყოფ ძაბრში. შემდეგ, სრულად გამოიწვლილა დიეთილ-ეთერით და ეთერიანი ფრაქცია გაანალიზებული იყო თხელფენოვანი ქრომატოგრაფიით, სადაც დაფიქსირდა საძიებელი ნაერთი, რომელიც გამოიყო პრეპარატულად მინის ფირფიტაზე დატანილი სპეციალური სილიკაგელის გამოყენებით. პრეპარატულად გამოყოფილი ნივთიერების იდენტიფიკაციის მიზნით, შე-

დარდა ინდივიდუალურ ნივთიერებებს - აცეტოვანილონს (პონიცინს) და აცეტოსირინგონს. როგორც ქრომატოგრამამ გვიჩვენა, აცეტოსირინგონი საკვლევ ობიექტში არ დაფიქსირდა. ქრომატოგრაფიული მონაცემების მიხედვით Rf 0,93 და ლაქის ფერით, საძიებელი ნაერთი შეესაბამებოდა აცეტოვანილონს (პონიცინს), მაგრამ სრული იდენტიფიცირების მიზნით ჩატარდა მისი ულტრაიისფერი და ინფრანითელი სპექტროსკოპია და ლლობის ტემპერატურის განსაზღვრა (ნახ. II.3.3-4.).

ნახ. II.3.3. საძიებელი ნაერთის ულტრაიისფერი სპექტრი

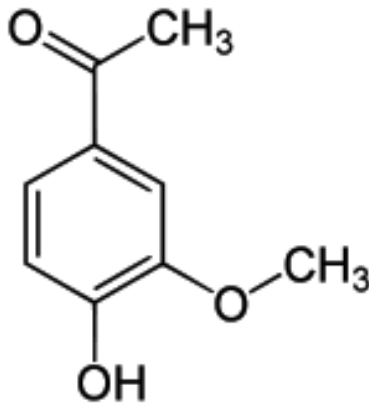

ნახ. II.3.4. საძიებელი ნაერთის ინფრანითელი სპექტრი

სპექტრალური მახასიათებლები შემდეგია: ულტრაიისფერი სპექტრი (დიეთილის ეთერში) λ max (nm) -228; 269; 303. ინფრან-ითელი სპექტრი (სმ-1) – 3293 (OH-ფენოლური); 1658 (C=O კარბონი-ლური ჯგუფი); 1573 (არომატული ბირთვი C= ბმასთან ერთად); 1511 (არომატული ბირთვის ჩონჩხის რხევები); 1450 (C-H ბმა მეთოქსილის ჯგუფში); 1357 (ფენოლური OH); 1288 (C-O-C მეთოქსილიდან); 1187 (მეთოქსილის ჯგუფი - OCH₃).

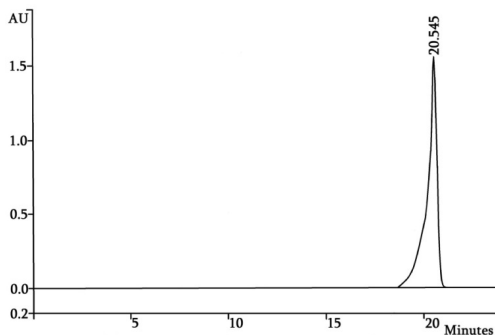
საძიებელი ნაერთი ღვება 114-115°C-ზე. სპექტრალური მონაცემების, სპექტროფოტომეტრზე ნაჩვენები ოპტიკური სიმკვრივეების და სხვა მაჩვენებლების მიხედვით, საძიებელი ნივთიერება სრულ შესაბამისობაში აღმოჩნდა შესადარებელ აცეტოვანილონთან, რის საფუძველზეც იგი იდენტიფიცირდა როგორც აცეტოვანილონი ანუ პონიკინი. იდენტიფიცირებული ნივთიერება კარგად იხსნება სპირტში, აცეტონში, წყალ-სპირტიან ხსნარში, ცუდად ხსნადია ცივ წყალში.

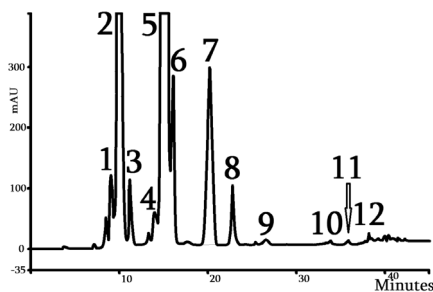
აცეტოვანილონი (პონიკინი) C₉H₁₀O₃ Mr-166.

აცეტოვანილონის იდენტიფიკაციის შემდეგ, საჭირო იყო მისი განსაზღვრა კლერტის წყალ-სპირტიან ექსტრაქტში. პირველ რიგში, მისი განსაზღვრა მოხდა მაღალეფექტური სითხური ქრომატოგრაფიით, ხოლო ოპტიმალური ტალღის დასადგენად საჭირო იყო აცეტოვანილონის ქრომატოგრაფირება ულტრაიისფერ უბანში დაფიქსირებული შთანთქმის მაქსიმუმების მიხედვით, კერძოდ, 228, 269 და 303 ნმ ტალღის სიგრძეზე. მათ შორის მაქსიმალური ფართო-

ბის პიკი დაფიქსირდა 269 ნმ-ზე. აქედან გამომდინარე, მისი რაოდენობრივი განსაზღვრაც ჩატარდა 269 ნმ ტალღაზე (ნახ. II.3.5.ა, ბ).

ნახ. II.3.5. (ა). აცეტოვანილონის (პონიციინის) სითხური ქრომატოგრამა

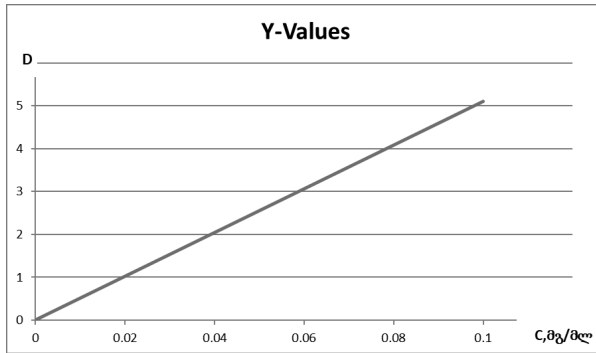

ნახ. II.3.5. (ბ). საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიანი ნაყენის დიეთილეთერიანი ფრაქციის სითხური ქრომატოგრამა. 7-აცეტოვანილონი.

აცეტოვანილონის (პონიციინის) შესაბამისი შეკავების დრო შეადგენს 20,545 წთ, მისი კონცენტრაცია კი - 5,2მგ/ლ.

ვინაიდან გამოვლინდა, რომ ულტრაიისფერ უბანში აცეტოვანილონის მაქსიმალური შთანთქმა აღმოჩნდა 269 ნმ ტალღის სიგრძეზე, ამიტომ ამ დადგენილი მონაცემის საფუძველზე, სპექტროფოტომეტრული მეთოდით აცეტოვანილონის რაოდენობრივი განსაზღვრისათვის შედგენილი იქნა საკალიბრო გრაფიკი. ამ მიზნით

დამზადდა აცეტოვანილონის სტანდარტული, სხვადასხვა კონცენტრაციის წყალ-სპირტიანი ხსნარები და განისაზღვრა მათი ოპტიკური სიმკვრივეები. აცეტოვანილონის საკალიბრო გრაფიკი მოცემულია ნახ. II.3.6. საკალიბრო გრაფიკის გამოყენებით განისაზღვრა პონიციის კონცენტრაცია საკვლევ ნაყენებში. მიღებული შედეგები წარმოდგენილია ცხრილში II.3.3.

ნახ. II. 3.6. აცეტოვანილონის სპექტროფოტომეტრული განსაზღვრის საკალიბრო გრაფიკი ($\lambda=269$ ნმ)

ცხრილი II.3.3.

აცეტოვანილონის (პონიციის) შემცველობა საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიან ექსტრაქტებში (მგ/ლ)

საფერავის ადგილგავრცელების დასახელება	კონცენტრაცია
ახაშენი	5,2
კარდენახი	4,7
ქინძმარაული	4,0
ნაფარეული	3,7
წინანდლი	4,5

ექსპერიმენტულად დადგინდა, რომ კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენებში პონიციის შემცველობა მერყეობს 3,7-5,2 მგ/ლ ინტერ-

ვალში. მაქსიმალური რაოდენობა დაფიქსირდა ახაშნის საფერავის კლერტის ნაყენში.

საინტერესოა აცეტოვანილონის (პონიციინის), როგორც ფენოლური ნივთიერების ბიოლოგიური აქტივობა, რომელიც მრავალი სამედიცინო კვლევის შედეგადაა დადასტურებული. თუმცა უნდა აღინიშნოს, რომ მისი ფარმაცოლოგიური თვისებები პირველად აღწერილია ჯერ კიდევ 1883 წელს გერმანელი ფარმაცოლოგის ოსვალდ შმიდებერგის მიერ. პონიციინი გამოყოფილი იქნა *Apocynum cannabinum*-ის ფესვებიდან. ნლების განმავლობაში პონიციინი გამოიყენებოდა გულის დაავადებების სამკურნალოდ. ასევე აღსანიშნავია, რომ 1971 წელს პონიციინი გამოყოფილი იქნა ჰიმალაიში გავრცელებული სამკურნალო მცენარეიდან *Picrohiza kurro*, რომლის ფესვებიც ხალხურ მედიცინაში გამოიყენებოდა გულის, ღვიძლის, ასთმის და ღვიძლის ანთებითი დაავადებების სამკურნალოდ (კიმი და სხვ., 2010; ჩენი, 2004; ბრაუნი, 2007; ზენგი და სხვ., 2004; ჩამორო და სხვ., 2006).

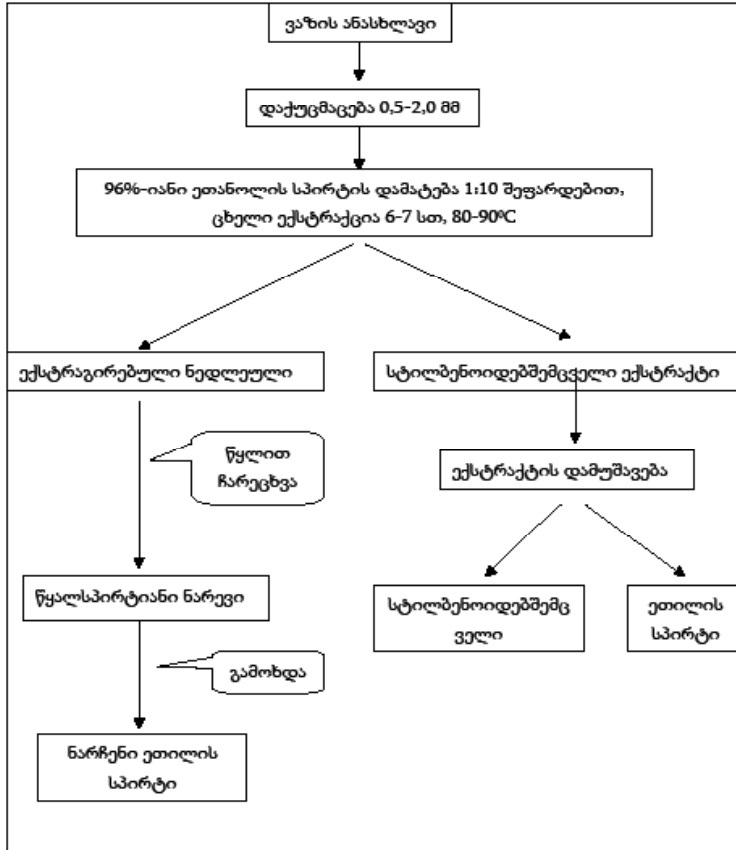
პონიციინის ბიოლოგიური აქტივობა გამოიხატება მისი ანტიოქსიდანტური, ანტიანთებითი და ანტირევმატიული ეფექტით. ამასთანავე, სუპეროქსიდური რადიკალის ძირითადი წყაროს - (NADPH)-ოქსიდაზის ინჰიბიტორული თვისებებით და სხვა სამედიცინო კვლევებით დადასტურებულია (NADPH)-ოქსიდაზის აქტიური მოქმედებით წარმოქმნილი სუპეროქსიდური რადიკალის მავნე ზემოქმედება და ისეთი დაავადებების გააქტიურება, როგორიც არის იშემიური ინსულტი, თავის ტვინში სისხლის მიმოქცევის მოშლა, ალცჰეიმერის და პარკინსონის დაავადებები. მკვლევარები მიუთითებენ პონიციინის გამოყენების ეფექტურობაზე აღნიშნული დაავადებების სამკურნალოდ და საპროფილაქტიკოდ (სიმონი და სხვ., 2012).

ლიტერატურული მონაცემების გარდა, დადგინდა ჩემს მიერ გამოყოფილი აცეტოვანილონის (პონიციინის) ანტირადიკალური აქტივობა (ეპმრ) მეთოდით, რომელმაც შეადგინა 33%. ამგვარად, ჩატარებული ექსპერიმენტის შედეგად დადგინდა საფერავის კლერტის, როგორც სანარმოო ნარჩენის, მდიდარი ფენოლური შემადგენლობა კახეთის რეგიონში საფერავის კლერტის ადგილგავრცელების მიხედვით (ახაშნის, კარდენახის, ქინძმარაულის, ნაფარეულის, წინანდლის) ფენოლური ნაერთებით ყველაზე მდიდარი აღმოჩნდა ახაშნის და კარდენახის საფერავის კლერტი. ფენოლურ ნაერთებს შორის დომინირებს პოლიმერული პროანტოციანიდინები.

საფერავის კლერტის ფენოლოური ნაერთებიდან პირველად იდენტიფიცირდა დაბალმოლეკულური, ბილოგიურად აქტიური ნივთიერება აცეტოვანილონი (პონიცინი). წინამდებარე შედეგები გათვალისწინებული უნდა იქნეს ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის დამზადების ტექნოლოგიაში (ელანიძე და სხვ., 2013).

II.4. სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატის გამოკვლევა

იმ ფაქტის გათვალისწინებით, რომ ბუნებრივი სტილბენოიდებით მდიდარია ვაზის ერთწლიანი ყლორტი (ანასხლავი) და აღნიშნულ სტილბენოიდებს ნაკლებად, ან არ შეიცავს ყურძნის კლერტი, რომელიც გამოყენებულია მიზნობრივი პროდუქტის დასამზადებლად. მიზანშეწონილად მივიჩნიე, რომ დამზადებულიყო სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატი, გამოკვლეული ყოფილიყო მისი შემადგენლობა და იგი გამოყენებულიყო ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის დამზადების ტექნოლოგიაში. ამ მიზნით დაქუცმაცებულ და ჰაერზე გამშრალ ვაზის ერთწლიან ყლორტს (ანასხლავი), ჩაუტარდა ექსტრაქცია 96%-იანი ეთილის სპირტით 80-90°C ტემპერატურაზე უკუმაცივრის გამოყენებით. ცხელი ექსტრაქცია ტარდებოდა საფეხურებრივად. სრული ექსტრაქციის შემდეგ ექსტრაქტები გაერთიანდა, დაკონცენტრირდა ვაკუუმ-ამაორთქლებელზე და შემდეგ, სპეციალური ტექნოლოგიური ეტაპების განხორციელების შედეგად, გამოიყო მისგან სტილბენოიდებშემცველი ფრაქცია, რომელიც გათვალისწინებულია მიზნობრივი პროდუქტის დასამზადებლად. აქვე უნდა აღვნიშნოთ, რომ სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატის სანარმოო პირობებში მისაღებად, შეიძლება გამოყენებული იქნეს ჩემს მიერ შემუშავებული ტექნოლოგიური სქემა სხვადასხვა პროდუქტების დასამზადებლად საჭირო სტილბენოიდების მიღების მიზნით (სქემა II. 4. 1.).

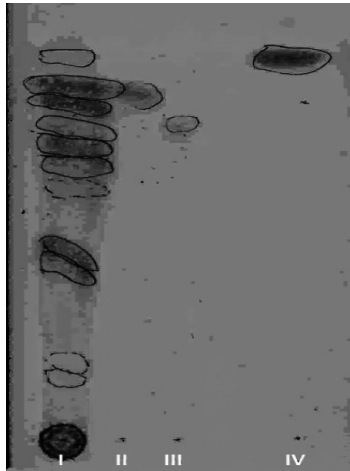
სქემა II. 4. 1. სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატის მიღების სქემა

მიღებული სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატი გავაანალიზეთ სტილბენოიდების შემცველობაზე. თვისებრივად მასში ლოკალიზებულია რიგი სტილბენოიდები: ტრანს-რესვერატროლი, ϵ -ვინიფერინი, ტეტრამერული სტილბენები და ასევე არაიდენტიფიცირებული სტილბენოიდური ნაერთები (ნახ. II.4.1.). ანახლავიდან დამზადებული სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატის შემადგენლობაში სტილბენების გარდა დაფიქსირდა პოლიმერული პროანტოციანიდინების და კატექინების გარკვეული რაოდენობა (ცხრ. II. 4. 1.)

ცხრილი II. 4. 1.

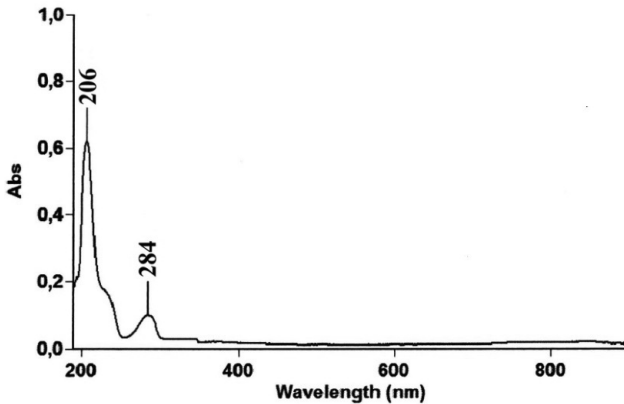
ანასხლავიდან მიღებული სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატის ფიზიკურ-ქიმიური მაჩვენებლები

მაჩვენებლის დასახელება	ნორმა
ფერი	მოყავისფრო
გამჭვირვალობა	გამჭვირვალე, შესქელებული სითხე
გემო	მთრიმლავი, მწკლარტე
ეთილის სპირტი, მოც. %	2-3
საერთო ფენოლები, გ/ლ	12,0-14,0
ტრანს-რესვერატროლი, მგ/ლ	650-750
ე-ვინიფერონი, მგ/ლ	300-350
კატექინები, მგ/ლ	130-150
პროანტოციანიდინები, გ/ლ	8,5-9,7

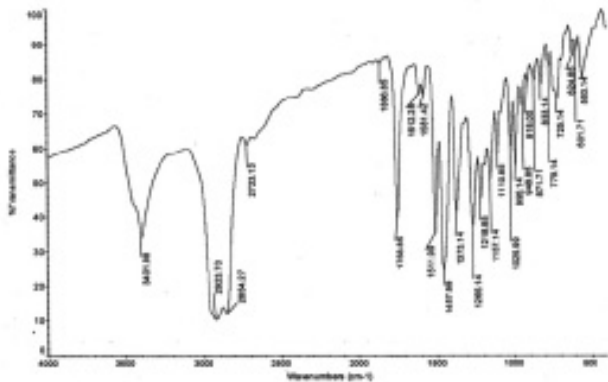
ნახ. II.4.1. სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატის თხელფენოვანი ქრომატოგრამა. სისტემა-ქლოროფორმი; მეთანოლი (80:20); გამამჟღავნებელი - დიაზოტირებული სულფანილის მჟავა. I. სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატი; II. ტრანს-რესვერატროლი; III. ე-ვინიფერინი; IV. არაიდენტიფიცირებული.

როგორც ქრომატოგრამა გვიჩვენებს, სტილბენოიდებთან ერთად დაფიქსირდა უცნობი ნივთიერება და გადაწყდა მისი იდენტიფიკაცია. ამ მიზნით, იგი გამოიყო სუფთა სახით პრეპარატიული ქრომატოგრაფიის მეთოდით და შედარდა ინდივიდუალურ ლიგნანს α -კონიდენდრინს. იდენტიფიკაციის მიზნით გამოყენებული იყო მისი ქრომატოგრაფიული მონაცემები - R_f -0,92 და გამჟღავნების შედეგად მოგვცა მუქი მონიტალო ფერის ქრომატოგრაფიული ლაქა. აღნიშნული მონაცემებით, საძიებელი ნაერთი მსგავსია α -კონიდენდრინის, მაგრამ, გარდა ამ მონაცემებისა, სრული იდენტიფიკაციის მიზნით ჩატარდა მისი სპექტრალური ანალიზი, შედეგები შედარდა ინდივიდუალური α -კონიდენდრინის სპექტრალურ მაჩვენებლებს. ანალიზის შედეგად გაირკვა, რომ საძიებელი ნაერთი ღვება 247-248°C ტემპერატურაზე. ულტრაიისფერი სპექტრი: (EtOH), λ_{max} 206 ნმ და 284 ნმ; ინფრანითელი სპექტრი: (ვაზელინი) (სმ-1), 3401 (OH ფენოლური), 2923, 1758, 1511, 1457 (ნახ. II.4.2-3.).

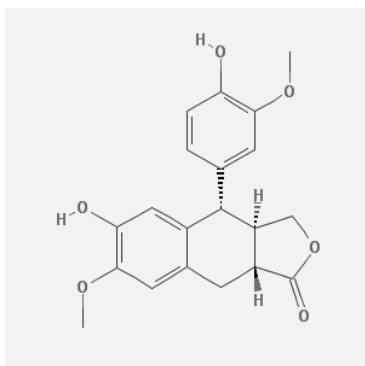
ნახ. II.4.2. α -კონიდენდრინის ულტრაიისფერი სპექტრი

ნახ. II.4.3. α -კონიდენდრინის ინფრანითელი სპექტრი

შედარდა, რა საძიებელი ნივთიერების და ინდივიდუალური α -კონიდენდრინის სპექტრალური, სპექტროფოტომეტრული და ქრომატოგრაფიული მონაცემები, ისინი აღმოჩნდა ერთმანეთის იდენტური. ამრიგად, სტილბენოიდებშემცველ კონცენტრატში დაფიქსირდა ასევე ლიგნანის - α -კონიდენდრინის არსებობაც.

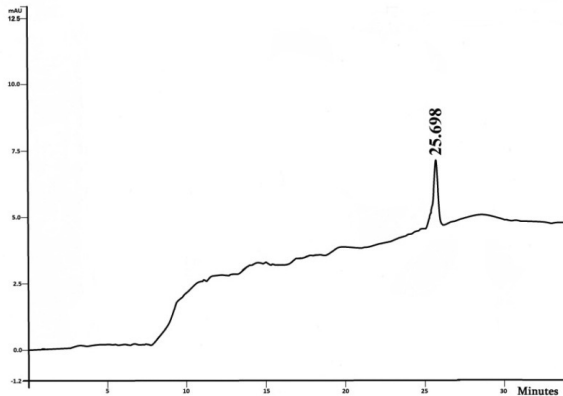

α -კონიდენდრინი $C_{20}H_{20}O_6$ Mr-356

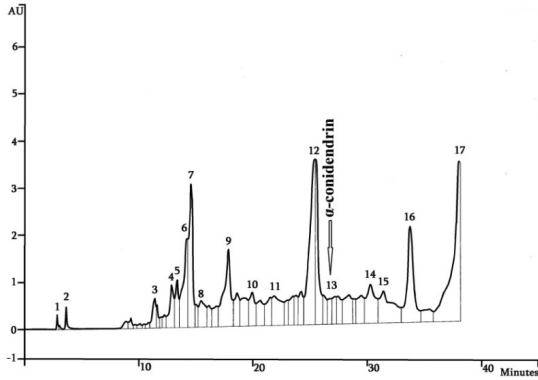
აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ ვაზის ანასხლავში კონიდენდრინის არსებობა ცნობილია ადრე ჩატარებული გამოკვლევების შედე-

გად, მაგრამ მიუხედავად ამისა, ბიოლოგიურად აქტიური სტილბენოიდების გვერდით α -კონიდენდრინის არსებობა დადებითი ფაქტია მისი შემდგომი გამოყენების თვალსაზრისით.

კვლევის შემდგომ ეტაპზე, მიზნად დავისახე შემუშავებული ყოფილიყო α -კონიდენდრინის განსაზღვრის ოპტიმალური რეჟიმი მაღალეფექტური სითხური ქრომატოგრაფიის მეთოდით. ამ მიზნით დადგინდა აღნიშნული ნივთიერების ოპტიმალური ტალღის სიგრძე 206 და 284 ნმ-ზე. α -კონიდენდრინის შესაბამისი პიკის შეკავების დრო - RT შეადგენს 25,698 წთ-ს. მაქსიმალური ფართობის პიკი დაფიქსირდა 206 ნმ ტალღის სიგრძეზე. ამიტომ, შესაბამისად α -კონიდენდრინის კონცენტრაცია სტილბენოიდებშემცველ კონცენტრატში განისაზღვრა 206 ნმ-ზე, მისი შემცველობა შეადგენს 3,3მგ/ლ (ნახ. II.4.4 ა,ბ).

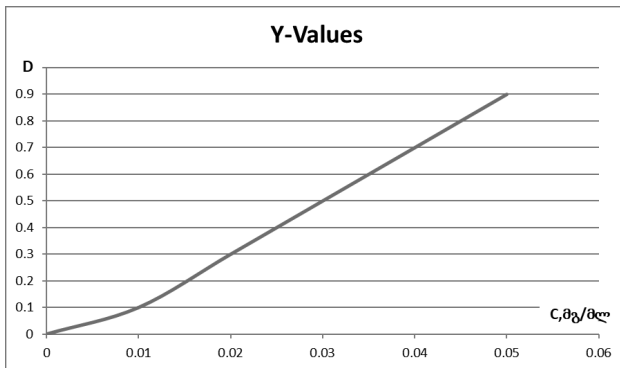

ნახ. II.4.4 (ა). ინდივიდუალური α -კონიდენდრინის სითხური ქრომატოგრამა

ნახ. II.4.4. (ბ). ვაზის ანასხლავის სტილბენოიდებშიმცველი ფრაქციის სითხური ქრომატოგრაფია. 6. ტეტრამერული სტილბენი; 9. ტრანს-რესვერატროლი; 12. α -ვინიფერინი; 13. α -კონიდენდრინი.

α -კონიდენდრინის რაოდენობრივი განსაზღვრის მიზნით შემუშავდა სპექტროფოტომეტრული მეთოდი, რისთვისაც საკალიბრო გრაფიკი აიგო სხვადასხვა კონცენტრაციის სპირტსნარების ოპტიკური სიმკვრივების მიხედვით (ნახ. II. 4.5).

ნახ. II.4.5. α -კონიდენდრინის სპექტროფოტომეტრული განსაზღვრის საკალიბრო გრაფიკი ($\lambda=206$ ნმ)

იდენტიფიცირებულმა α -კონიდენდრინის ანტირადიკალურმა აქტივობამ (ეპმრ) მეთოდით შეადგინა 35% (ელანიძე და სხვ., 2012).

II.5. მცენარეული არომატიზატორის მიღება და გამოკვლევა

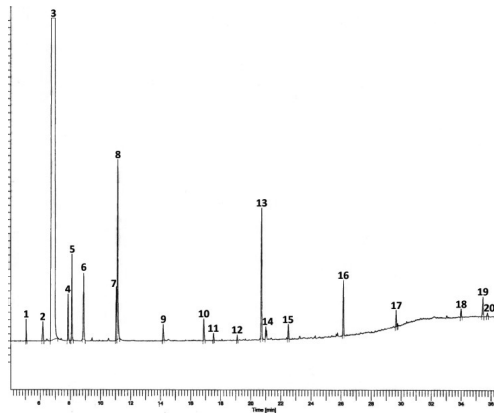
სხვადასხვა მცენარეული ნედლეული გამოირჩევა თავისებური დამახასიათებელი არომატწარმომქმნელი ნივთიერებების შემცველობით. აღნიშნული ნივთიერებები, რომლებიც ცნობილია ეთერზეთების სახელწოდებით, ძირითადად წარმოდგენილია ეთერების, ტერპენული ნაერთების, სპირტების და სხვ. სახით. ეთერზეთები ფართოდ გამოიყენება კვების პროდუქტების ტექნოლოგიაში სპეციფიკური არომატის შესაძენად. არომატულ მცენარეებს შორის ერთ-ერთი გამორჩეული ადგილი უჭირავს ბეგქონდარას (*Thymus serpyllum*). ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საჭიროდ მივიჩნიე გამოკვლევითი და გამოყენებითი ბეგქონდარას არომატწარმომქმნელი ნივთიერებები, შემდგომში, წყალ-სპირტიანი ნაყენის სახით.

სურ. II.5.1. ბეგქონდარა (*Thymus serpyllum*)

ამ მიზნით, თუშეთის დაცულ ტერიტორიებში გავრცელებული, ჰაერზე გამშრალი და დაქუცმაცებული ბეგქონდარას მინისზედა

ნაწილებისგან დამზადდა წყალ-სპირტიანი ნაყენი 40%-იანი ეთილის სპირტის გამოყენებით. არომატნარმომქმნელი ნივთიერებების განსაზღვრის მიზნით, 250 მლ ბეგქონდარას წყალ-სპირტიანი ნაყენი გადატანილი იქნა გამყოფ ძაბრში და სამჯერადად გამოინვლილა პენტან-ეთერის (პენტანი: დიეთილ-ეთერი, 2:1) ნარევით. პენტან-ეთერიანი ფრაქციები გაერთიანდა და მოხდა გაუწყლოვება Na_2CO_3 -ის ხსნარის დამატებით. შემდეგ, გადატანილი იქნა სპეციალურ მინის ჭურჭელში და აორთქლება მოხდა მსუბუქად ოთახის ტემპერატურაზე. დაკონცენტრირებული ფრაქციის ანალიზი ჩატარდა გაზური ქრომატოგრაფიის მეთოდით.

ნახ. II.5.1. ბეგქონდარას წყალ-სპირტიანი ნაყენის არომატნარმომქმნელი ნივთიერებების გაზური ქრომატოგრამა; 3. α -პინენი; 6. მირცენი; 7. ლიმონენი; 9. ტერპინოლენი; 12. ლინალოლი; 13. კარვაკროლი; 14. თიმოლი; 15. ციტრონელონი.

ქრომატოგრაფიულმა ანალიზმა გამოავლინა, რომ ბეგქონდარას წყალ-სპირტიანი ნაყენი შეიცავს სხვადასხვა არომატნარმომქმნელ ნივთიერებებს: α -პინენის, მირცენის, ლიმონენის, ტერპინოლენის, ლინალოლის, კარვაკროლის, თიმოლის, ციტრონელონის და სხვათა სახით, რომელთა შორის დომინანტია α -პინენი. აღნიშნული ნაერთების გამო ბეგქონდარას წყალ-სპირტიანი ნაყენი ხასიათდება სპეციფიკური ძლიერი არომატით და მიზანშეწონილია მისი გამოყენება საკვებ პროდუქტებში არომატიზატორის სახით.

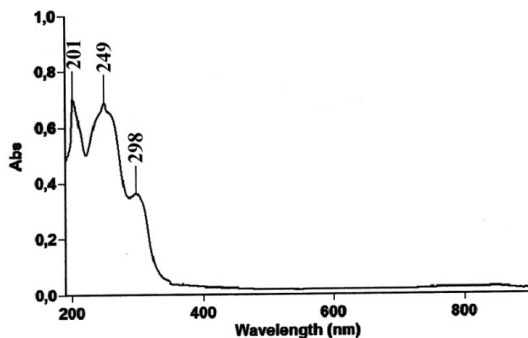
ვინაიდან, ბეგქონდარას წყალ-სპირტიანი ნაყენი მივიჩნეო მიზნი-ბრივი პროდუქტის - ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის ტე-ქნოლოგიაში გამოსაყენებლად, ამიტომ გადაწყდა შესწავლილიყო მისი ფენოლური ნაერთების შემადგენლობა. ამ მიზნით გამოყენებულიყო როგორც თვისებრივი, ისე რაოდენობრივი ანალიზის მეთოდები და დადგინდა ცნობილი და ზოგიერთი უცნობი ნივთიერების შემცველობა.

ფლავონოიდური ნივთიერებების თვისებრივი გამოკვლევის მიზნით, ამოყენებული იყო სისტემა n-ბუთანოლი: ძმარმჟავა : წყალი (4 : 1 : 2) და შედარებით დაბალმოლეკულური ფენოლური ნაერ-თების საძიებლად კი სისტემა - ქლოროფორმი: მეთანოლი (80:20). ფლავონოიდური ნივთიერებების ქალაქის ქრომატოგრამები გამ-ყლავნდა $AlCl_3$ -ის სპირტიანი ხსნარით და ვანილინის რეაქტივით. თხ-ელფენოვანი ქრომატოგრამები კი - დიაზოტირებული სულფანილის მჟავით. თხელფენოვანი ქრომატოგრამის მონაცემებმა გამოავლინა უცნობი ნივთიერება, რომელიც ხასიათდება $R_f=0,8$ და მისი შესა-ბამისი ლაქა გამჟღავნების შედეგად გვაძლევს ინტენსიური ყვითე-ლი ფერის ლაქას. აღნიშნული ნივთიერება არ შეესაბამებოდა არც ერთ ფენოლმჟავას, არც ლიგნანს, არც ფენოლალდეჰიდებს, მაგრამ იზიფლავონ ფორმონონეტითან ქრომატოგრაფიული შედარების შედეგად გამოვლინდა მათი მსგავსება (R_f და ლაქის შეფერილობის მიხედვით) (ნახ. II.5.2).

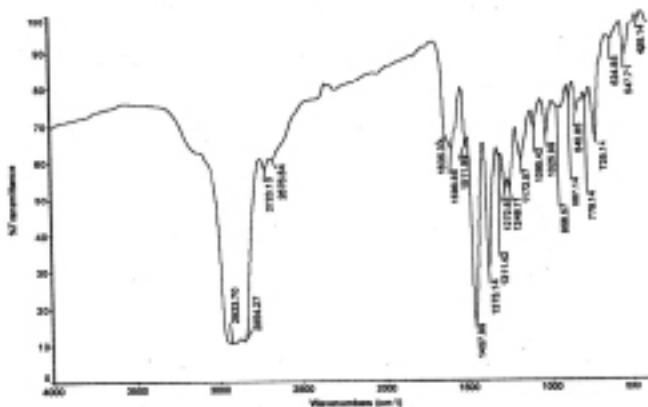

ნახ. II.5.2. დაბალმოლეკულური ფენოლური ნაერთების თხელფენოვანი ქრომატოგრამა. I - აცეტოვანილონი; II - α -კონიდენდრინი; III - ფორმონონეტინი.

ქრომატოგრაფიული მონაცემების გარდა, საძიებელი ნივთიერება გამოიყო სუფთა სახით პრეპარატიულად და ჩაუტარდა სპექტრალური ანალიზები და დადგინდა ლლობის ტემპერატურა. საძიებელი ნივთიერების ულტრაიისფერი სპექტრი: (EtOH) $\lambda_{\text{მას}}$ 201 ნმ, 249 ნმ, 298 ნმ. ინფრანითელი სპექტრი (სმ-1) 2923, 1596, 1458, 1373. (ნახ. II.5.3-4). საძიებელი ნივთიერების ლლობის ტემპერატურა შეადგენს 257-261°C.

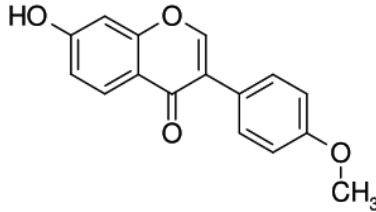

ნახ. II.5.3. საძიებელი ნივთიერების ულტრაიისფერი სპექტრი

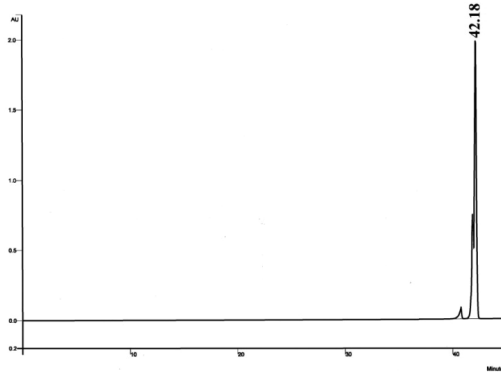
ნახ. II.5.4. საძიებელი ნივთიერების ინფრანითელი სპექტრი

ზემოაღნიშნული მონაცემების და ინდივიდუალური ფორმონონეტინის შედარების საფუძველზე, ისინი აღმოჩნდა ერთმანეთის იდენტური და ჩემს მიერ პრეპარატულად გამოყოფილი ნაერთი იდენტიფიცირდა როგორც ფორმონონეტინი.

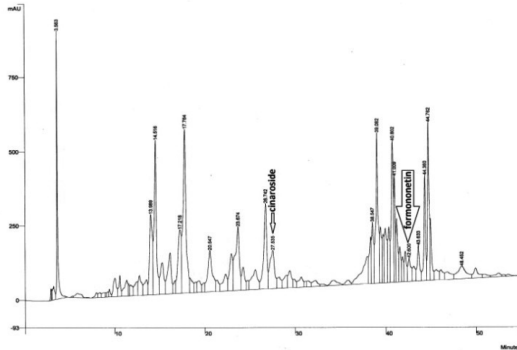
ფორმონონეტინი C₁₆H₁₂O₄ Mr- 268

ფორმონონეტინის რაოდენობრივი განსაზღვრის მიზნით დადგინდა სითხური ქრომატოგრაფიის ოპტიმალური რეჟიმი და უპირველეს ყოვლისა, დადგენილი იყო ოპტიმალური ტალღის სიგრძე. ამ მიზნით განსაზღვრა ჩატარდა 201 ნმ, 298 ნმ და 249 ნმ ტალღის სიგრძეზე. ფორმონონეტინის შესაბამისი პიკი მაქსიმალური ფართობით დაფიქსირდა 201 ნმ-ზე. ფორმონონეტინის შესაბამისი ქრომატოგრაფიული პიკის შეკავების დრო - RT შეადგენს 42,18 წთ-ს და მისმა კონცენტრაციამ ბეგქონდარას წყალ-სპირტიან ექსტრაქტში შეადგინა 0,5მგ/ლ (ნახ. II.5.5ა,ბ).

ნახ.II.5.5.(ა). ფორმონონეტინის სითხური ქრომატოგრამა

ნახ.11.5.5(ბ). ბეგქონდარას წყალ-სპირტიანი ნაყენის სითხური ქრომატოგრამა

ვინაიდან, ბეგქონდარას წყალ-სპირტიანი ნაყენი გათვალისწინებულია ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის დასამზადებლად, ამიტომ გადაწყდა თვისებრივად შესწავლილიყო მისი ფლავონოიდური ნაერთები. ქაღალდის ქრომატოგრაფიის მონაცემებით, ბეგქონდარას წყალ-სპირტიანი ექსტრაქტიდან გამოყოფილი ეთილაცეტატიანი ფრაქცია შეიცავს შემდეგ ფლავონოიდებს: რუთინს, კვერცეტინს, ლუთეოლინს და დაბალი Rf-ის მქონე უცნობ ნივთიერებას. აღნიშნული ნაერთები გამჟღავნებულია $AlCl_3$ -ის სპირტიანი ხსნარით. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ იგივე ეთილაცეტატიანი ფრაქციის ქრომატოგრამა, რომელიც გამჟღავნებულია ვანილინის რეაქტივით, იძლევა (+) კატექინის, (-) ეპიკატექინის და გალოკატექინის შესაბამის ინტენსიურ ვარდისფერ ლაქებს.

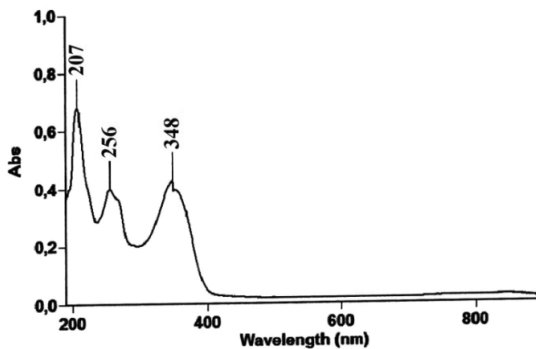
ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, გადაწყდა გამოკვლეულიყო ფლავონოიდური ბუნების უცნობი ნივთიერება. ამ მიზნით, იგი გამოიყო პრეპარატულად, გადაღებული იქნა მისი ულტრაიისფერი, ინფრანითელი სპექტრები და ასევე განისაზღვრა ლლობის ტემპერატურა. გარდა ამისა, უნდა აღინიშნოს, რომ უცნობი ნივთიერება თავისი Rf-ით და ლაქის შეფერვით, იდენტურობას ამჟღავნებდა ცინაროზიდთან (ლუთეოლინის გლუკოზიდთან) მიმართებაში. ამიტომ, პრეპარატულად გამოყოფილ საძიებელ ნივთიერებას ჩაუტარდა მჟავური ჰიდროლიზი 4 N HCl-ის წყალხსნარით მოდულარე წყლის აბაზანაზე. ჰიდროლიზატი გავაცვივოთახის ტემპერატურამდე

და გამოვწვლილე ეთილაცეტატი. ქრომატოგრაფირების შედეგად ჰიდროლიზიდან გამოწვლილული ნივთიერება აღმოჩნდა ლუთეოლინი, რაც სრულ შესაბამისობაშია ინდივიდუალური ცინაროზიდის ჰიდროლიზიდან გამოწვლილულ ნივთიერებასთან (ნახ. II.5.6).

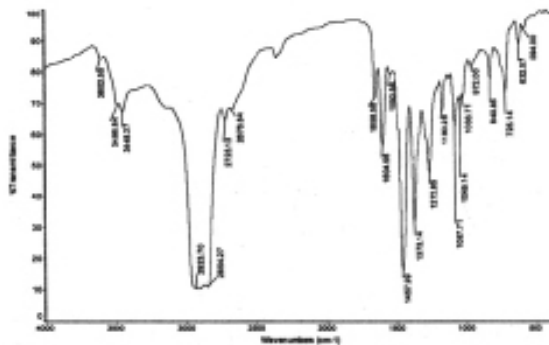

ნახ. II.5.6. ცინაროზიდის და ლუთეოლინის ქაღალდის ქრომატოგრამა.
 სისტემა ნ-ბუთანოლი: ძმარმჟავა: წყალი (4:1:2). 1. საძიებელი ნაერთი;
 2. ინდივიდუალური ცინაროზიდი; 3. ჰიდროლიზის პროდუქტი; 4.
 ინდივიდუალური ლუთეოლინი.

გარდა ჰიდროლიზის შედეგებისა, სპექტრალური მონაცემებითაც დადგინდა საძიებელი ნივთიერების და ინდივიდუალური ცინაროზიდის იდენტურობა (ნახ. II.5.7-8). საძიებელი ნივთიერების ულტრაიისფერი სპექტრი: (EtOH) λ_{max} 207 ნმ, 256 ნმ, 348 ნმ; ხოლო ინფრანითელი სპექტრი (სმ-1) 2923, 1604, 1658, 1458, 1374, 1272. საძიებელი ნივთიერების ლობის ტემპერატურა შეადგენს 240-242°C.

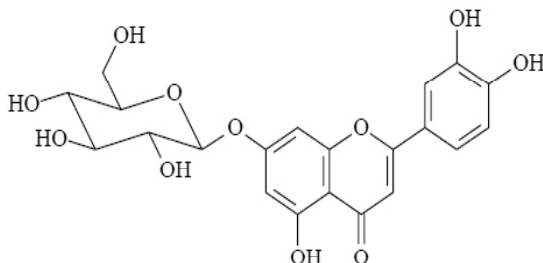

ნახ. II.5.7. საძიებელი ნივთიერების ულტრაიისფერი სპექტრი

ნახ.11.5.8. საძიებელი ნივთიერების ინფრანითელი სპექტრი

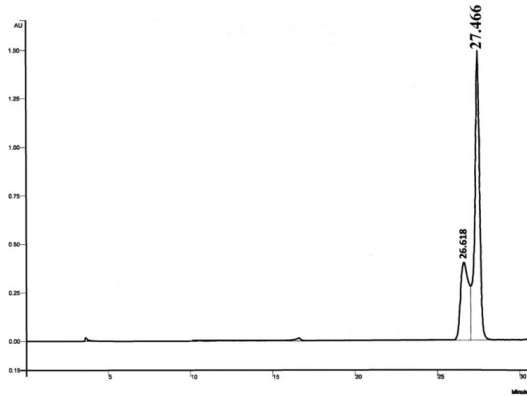
ამგვარად, ბეგქონდარას ფლავონოიდურ ნაწილში დაფიქსირებული უცნობი ნივთიერება აღმოჩნდა ცინაროზიდი (ლუთეოლინის გლუკოზიდი).

ცინაროზიდი $C_{21}H_{20}O_{11}$ Mr- 286

ცინაროზიდის რაოდენობრივი განსაზღვრის მიზნით, ჩატარდა მისი სითხური ქრომატოგრაფირება. სითხური ქრომატოგრაფირება მოხდა 207 ნმ-ზე, 256 ნმ-ზე და 348 ნმ-ზე. მათ შორის, მაქსიმალური ფართობის ქრომატოგრაფიული პიკი გამოვლინდა 348 ნმ ტალღის სიგრძეზე. ცინაროზიდის შესაბამისი ქრომატოგრაფიული პიკის შეკავების დრო - RT შეადგენს 27,466 წთ-ს და მისმა კონცენტრაცია-

ციამ ბეგკონდარას ნყალ-სპირტიან ნაყენში შეადგინა 2,7 მგ/ლ (ნახ. II.5.5ბ,გ).

ნახ.II.5.5. (გ). ცინაროზიდის სითხური ქრომატოგრამა

ლიტერატურული მონაცემებით, იდენტიფიცირებული ნივთიერებები - ფორმონონეტინი და ცინაროზიდი ხასიათდებიან მნიშვნელოვანი ბიოლოგიური აქტივობით. ლუცერნაში (ლათ. *Medicago*) და ვარდისფერ ანუ შვედურ სამყურაში (*Trifolium hybridum*) აღმოაჩენილი იქნა იზოფლავონი ფორმონონეტინი და დადგინდა მისი ფიტოესტროგენული თვისება. აგრეთვე დადგენილია, რომ ფორმონონეტინი პასუხისმგებელია რეპროდუქტიულ დისფუნქციაზე მცოხნავ ცხოველებში და ვირთხებში. საკვებში დამატებული ფორმონონეტინი და ბიოხანინი A, გარდაიქმნებიან ლვიძლში მიტოსომური ფერმენტების დახმარებით. იზოფლავონებს აქვს სასარგებლო ესტროგენული ეფექტები, დადებითად მოქმედებენ გულ-სისხლძარღვთა სისტემაზე, ამცირებენ სიმსივნის წარმოქმნის რისკს. დადგენილია ფორმონონეტინის, როგორც ფიტოესტროგენული, ასევე ანტიოქსიდანტური ეფექტურობა. ცინაროზიდს გამოხატული აქვს ჰიპოაზოტემიური თვისება. ცინაროზიდი დადებითად მოქმედებს აზოტის ცვლაზე, რაც იწვევს ნარჩენი აზოტის და შარდოვანას შემცირებას სისხლში თირკმლის უკმარისობით დაავადებულ ცხოველებში. ცინაროზიდს გააჩნია ჰიპოლიპიდემური და ანტიქოლესტერინული აქტივობა (ჩანგი და სხვ., 2004; შატი, 1968; ნაგაო და სხვ., 2001; ტოე-

ლესონი და სხვ., 2002; მუ და სხვ., 2009; იულდაშევი, 1988).

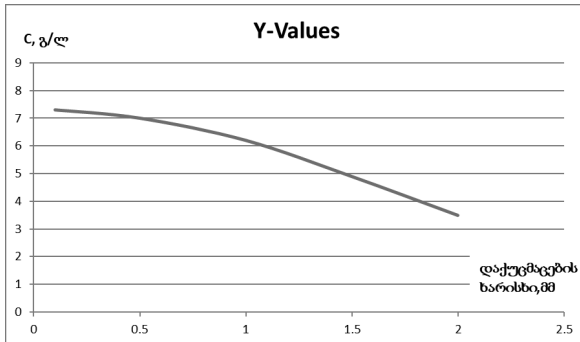
ფორმონონეტიკის და ცინაროზიდის ანტირადიკალური აქტივობა (ეპმრ) მეთოდით შეადგენს, შესაბამისად, 21% და 54% (ელანიძე და სხვ. 2013).

II. 6. ბიოლოგიურად აქტიური დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ დამზადების ტექნოლოგიის შემუშავება

როგორც უკვე აღინიშნა, კვლევის მიზანს წარმოადგენდა მეცნიერულად დასაბუთებული ყურძნისეული წარმოშობის ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის დამზადების რაციონალური ტექნოლოგიის შემუშავება. ამ მიზნით, პირველ რიგში ჩატარებული იქნა რიგი ექსპერიმენტები, რომელთა საფუძველზეც ტექნოლოგიისთვის მოაზრებულ ინგრედიენტებში ცნობილი ნაერთების გვერდით, გამოვლინდა ახალი, ბიოლოგიურად აქტიური ბუნებრივი ფენოლური ნაერთები. კერძოდ, საფერავის ყურძნის კლერტში აღმოჩნდა აცეტოვანილონი (პონიციანი), საფერავის ყურძნის ტკბილში, ტანს-რესვერატროლის გლუკოზიდი ტრანს-პიციედი (პოლიდატინი) და ϵ -ვინიფერინის გლუკოზიდი, ასევე, ვაზის სტილბენოიდებზემცველ კონცენტრატში ტრანს-რესვერატროლთან, ϵ -ვივიფერინთან, ტეტრამერულ სტილბენებთან და სხვ. სტილბენოიდებთან ერთად დაფიქსირდა ლიგნანი α -კონიდედრიანი. ამასთან ერთად, აღსანიშნავია ბეგქონდარას არომატულ ექსტრაქტში ბიოლოგიურად აქტიური იზოფლავონის ფორმონონეტიკის და ლუთეოლინის გლუკოზიდის-ცინაროზიდის გამოვლენა.

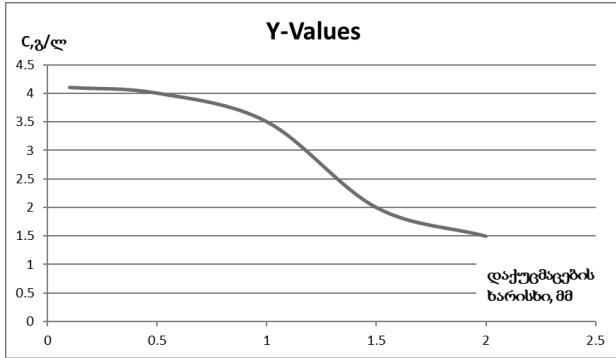
ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მიზანი იყო ტექნოლოგიურ პროცესებში იდენტიფიცირებული ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებების მაქსიმალური რაოდენობით შენარჩუნება. უპირველეს ყოვლისა, ექსპერიმენტი ჩატარდა საფერავის ყურძნის კლერტიდან ფენოლურ ნაერთთა მიღების ოპტიმალური რეჟიმების შერჩევის მიზნით. ამ თვალსაზრისით, გადანყდა დადგენილიყო კახეთის სხვადასხვა რაიონებში გავრცელებული საფერავის ყურძნის კლერტში ფენოლური ნაერთების შემცველობა და მათი ექსტრაქციის ოპტიმალური პირობები. ამ მიზნით გამოყენებული იყო ახაშნის (ფაფრის ველი), კარდენახის (ახობი), ქინძმარაულის, ნაფარეულის

და წინანდლის ადგილგავრცელების საფერავის კლერტი, ტექნიკური სიმნიფის პერიოდში (როგორც ყურძნის გადამუშავების ნარჩენი). ექსტრაქციის ხარისხზე დადგინდა ისეთი ფაქტორების გავლენა, როგორც არის ნედლეულის დაქუცმაცების ხარისხი, ეთანოლის კონცენტრაცია და ექსტრაქციის დროის ხანგრძლივობა. მიღებული შედეგები წარმოდგენილია ნახ. II.6.1-12-ის სახით.

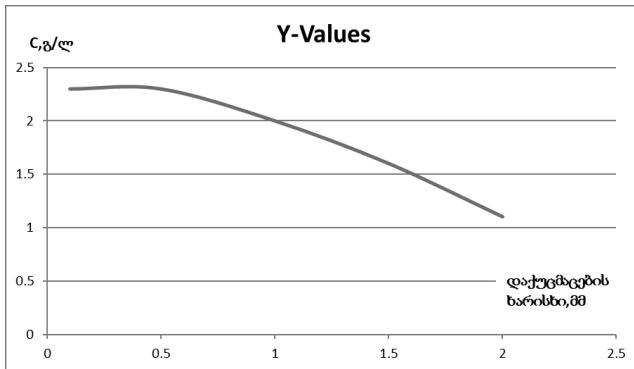
ნახ. II. 6. 1. დაქუცმაცების ხარისხის გავლენა კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში საერთო ფენოლურ ნაერთთა დაგროვებაზე.

როგორც მონაცემები გვიჩვენებს, ექსტრაქციის ხარისხი უკუპროპორციულ დამოკიდებულებაშია ობიექტის დაქუცმაცების ხარისხთან. ფენოლურ ნაერთთა მაქსიმალური გამოსავლიანობა და შესაბამისად, მათი კონცენტრაცია წყალ-სპირტიან ნაყენში 0,5მმ ზომით დაქუცმაცების შესაბამისია, ხოლო შემდეგ გამოსავლიანობა მცირდება და 2 მმ ზომით დაქუცმაცებისას აღწევს 3,5 გ/ლ. აქედან გამომდინარე, გასათვალისწინებელია, რომ კლერტის წყალ-სპირტიანი ექსტრაქტების მისაღებად გამოყენებული იქნეს 0,5 მმ ზომით დაქუცმაცებული ობიექტი.

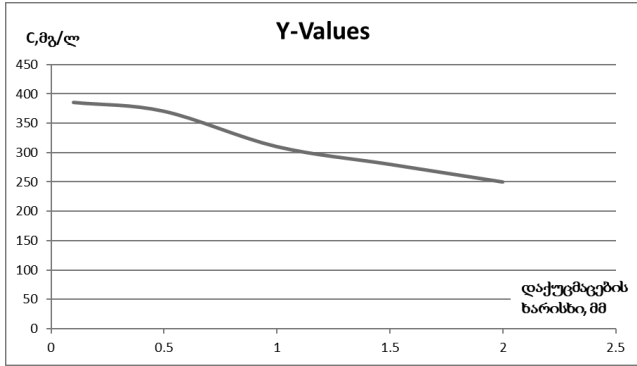

ნახ.11.6.2. დაქუცმაცების ხარისხის გავლენა პოლიმერული პროანტოციანიდინების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში.

რაც შეეხება, ნედლეულის დაქუცმაცების ხარისხის გავლენას პოლიმერული პროანტოციანიდინების გამოსავლიანობაზე და შესაბამისად, მათ კონცენტრაციაზე წყალ-სპირტიან ნაყენში, ნათლად ჩანს, რომ 0,5 მმ-დან იწყება გამოსავლიანობის კლება. იგი ინტენსიურია 1მმ-1,5მმ-ის ინტერვალში, ხოლო 1,5-2 მმ-ის ინტერვალში გამოსავლიანობის კლება უფრო ნაკლებ ინტენსიურია. აქედან გამომდინარე, პოლიმერული პროანტოციანიდინების გამოსავლიანობის თვალსაზრისითაც მიზანშეწონილია 0,5 მმ ზომით დაქუცმაცებული ნედლეულის გამოყენება.

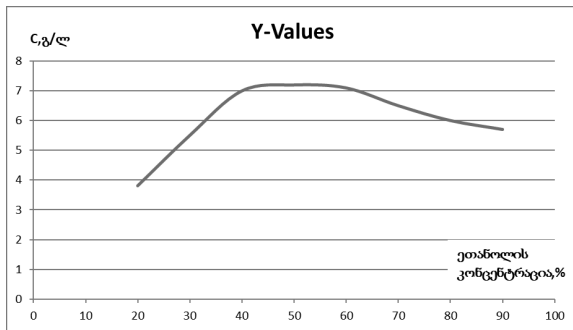

ნახ. 11.6.3. დაქუცმაცების ხარისხის გავლენა ოლიგომერული პროანტოციანიდინების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში.

ნახ. II.6.4. დაქუცმაცების ხარისხის გავლენა კატექინების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში.

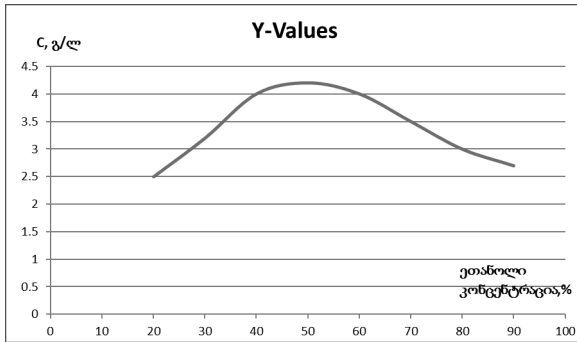
ექსპერიმენტმა დაადასტურა, რომ ფენოლურ ნაერთთა დაგროვება კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენებში უკუპროპორციულია კლერტის დაქუცმაცების ზომისა. როგორც საერთო ფენოლების, ისე ცალკეული ფენოლური ჯგუფების გამოსავლიანობაზე და შესაბამისად, მათ კონცენტრაციაზე წყალ-სპირტიან ნაყენებში, მნიშვნელოვანი ფაქტორია დაქუცმაცების ხარისხი და ოპტიმალურ ზომად გამოვლინდა 0,5 მმ-მდე ზომით დაქუცმაცება.

ნახ. II.6.5. ეთანოლის კონცენტრაციის გავლენა საერთო ფენოლების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში.

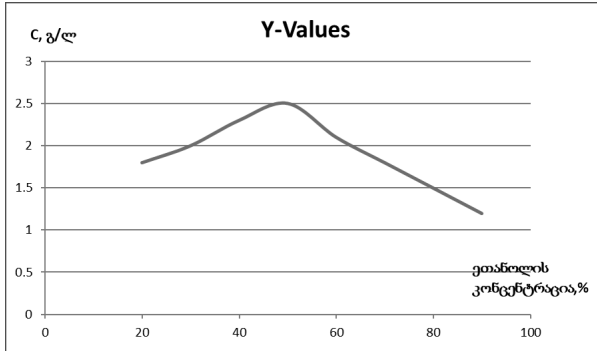

როგორც ნახაზი გვიჩვენებს, ეთანოლის კონცენტრაციის ცვლილებისას 20-90% ინტერვალში კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენებში საერთო ფენოლების დაგროვება არის არაერთგვაროვანი. კერძოდ, საერთო ფენოლების კონცენტრაცია ინტენსიურად იზრდება 20%-იანიდან 40%-მდე ეთანოლის გამოყენებისას, 40-45% შუალედში არის უმნიშვნელო განსხვავება, ხოლო 60%-დან იწყება ფენოლურ ნაერთთა კონცენტრაციის შემცირება კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში. აქედან გამომდინარე, საერთო ფენოლებით მდიდარი კლერტის წყალ-სპირტიანი ნაყენის მისაღებად მიზანშეწონილია 40% ეთილის სპირტის გამოყენება ექსტრაგენტის სახით.

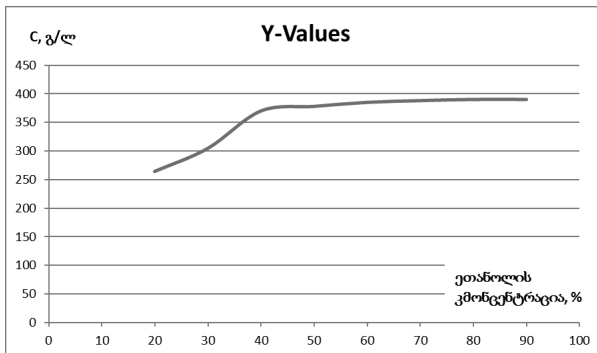

ნახ. 11.6. ეთანოლის კონცენტრაციის გავლენა პოლიმერული პროანტოციანიდინების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში.

რაც შეეხება პოლიმერული პროანტოციანიდინების დაგროვებას კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში, აქაც ანალოგიური ცვალებადობა აღინიშნება. 20-40% ეთანოლის გამოყენებისას, ამ ინტერვალში პოლიმერული პროანტოციანიდინების ზრდა ფიქსირდება 2,5 გ/ლ-დან 4,2 გ/ლ-მდე. 60% ეთანოლის გამოყენებისას პოლიმერული პროანტოციანიდინების კონცენტრაცია თანდათანობით კლებულობს და 90% ეთანოლით ექსტრაქციისას მისი რაოდენობა შეადგენს 2,7 გ/ლ.

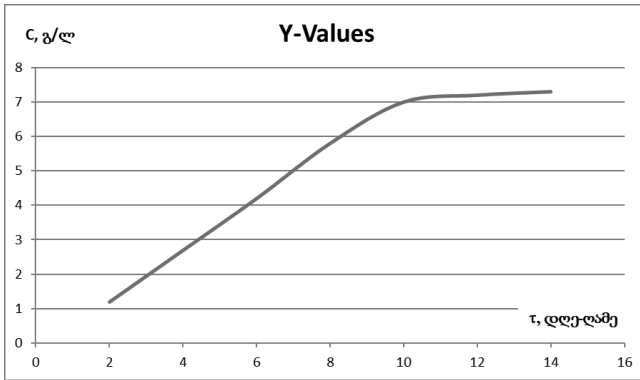
ნახ.11.6.7. ეთანოლის კონცენტრაციის გავლენა ოლიგომერული პროანტოცინდინების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში.

ნახ.11.6.8. ეთანოლის კონცენტრაციის გავლენა კატექინების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში.

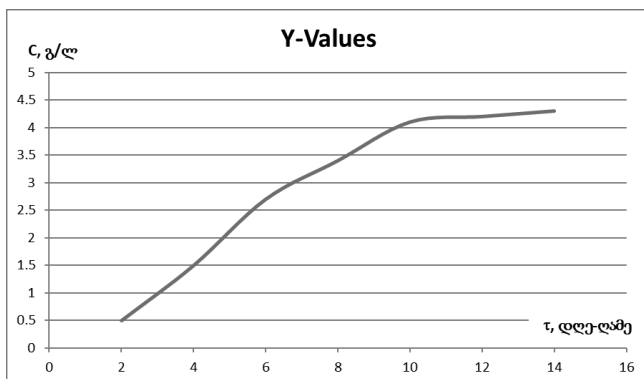
კატექინების დაგროვება კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში გამოიხატება თავისებური მრუდის სახით. კერძოდ, 20% ეთანოლის გამოყენებისას კატექინების რაოდენობა საკმაოდ მაღალია, მაქსიმუმს აღწევს 40% ეთანოლით ექსტრაქციისას, ხოლო ეთანოლის კონცენტრაციის შემდგომი ზრდისას, კატექინების რაოდენობა კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში უმნიშვნელოდ იზრდება. ზემოაღნიშნული ექსპერიმენტების შედეგად ნათლად ჩანს, რომ ფენოლოური ნაერთების და მისი შემადგენელი ჯგუფების ექსტრაქციისთვის ოპტიმალურია

40% ეთილის სპირტის გამოყენება.

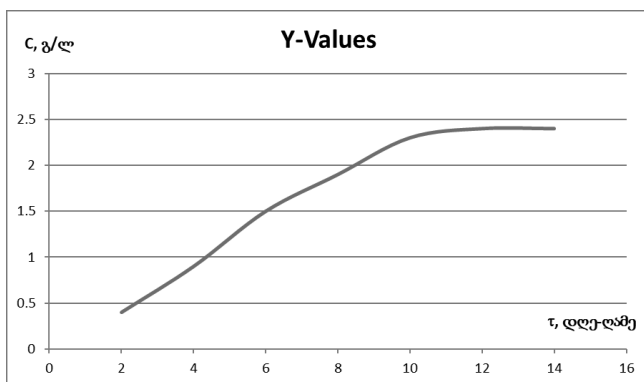

ნახ. II.6.9. დაყოვნების დროის გავლენა საერთო ფენოლების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში.

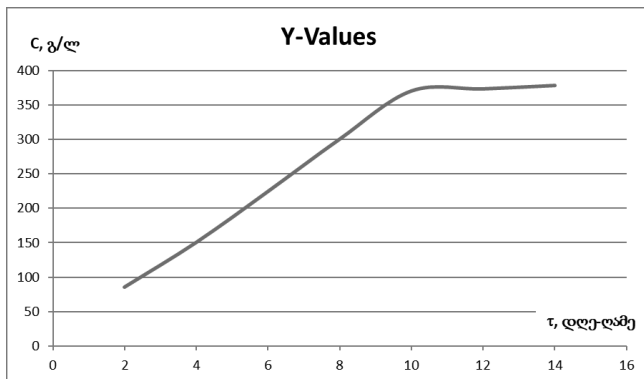
როგორც ექსპერიმენტის შედეგები გვიჩვენებს, დროის ხანგრძლივობა მნიშვნელოვანი ფაქტორია კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში საერთო ფენოლების კონცენტრაციისთვის. დაყოვნებიდან 10 დღის განმავლობაში ინტენსიურად იზრდება საერთო ფენოლების კონცენტრაცია, ხოლო შემდეგ ეს ზრდა არაინტენსიურია 10-14 დღის განმავლობაში. ჩატარდა დაკვირვება, 14 დღის შემდეგ ფენოლური ნივთიერებების არაინტენსიურ ზრდას ფენოლურ ნაერთთა რომელი ჯგუფები შეესაბამებოდა. ცდის შემდეგ გამოვლინდა, რომ 14 დღიანი დაყოვნების შემდეგ ნაყენში ფენოლურ ნაერთთა არაინტენსიური რაოდენობრივი ზრდა გამოწვეულია ძირითადად პოლიმერული პროანტოციანიდინების კონცენტრაციის მატებით. ვინაიდან, თავიდანვე მიზნად იყო დასახული, რომ მიღებული ყოფილიყო კლერტის წყალ-სპირტიანი ნაყენი, გაჯერებული შედარებით დაბალმოლეკულური ფენოლური ნაერთებით, ამიტომ მიზანშეწონილად იქნა მიჩნეული ექსტრაქციის დროის გახანგრძლივება და 14 დღიანი პერიოდის გაგრძელება. აქედან გამომდინარე, ოპტიმალური დაყოვნების დროდ მიჩნეული იყო 14 დღიანი პერიოდი.

ნახ. II.6.10. დაყოვნების დროის გავლენა პოლიმერული პროანტოციანიდინების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში.

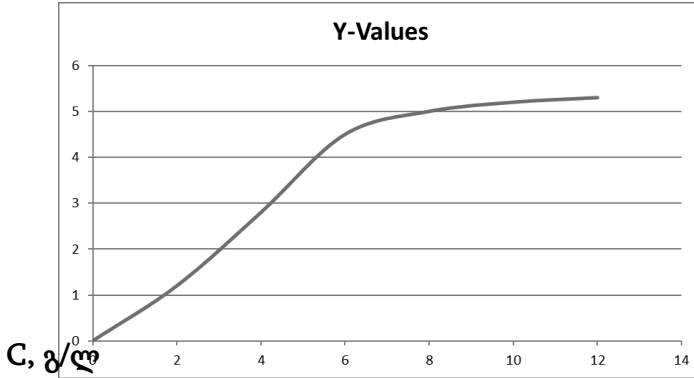
ნახ. II.6.11. დაყოვნების დროის გავლენა ოლიგომერული პროანტოციანიდინების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში.

ნახ. II.6.12. დაყოვნების დროის გავლენა კატექინების დაგროვებაზე კლერტის წყალ-სპირტიანი ნაყენში.

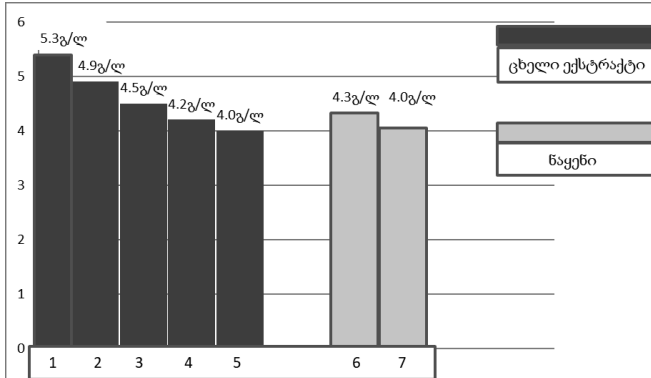
შედეგები გვიჩვენებს, რომ საფერავის კლერტის ფენოლური ნაერთებით მდიდარი წყალ-სპირტიანი ნაყენის მისაღებად ოპტიმალურ პარამეტრებად გამოვლინდა კლერტის დაქუცმაცების ხარისხი - 0,1-0,5 მმ ზომით, ეთანოლის კონცენტრაცია - 40% და დაყოვნების დროის სანგრძლივობა 14 დღე.

ექსპერიმენტის მსვლელობისას, გარდა წყალ-სპირტიანი ნაყენებისა, დამზადდა საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიანი ექსტრაქტი ცხელ პირობებში და მისი მაჩვენებლები შედარდა ოთახის ტემპერატურაზე დამზადებულ ნაყენის მაჩვენებლებს. დაქუცმაცებული კლერტის ექსტრაქცია ჩატარებული იყო ცხელ პირობებში უკუმაცივრის თანაობისას 10 საათის განმავლობაში. როგორც ნახაზი II. 6.13. გვიჩვენებს, ფენოლურ ნაერთთა ექსტრაქციის დინამიკა არის მზარდი და დასაწყისიდან 6 სთ-ის განმავლობაში ინტენსიურად იზრდება ფენოლურ ნაერთთა გამოსავლიანობა, ხოლო 6 სთ-ის შემდეგ, ფენოლურ ნაერთთა გამოსავალი არაინტენსიურია.

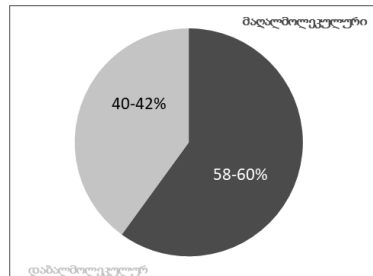
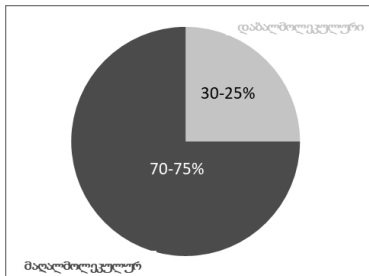

ნახ. II. 6.13. საფერავის ყურძნის კლერტის ფენოლოურ ნაერთთა ექსტრაქციის დინამიკა ცხელ პირობებში

იმისთვის, რომ შერჩეულიყო ბიოლოგიურად აქტიური დანამატის დასამზადებლად რომელი ექსტრაქტი იყო ვარგისიანი - ოთახის ტემპერატურაზე დაყენებული ნაყენი, თუ ცხელ პირობებში მიღებული ექსტრაქტი, ამისთვის ჩატარდა მათი შედარებითი შესწავლა ოთახის ტემპერატურაზე ერთ თვიანი ფორმირება-დაყოვნების პერიოდში. როდესაც, მათში პერიოდულად ისაზღვრებოდა ხსნადი ფენოლოური ნივთიერებები, აღმოჩნდა, რომ ცხელ პირობებში მიღებული კლერტის წყალ-სპირტიან ექსტრაქტში ფენოლოური ნივთიერებები მცირდება მნიშვნელოვანი რაოდენობით. ეს შემცირება, როგორც ნახ. II. 6.14.(ა) გვიჩვენებს, იწყება დაყოვნებიდან ერთი კვირის შემდეგ და ერთი თვის განმავლობაში ცხელი ექსტრაქციის მეთოდით მიღებულ წყალ-სპირტიან ექსტრაქტში ხსნადი ფენოლოური ნაერთების კონცენტრაცია დაახლოებით უტოლდება კლერტის წყალ-სპირტიან ნაყენში არსებულ ფენოლოური ნაერთების კონცენტრაციას.

ნახ. II.6.14.(ა). საფერავის კლერტის ფენოლურ ნაერთთა რაოდენობრივი ცვალებადობა ერთთვიანი დაყოვნების პერიოდში. 1) საწყისი; 2) 7 დღე-ღამე; 3) 14 დღე-ღამე; 4) 21 დღე-ღამე; 5) 30 დღე-ღამე; 6) საწყისი; 7) 30 დღე-ღამე.

ნახ. II.6.14. (ბ). საფერავის კლერტის ფენოლურ ნაერთთა შემადგენლობის ცვალებადობა ერთთვიანი დაყოვნების პერიოდში

ამასთანვე, ექსპერიმენტმა დაადასტურა, რომ ფენოლურ ნაერთთა რაოდენობრივი კლება ძირითადად განპირობებულია პოლიმერული პროანტოციანიდინების რაოდენობრივი კლებით, ანუ ფენოლურ ნაერთთა შემცირება ცხელი ექსტრაქციით მიღებულ ექსტრაქტში განპირობებულია ოთახის ტემპერატურაზე პოლიმერული პროანტოციანიდინების გამოლექვით (ნახ. II.6.14. ბ). კერძოდ, ცხელ პირობებში დამზადებულ საწყის ექსტრაქტში პოლიფენოლების და დაბალმოლეკულური ფენოლური ნაერთების განაწილება შეადგენ-

და 70-75% და 25-30%. ერთთვისანი დაყოვნების შედეგად, ეს განაწილება შეიცვალა შემდეგნაირად: 58-60% და 40-42%. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მიზანშეწონილია რომ ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის დასამზადებლად გამოყენებულიყო საფერავის კლერტის 40 მოც. %-იანი წყალ-სპირტიანი ნაყენი.

იმის შედეგად, როცა გამოვლინდა საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიანი ნაყენის მიღების ოპტიმალური პირობები, ამასთანვე უკვე დადგენილი და შემუშავებული იყო ვაზის სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატის მიღების ტექნოლოგიური სქემა (სქემა II. 4.1), გადანყდა, რომ ეს ორი ინგრედიენტი მიზნობრივი პროდუქტის დასამზადებლად გამოყენებულიყო არა ცალ-ცალკე, არამედ ერთი მთლიანი სტილბენოიდებშემცველი ფენოლური კონცენტრატის სახით. ამ მიზნით, პროდუქტი დამზადდა რამდენიმე შესარჩევი ვარიანტის მიხედვით ინგრედიენტების განსხვავებული ურთიერთშეფარდებით.

ვარიანტი 1. კლერტის ფენოლური კონცენტრატი შეერია სტილბენოიდებშემცველ კონცენტრატს შეფარდებით (2:1), ინტენსიური, მექანიკური მორევის პირობებში.

ვარიანტი 2. კლერტის ფენოლურ კონცენტრატს შეერია სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატი შეფარდებით (1:1), შერევის დროს ინჯღრეოდა ინტენსიურად.

ვარიანტი 3. კლერტის ფენოლურ კონცენტრატს შეერია სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატი შეფარდებით (1:2). ინტენსიური, მექანიკური მორევის პირობებში.

ვინაიდან, როგორც კლერტის ფენოლურ ნაერთთა კონცენტრატი, ასევე სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატი არის შესქელებული, ბლანტი, შემღვრეული წყლიანი სითხე და დაყოვნების დროს ხდება გარკვეული წყალში უხსნადი ფენოლური ნაერთების გამოლექვა, მიზანშეწონილად ჩაითვალა, რომ დამზადებული ვარიანტებიდან შერჩეულიყო ის ვარიანტი, რომელშიც მაქსიმალურად იქნებოდა დაცული როგორც სტილბენოიდების, ისე კლერტის ფენოლური ნაერთების განაწილება. ამ თვალსაზრისით, საყურადღებო აღმოჩნდა ვარიანტი 2-ის მიხედვით დამზადებული კონცენტრატი, ანუ ოპტიმალური აღმოჩნდა კლერტის ფენოლური კონცენტრატის და სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატის ურთიერთშეფარდება (1:1). ასეთი შეფარდებით დამზადებულ სტილბენოიდებშემცველ ფე-

ნოლურ კონცენტრატში ოპტიმალურად არის განაწილებული კლერტის პროანტოციანიდინები და სხვა ფენოლური ნაერთები ბუნებრივ სტილბენოიდებთან მიმართებაში.

გარდა იმისა, რომ ბიოლოგიურად აქტიური დანამატი მნიშვნელოვანია ფენოლური ნაერთების თვისებრივი და რაოდენობრივი შემცველობის თვალსაზრისით და ამ კუთხით ტექნოლოგიის ოპტიმალური პარამეტრების შერჩევა მეტად მნიშვნელოვანია, არანაკლები მნიშვნელობა ენიჭება ბად-ის შენახვის დროს კონსერვანტების გამოყენებას. იმ მიზნით, რომ შენარჩუნებულიყო ბად-ის ეკოლოგიური სისუფთავე, მიზანშეწონილად ჩაითვალა გამოყენებულიყო ასკორბინის მჟავა (C ვიტამინი) როგორც კონსერვანტი და ამავედროულად, როგორც ანტიოქსიდანტი. ამისთვის შეირჩა ასკორბინის მჟავის კონცენტრაცია, რომელიც მიღებულია კვების მრეწველობაში პროდუქციაში დასამატებლად - 50 მგ/ლ. ასეთი კონცენტრაციით დაემატა ყველა ვარიანტის მიხედვით დამზადებულ ბად-ს.

მიღებული შედეგების გათვალისწინებით, ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის რაციონალური ტექნოლოგიის შესამუშავებლად დამზადდა რამდენიმე საცდელი ვარიანტი:

ვარიანტი 1. საფერავის ყურძნის კონცენტრირებული ტკბილი (დამზადებული - შ.პ.ს. „გრუზვინპრომ“-ში, ქ. გურჯაანი), განზავდა ორჯერ სასმელი წყლით, ენერგიულად შეინჯლრა მექანიკურად, დაემატა ბუნებრივი სტილბენოიდებშემცველი ფენოლური კონცენტრატი 3 მლ/ლ რაოდენობით, ინტენსიური შენჯლრევის შემდეგ დაემატა 25 მლ/ლ მცენარეული არომატიზატორი და ასკორბინის მჟავა (ვიტამინი C) 50 მგ/ლ რაოდენობით. შეინჯლრა ენერგიულად და 3 დღე-ღამის განმავლობაში, ჰერმეტიულად დახურულ ჭურჭელში, 10-12°C ტემპერატურაზე დაყოვნდა მშრალ, ბნელ ადგილზე.

ვარიანტი 2. იგივე საფერავის კონცენტრირებული ტკბილი განზავდა ორჯერ სასმელი წყლით, ინტენსიური შენჯლრევის შემდეგ დაემატა 5 მლ/ლ რაოდენობით სტილბენოიდებშემცველი ფენოლური კონცენტრატი, 30 მლ/ლ მცენარეული არომატიზატორი, დაემატა ასკორბინის მჟავა 50 მგ/ლ რაოდენობით, შეინჯლრა ინტენსიურად და ჰერმეტიულად დახურულ ჭურჭელში 3 დღე-ღამის განმავლობაში დაყოვნდა ბნელ, მშრალ ადგილზე 10-12°C ტემპერატურაზე.

ვარიანტი 3. გივე საფერავის ყურძნის კონცენტრირებული ტკბილი განზავდა სასმელი წყლით ორჯერ, დაემატა სტილბენოიდებ-

შემცველი ფენოლოური კონცენტრატი 7 მლ/ლ რაოდენობით, 35 მლ/ლ მცენარეული არომატიზატორი, ასკორბინის მჟავა 50 მგ/ლ რაოდენობით, შეინჯღრა ინტენსიურად და 3 დღე-ღამის განმავლობაში, ჰერმეტიულად დახურულ ჭურჭელში, 10-12°C ტემპერატურაზე დაყოვნდა ბნელ, მშრალ ადგილზე.

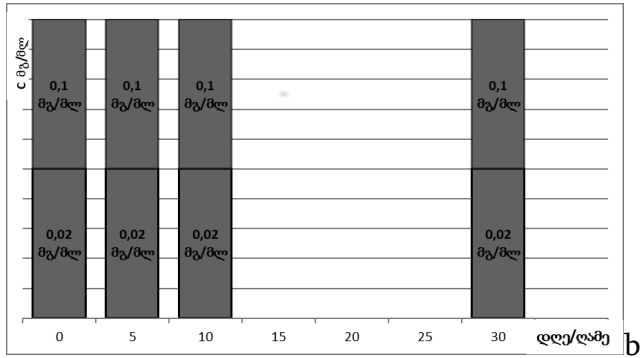
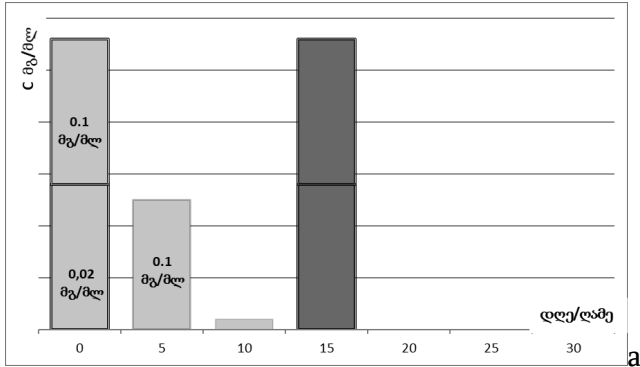
ვარიანტი 4. იგივე საფერავის კონცენტრირებული ტკბილი ორჯერ განზავდა სასმელი წყლით, დაემატა 5 მლ/ლ სტილბენოიდებშემცველი ფენოლოური კონცენტრატი, მცენარეული არომატიზატორი 30 მლ/ლ რაოდენობით, 50 მგ/ლ ასკორბინის მჟავა, შეინჯღრა ინტენსიურად და ჰერმეტიულად დახურულ ჭურჭელში, 10-12°C ტემპერატურაზე 3 დღე-ღამის განმავლობაში ბნელ, მშრალ ადგილზე დაყოვნდა.

ვარიანტი 5. იგივე საფერავის კონცენტრირებული ტკბილი განზავდა ორჯერ სასმელი წყლით, დაემატა 7 მლ/ლ სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატი, 35 მლ/ლ მცენარეული არომატიზატორი, 50 მგ/ლ ასკორბინის მჟავა, შეინჯღრა ენერგიულად და 3 დღე-ღამის განმავლობაში, ჰერმეტიულად დახურულ ჭურჭელში, 10-12°C ტემპერატურაზე დაყოვნდა მშრალ, ბნელ ადგილზე.

ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის დამზადების ტექნოლოგია მოითხოვს პროდუქტის შენახვის პირობების დაზუსტებას. ამ მიზნით, ზემოაღწერილი ვარიანტებიდან ოპტიმალურად შერჩეულ პირობებში დამზადებული პროდუქტი შენახული იყო ერთმანეთისგან განსხვავებულ პირობებში. კერძოდ, ჰერმეტიულად დახურულ, სინათლისათვის გაუმჭვირვალ ჭურჭელში +3+4°C ტემპერატურაზე; იგივე ტემპერატურაზე, მაგრამ გამჭვირვალე ჭურჭელში, სადაც თავისუფლად აღწევდა მზის სხივები, და პროდუქტი შენახული იყო მაცივრის პირობებში, არაჰერმეტიულად დახურულ ჭურჭელში. სამივე ვარიანტის შემთხვევაში მიღებული იქნა ერთმანეთისგან განსხვავებული შედეგები პროდუქტში არსებული ფენოლოური ნაერთებისა და შაქარშემცველობის მიხედვით. პირველ ვარიანტში, როდესაც პროდუქტი ინახება ჰერმეტიულად დახურულ, გაუმჭვირვალე ჭურჭელში +3+4°C ტემპერატურაზე, მასში ბიოლოგიურად აქტიური ფენოლოური ნაერთების შემცველობა, რომელიც თავის მხრივ განაპირობებს ბად-ის ანტიოქსიდანტურ აქტივობას, უცვლელია ექვსი თვის განმავლობაში. როდესაც პროდუქტი ინახება გახსნილ მდგომარეობაში, მაგრამ სამაცივრო პირობებში, შაქარშემცველობა მუდმივი რჩება

ერთი თვის განმავლობაში, ხოლო ერთი თვის შემდეგ, დაწყებული დუღილის გამო, ირღვევა მისი ორგანოლექტიკური მარევენებლები და ქიმიური შედგენილობა. რაც შეეხება ბად-ის ბიოლოგიურად აქტიურ ნივთიერებებს, როგორცაა სტილბენოიდები, პონიცინი, α -კონიდენდრინი, პროანტოცინიდიინები, კატექინები - ყველა მათგანის კონცენტრაცია უცვლელია და აქედან გამომდინარე უცვლელი რჩება პროდუქტის ანტიოქსიდანტური აქტივობაც.

რაც შეეხება ბად-ის შენახვას დღის სინათლეზე, გამჭვირვალე ჭურჭელში, მაგრამ ჰერმეტიულად დახურულ პირობებში, აქ შეინიშნებოდა გარკვეული ცვლილებები ბად-ის შემადგენელი ბიოლოგიურად აქტიური ნაერთების კონცენტრაციაში. ცნობილია, რომ (მესხი, 2005) სტილბენები მზის სხივების მოქმედებით განიცდიან გარკვეულ გარდაქმნებს, რაც განმეორდა ჩემი დაკვირვების პერიოდშიც. რაც შეეხება პონიცინს (აცეტოვანილონს) და α -კონიდენდრინს, მათ გამოავლინეს ერთმანეთისგან მკვეთრად განსხვავებული რეაქცია სინათლის სხივების მიმართ. კერძოდ, პონიცინი გარდაქმნას იწყებს მზის სინათლეზე დაყოვნებიდან მეხუთე დღეს და ორი კვირის თავზე იგი მთლიანად გარდაიქმნება, რაც გამოიხატება ვიზუალურად ხსნარის ფერის შეცვლით - უფერო, გამჭვირვალე პონიცინის სპირტ-ხსნარი გარდაიქმნება ინტენსიური ვარდისფერი შეფერილობის სპირტ-ხსნარში. დაკვირვება ხდებოდა სხვადასხვა კონცენტრაციის პონიცინის სპირტ-ხსნარზე და გამოვლინდა, რომ კონცენტრაცია გარდაქმნის დროის პირდაპირპროპორციულია. ანუ ყველაზე დაბალი კონცენტრაციის ხსნარი 0,002 მგ/მლ გარდაიქმნება სამი დღის განმავლობაში, ხოლო მაღალი - 0,1 მგ/მლ სპირტ-ხსნარი სრულად გარდაიქმნა ათი დღის განმავლობაში. ასეთი გარდაქმნა არ გამოვლინდა α -კონიდენდრინის შემთხვევაში (ნახ. II.6.15).

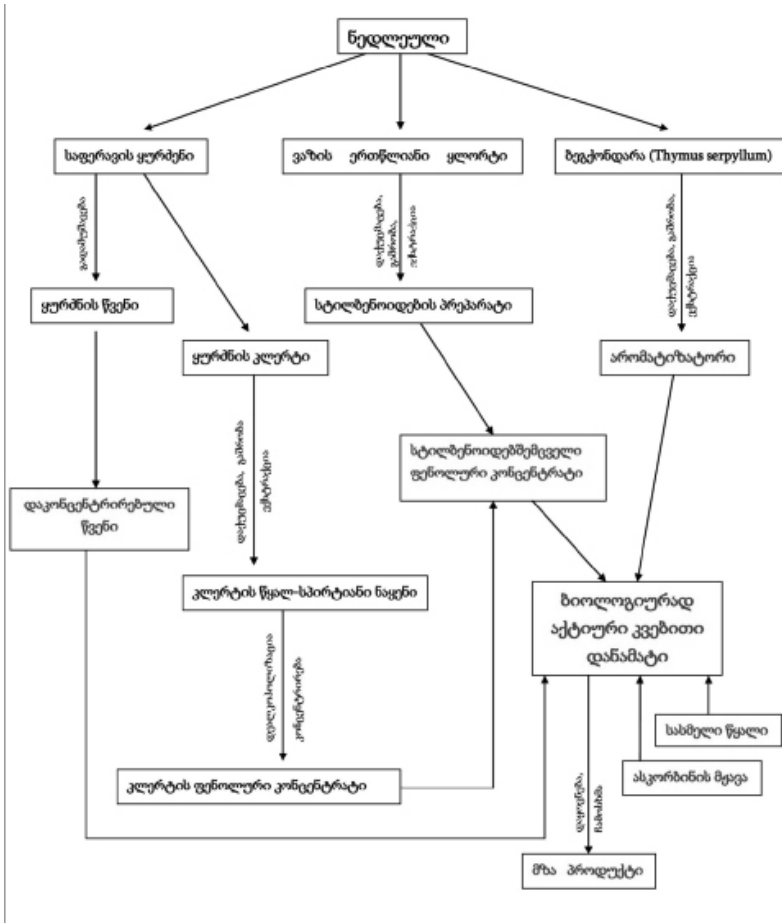

ნახ.11.6.15. აცეტოვანილონის (პონიცინის) (ა) და α -კონიფენდრინის (ბ) გარდაქმნის დინამიკა სინათლეზე დაყოვნების პერიოდში.

რაც შეეხება ტრანს-რესვერატროლს, იგი გარკვეული დროის შედეგად სინათლის სხივების ზემოქმედებით გარდაიქმნება ცის-რესვერატროლში (სივრცით იზომერში) და ასევე ტრანს-რესვერატროლის ნაწილი დიმერიზდება და წარმოქმნის ϵ -ვინიფერინს.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ბად-ის ტექნოლოგიურ ინსტრუქციაში აუცილებელია გათვალისწინებული იქნეს შენახვის პირობები. კერძოდ, ბად-ი უნდა შეინახოს გაუმჟვირვალე, მუქ, ჰერმეტიულად დახურულ ჭურჭელში $+3+4^{\circ}\text{C}$ ტემპერატურაზე 6 თვის განმავლობაში, ხოლო გახსნილ მდგომარეობაში მომხმარებელმა ბად-ი უნდა მიიღოს გახსნიდან 1თვის განმავლობაში.

აღნიშნული ვარიანტების მიხედვით დამზადებული ბიოლოგიურად აქტიური დანამატები გაანალიზებული იყო ორგანოლექტიკურად, ქიმიური მაჩვენებლების მიხედვით და ყოველივე ამის საფუძველზე ჩამოყალიბდა ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის დამზადების ტექნოლოგიური სქემა (სქემა II. 6. 1).

სქემა II. 6. 1. ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“-ის დამზადების ტექნოლოგიური სქემა

შემუშავებული სქემის მიხედვით ბიოლოგიურად აქტიური კვე-ბითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“-ის დამზადების ტექნოლოგია ჩამოყალიბდება შემდეგნაირად:

იღებენ საფერავის ყურძენს, გადაამუშავებენ, ყურძნის წვენს აკონცენტრირებენ სამსაფეხურიან პირდაპირნაკადულ ამორთქლებელზე „EC-316/3“ და ლებულობენ დაკონცენტრირებულ ყურძნის ტკბილს, რომელსაც ინახავენ სპეციალურ ასეპტიკურ ტომრებში. კლერტს აშრობენ ჰაერზე, აქუცმაცებენ 0,1-0,5 მმ ზომაზე, უტარებენ ექსტრაქციას 40%-იანი ეთილის სპირტით ოთახის ტემპერატურაზე დაყოვნებით 2 კვირის გაბმავლობაში და ლებულობენ წყალ-სპირტიან ნაყენს, რომელსაც აკონცენტრირებენ როტაციულ გადამდენზე და ლებულობენ კლერტის ფენოლური ნაერთების კონცენტრატს. კონცენტრატს ათავსებენ ჰერმეტიკულად დახურულ, მუქ მინის ჭურჭელში და ინახავენ მაცივარში.

ვაზის ერთწლიანი ყლორტს (ანასხლავს) აქუცმაცებენ, აშრობენ ჰაერზე, უტარებენ ექსტრაქციას 96%-იანი სპირტით და შემდეგ სპეციალური ტექნოლოგიური ეტაპების განხორციელების შედეგად გამოყოფენ სტილბენოიდებშემცველ პრეპარატს. სტილბენოიდებშემცველ პრეპარატს ურევენ კლერტის ფენოლური ნაერთების კონცენტრატში და ლებულობენ ბუნებრივ სტილბენოიდებშემცველ ფენოლურ კონცენტრატს.

იღებენ თუშეთის დაცული ტერიტორიებიდან ეკოლოგიურად სუფთა ბეგქონდარას (თჰყმუს სერპულუმ) მინისზედა ნაწილებს, აშრობენ ჰაერზე ჩრდილში, აქუცმაცებენ და ამზადებენ 40% წყალ-სპირტიან ნაყენს - არომატიზატორს.

აქტიური კვებითი დანამატის კუპაჟს ამზადებენ შემდეგნაირად: იღებენ საფერავის დაკონცენტრირებულ ტკბილს (არანაკლებ 65 ბრიქსი), ანზავებენ ორჯერ სასმელი წყლით, ანჯღრევენ ინტენსიურად და უმატებენ სტილბენოიდებშემცველ ფენოლურ კონცენტრატს 5 მლ/ლ რაოდენობით, მცენარეულ არომატიზატორს 30 მლ/ლ რაოდენობით და ასკორბინის მჟავას 50 მგ/ლ კონცენტრაციით. საკუპაჟე ნარევეს ანჯღრევენ ისევ ინტენსიურად, გადააქვთ ჰერმეტიკულად დახურულ ჭურჭელში და აყოვნებენ ბნელ, მშრალ ადგილზე 3 დღე-ღამის განმავლობაში 10-12°C ტემპერატურაზე. შემდეგ ჩამოასხამენ 150-300 მლ მოცულობის მუქ, სხივგაუმტარ სპეციალურ ჭურჭელში და ახდენენ მის რეალიზაციას.

ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატი ინახება გახსნიდან ერთი თვის განმავლობაში +5°C ტემპერატურის ფარგლებში (მაცივარში).

ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ უნდა აკმაყოფილებდეს ცხრ. II. 6. 1. მოცემულ მაჩვენებლებს.

ცხრილი II.6.1.

**ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“
ორგანოლექტიკური და ქიმიური მაჩვენებლები**

მაჩვენებლების დასახელება	ნორმა
გარეგნული სახე	ბლანტი, სიროფისმაგვარი სითხე
ფერი	მონითალი-ყავისფერი
გამჭვირვალობა	გაუმჭვირვალ სითხე
გემო და არომატი	სპეციფიკური
ექსტრაქტული ნივთიერებები, გ/ლ	330-343
საერთო ფენოლური ნაერთები, გ/ლ	10-13
პროანტიციანიდინები, გ/ლ	8-11
სტილბენოიდები, მგ/ლ	
ტრანს-რესვერატროლი	30-35
ტრანს-პიციედი	16,0-17,5
ε-ვინიფერინი	18-23
ტეტრამერული სტილბენი	5-7
კატექინები, მგ/ლ	700-900
მათ შორის:	
(+)კატექინი	+
(-) ეპიკატექინი	+
(±) გალოკატექინი	+
(-) ეპიგალოკატექინი	+
საღებავი ნივთიერებები	1,995
ფერის ინტენსივობა (D420+ D520 +D620)	29,85
K= D420/D520	1,216

ფენოლმჟავები და ფენოლალდეჰიდები მათ შორის:	
კონიფერილის ალდეჰიდი	+
4-ოქსიბენზალდეჰიდი	+
პარა-კუმარის მჟავა	+
ფერულის მჟავა	+
ვანილინის მჟავა	+
4-ოქსიბენზოის მჟავა	+
იასამნის მჟავა	+
ყავის მჟავა	+
პროტოკატექის მჟავა	+
გალის მჟავა	+
სხვა ფენოლური ნივთიერებები	
აცეტოვანილონი (პონიცინი), მგ/ლ	2-7
α-კონიდენდრინი, მგ/ლ	5-8
ელემენტები, მგ/ლ	
K	1008
Na	287,2
Ca	54,2
Mg	70,8
Fe	1,65
ასკორბინის მჟავა (ვიტამინი C) არანაკ- ლებ მგ/ლ	50
ანტირადიკალური აქტივობა, %, არანაკ- ლებ	130

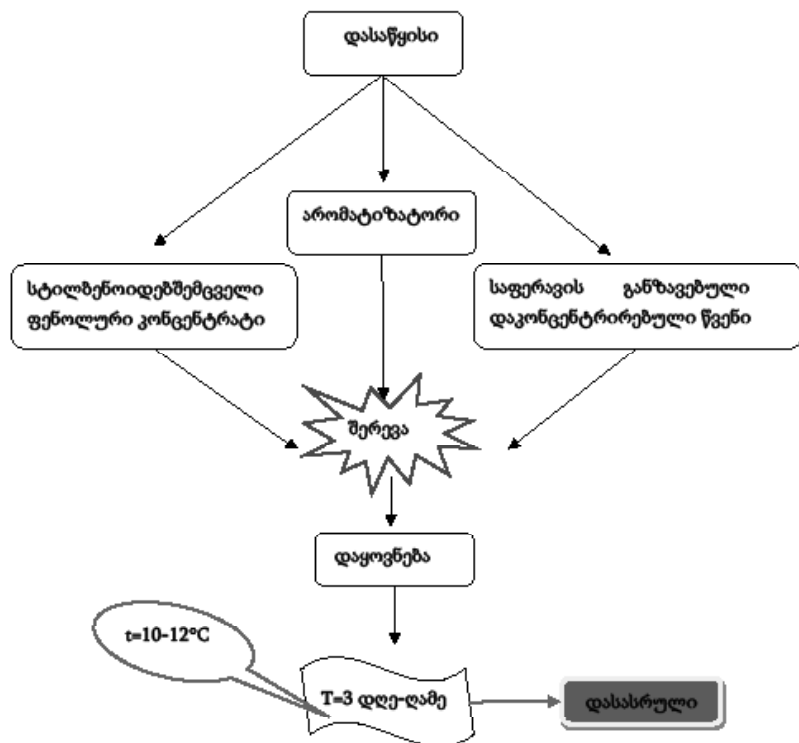
II. 7. ტექნოლოგიური პროცესის ალგორითმი

როგორც ცნობილია, ალგორითმი წარმოადგენს დასმული ამოცანის ამოხსნის იმ მოქმედებათა ერთობლიობის ზუსტ და სრულ აღწერას რაიმე ხერხით, რომელთა მკაცრად განსაზღვრული თანმიმდევრობით შესრულება განაპირობებს ამოცანის წარმატებით გადაწყვეტას. თავდაპირველად ალგორითმის ქვეშ გულისხმობდნენ მხოლოდ რიცხვებზე ოთხი არითმეტიკული მოქმედების შესრულების ნესებს. ამჟამად, ალგორითმი ობიექტზე მიმდინარე ტექნოლოგიური

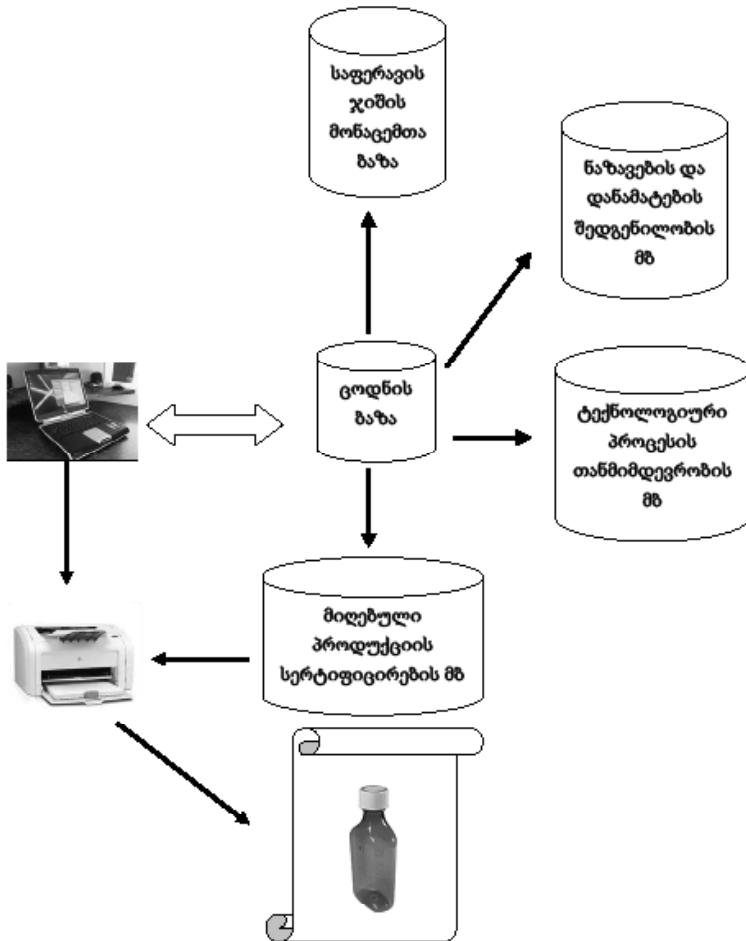

პროცესების, თუ სხვადასხვა სახის ოპერაციების განხორციელების ცალკეული წესების, მოქმედებებისა და გარკვეული ბიჯების ერთობლიობაა, რომელიც გამოიყენება ნებისმიერ სფეროში. ყველაზე მეტი გამოყენება ალგორითმმა ჰპოვა ინფორმატიკაში და მჭიდრო კავშირშია კომპიუტერთან, რომელიც იმართება პროგრამებით და მუშაობს სხვადასხვა ალგორითმით. ალგორითმის ჩაწერა ძირითადად ხდება ბლოკ-სქემის საშუალებით.

ნაშრომში დასმული ამოცანა - ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ წარმოების ტექნოლოგიური პროცესი, როგორც მისი შინაარსიდან ჩანს, შეიცავს გარკვეული სირთულის მოქმედებათა ერთობლიობას. აქედან გამომდინარე, ვფიქრობ, ამ შემთხვევაში ალგორითმის შედგენის საჭიროება მნიშვნელოვანია. პირველ რიგში, ალგორითმი დახმარებას გაუწევს კონკრეტულ მომხმარებელს, ხოლო მეორე მხრივ, აღნიშნული ტექნოლოგის ალგორითმის კომპიუტერული ცოდნის ბაზა (მოთავსებული კომპიუტერულ მეხსიერებაში), საშუალებას მისცემს ნებისმიერ დაინტერესებულ პირს (ტექნოლოგს) ისარგებლოს წარმოდგენილი მონაცემებით და შეძლოს დამოუკიდებლად აწარმოოს პროდუქტი. ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ წარმოების ტექნოლოგიური პროცესის ალგორითმს აქვს ნახ. II. 7.1. -ზე მოცემული სახე; ხოლო ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ წარმოების ტექნოლოგიური პროცესის ცოდნის ბაზის სტრუქტურა მოცემულია ნახ. II. 7. 2.-ზე.

ნახ. II. 7. 1. ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ წარმოების ტექნოლოგიური პროცესის ალგორითმი

ნახ. II. 7. 2. ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ წარმოების ტექნოლოგიური პროცესის ცოდნის ბაზის სტრუქტურა

ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის წარმოების ტექნოლოგიური პროცესის ცოდნის ბაზის სტრუქტურა გვიჩვენებს ცოდნის ბაზებთან მომხმარებლის (ოპერატორის) მუშაობის ზოგად ნებსებს.

იმისათვის, რომ მოვახდინოთ აღნიშნული ტექნოლოგიური პროცესის განზოგადება და მისი შემდგომი კომპიუტერული რეალიზება, საჭიროა ამ პროცესის ფორმალიზებული აღწერა, რისთვისაც შემოგვაქვს შემდეგი აღნიშვნები:

m1 - საფერავის ყურძნის დაკონცენტრირებული წვენი;

m2 - სასმელი წყალი;

S - ბუნებრივი სტილბენოიდებშემცველი ფენოლური კონცენტრატი;

A - მცენარეული არომატიზატორი;

H - შაქარშემცველობა;

M - ტიტრული მჟავიანობა;

N - ასკორბინის მჟავა;

T - დაყოვნების დრო;

t - ტემპერატურა;

d1 - განზავება;

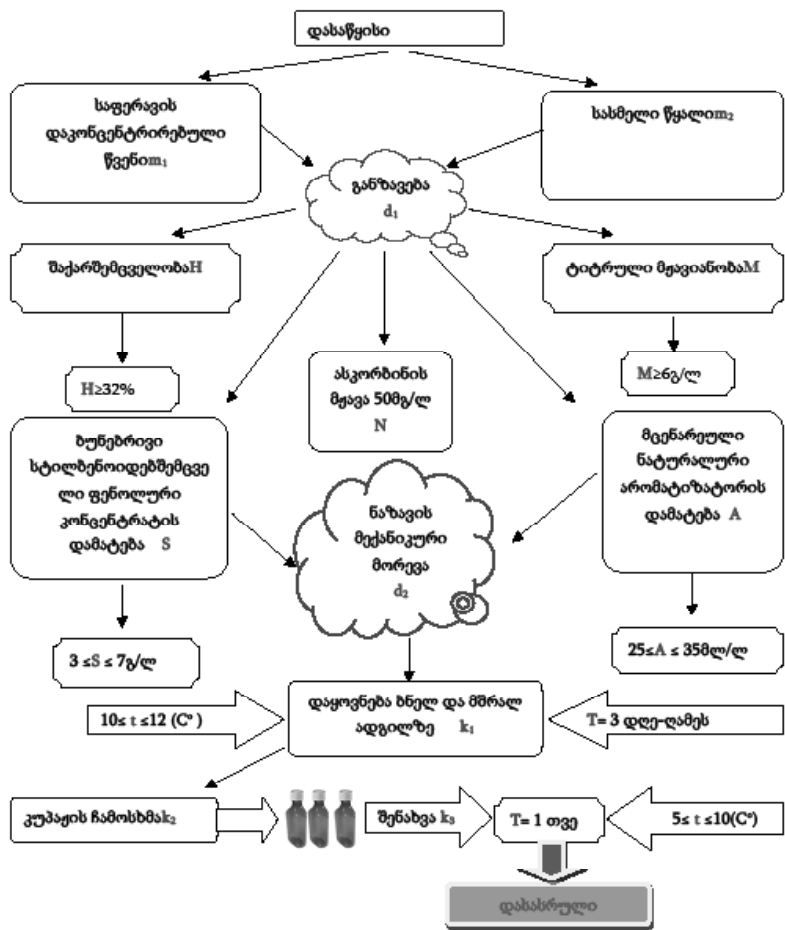
d2 - ნაზავის მექანიკური მორევა;

k1 - დაყოვნება ბნელ და მშრალ ადგილზე;

k2 - კუპაჟის ჩამოსხმა;

k3 - შენახვა.

მოცემული აღნიშვნების საშუალებით შედგენილია ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ წარმოების ტექნოლოგიური პროცესის სრული ალგორითმი (ნახ. II. 7. 3.).

ნახ. II. 7. 3. ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ წარმოების ტექნოლოგიური პროცესის სრული ალგორითმი

II. 8. მოსალოდნელი ეკონომიკური ეფექტი

თვითღირებულება:

1 ლიტრი ბადის დასამზადებლად საჭიროა შემდეგი ინგრედიენტები: (ამ ინგრედიენტებიდან თითოეული მათგანის დამზადება მოითხოვს გარკვეულ შრომით, ენერგეტიკულ, წყლის და სხვა დანახარჯებს)

- 500 მლ ვაკუუმ-ტკბილი (1კგ = 0,757 ლ - 5, 40 ლარი)
- 3, 57 ლარი
- 500 მლ წყალი - 1000 ლ - 50 თეთრი - 0,005 თ
- 5 გრ სტილბენშემცველი ფენოლური კონცენტრატი
- 5 ,5 ლარი
- 50 მგ = 0,05 გრ, ასკორბინის მჟავა, (100 გრ - 2.25 ლარი)
- 0,1 თ
- 35 მლ არომატიზატორი - 1 ლარი
- 1 ლ პროდუქტზე გათვალისწინებული სხვა ხარჯები
- 80თ

ე.ი 1 ლიტრი ბად-ის **თვითღირებულება** შეადგენს:

$3,57 \text{ ლ} + 0,05 \text{ თ} + 5,5 \text{ ლ} + 0,1 \text{ თ} + 1 \text{ ლ} + 80 \text{ თ} = 10,92 \text{ ლარი};$

რენტაბელობა - 200% ე.ი. $10,92 \times 2 = 21,84 \text{ ლ}$

დ.ღ.გ. -18% - $21,84 \times 0,18 = 3,93$

სარეალიზაციო ფასი - $10,92 + 21,84 = 32,76 \text{ ლარი}$

მოგება 1 ლ პროდუქტზე - $32,76 - 10,92 - 3,93 = 17,91 \text{ ლარი}$

დასკვნა

1. საფერავის ყურძნის წვენში პირველად იდენტიფიცირდა ზოგიერთი სტილბენოიდური გლუკოზიდი: ტრანს-რესვერატროლის გლუკოზიდი ტრანს-პიცეიდი (4',5-დიჰიდროქსი-სტილბენ-3-O-β-D-გლუკოპირანოზიდი) (პოლიდატინი). ტრანს-პიცეიდის კონცენტრაცია ყურძნის წვენში შეადგენს 12,4 მგ/ლ, ხოლო ვაკუუმ-ტკბილში 35,5 მგ/ლ. საფერავის ყურძნის წვენში დაფიქსირდა ϵ -ვინიფერინის გლუკოზიდის არსებობაც.

2. საფერავის ყურძნის კლერტში პირველად იდენტიფიცირდა ბიოლოგიურად აქტიური ფენოლური ნივთიერება აცეტოვანილონი (პონიციანი), რომლის კონცენტრაცია საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიან ექსტრაქტში შეადგენს 5,2მგ/ლ. აცეტოვანილონის ანტიოქსიდანტური აქტივობა შეადგენს 33%.

3. მიღებულია ვაზის ერთნლიანი ყლორტიდან სტილბენოიდებშემცველი კონცენტრატი, რომელიც შეიცავს დიდი რაოდენობით ტრანს-რესვერატროლს, ϵ -ვინიფერინს, სტილბენოიდურ ტეტრამერებს. სტილბენოიდებშემცველ კონცენტრატში იდენტიფიცირდა ლიგნანი α -კონიდენდრინი 3,3 მგ/ლ რაოდენობით. α -კონიდენდრინის ანტიოქსიდანტური აქტივობა შეადგენს 35%.

4. თუშეთის დაცულ ტერიტორიებში მოკრეფილი ბეგქონდარას (*Thymus serpyllum*) მინისზედა ნაწილების წყალ-სპირტიან ექსტრაქტში განისაზღვრა არომატნარმომქმნელი ნივთიერებები: α -პინენის, მირცენის, ლიმონენის, ტერპინოლენის, ლინალოლის, კარვაკროლის, თიმოლის, ციტრონელონის და სხვათა სახით, რომელთა შორის დომინანტია α -პინენი. ამავდროულად, არომატიზატორში დაფიქსირდა ბიოლოგიურად აქტიური ფორმონონეტინის და ცინაროზიდის (ლუთეოლინის გლუკოპირანიზიდის) შემცველობა. ფორმონონეტინის ანტიოქსიდანტური აქტივობა შეადგენს 21%, ხოლო ცინაროზიდის - 54%.

5. შემუშავებულია ყურძნისეული წარმოშობის ბიოლოგიურად აქტიური უალკოჰოლო კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ დამზადების ტექნოლოგია, რომელიც ითვალისწინებს საფერავის ყურძნის ვაკუუმ-ტკბილის, სტილბენოიდებშემცველი ფენოლური კონცენტრატის, მცენარეული არომატიზატორის და ასკორბინის მჟავის გამოყენებას.

ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატი „Georgian Vitae rimas XXI“ ხასიათდება მაღალი ანტიოქსიდანტური აქტივობით (130%), რომელიც წარმოადგენს სიროფისმაგვარ უალკოჰოლო პროდუქტს. ბად-ის შემადგენელი ნივთიერებების სპექტრი წარმოადგენს საკვებში მრავალი სასიცოცხლო და ფუნქციური დანიშნულების ნივთიერებების და ელემენტების დეფიციტის შევსების საშუალებას. ბად-ი სამკურნალო-პროფილაქტიკური ღირებულების თვალსაზრისით განეკუთნება ფუნქციური დანიშნულების პროდუქტს.

Iakob Gogebashvili Telavi State University

LALI ELANIDZE

**Technology of biological active
supplement originated from grape
“Georgian Vitae rimas XXI”**

Tbilisi 2019

EDITOR:

Marine Bezhushvili Doctor of Technical Sciences

REVIEWERS:

Ramaz Gakhokidze Doctor of Chemical Sciences, Professor

Mariam Khositashvili Doctor of Technical Sciences, Associate Professor

Magda Davitashvili Doctor of Biological Sciences, Professor

BRIEF OVERVIEW OF THE THESIS

Actuality of the theme. Scientific studies showed that lately the health condition of the earth population is deteriorating. This problem is associated with such factors like: deficiency of vitally important supplements for human body, ecological problems, modernization of food products, nutritional deficit, stress and etc. Intensive usage of chemicals, exhausted soil and genetic engineering greatly decreased the number of micronutrients residing in the plants, as a result it is already more than **100** years that human is born with constant and hard deficit of such elements. Modern lifestyle has greatly changed the structure of nutrition. The usage of macro nutrients in the nutrition ratio (**fat, cholesterol, saturated fatty acids, simple sugars**) and rafinated food products were increased, though the number of necessary micro nutrients (**food fibers, vitamins, micro elements, non-saturated fatty acids and etc.**) were decreased.

Almost **600** to **650** different type of food substances are vital for human body cell functioning - nutrients, which are irreplaceable and are not synthesized itself in the human body. For about **32** different type of food products, more than **15** vitamins and more than **20** microelements should be included in the human nutrition ratio, their elimination will cause the mortality.

The best solution for this problem was to create the balanced product containing natural ingredients, which was known under the term “biological active supplement” (in English food supplements), so called BASF.

Human health depends on genes for about **10 %**, on medical intervention for about **15 %**, on ecological factors, nutrition and lifestyle for about **70%**. The given situation lately caused the leading scientists to believe that the most effective solution of the problem is to produce BASF, which could fully satisfy the demand of the organism with irreplaceable substances.

Usage of the BASF, which is doubtless important product, has the following advantages: **1.** quick regeneration of the deficit of necessary food substances; **2.** adjusts the food upon the individual needs; **3.** increases the strength of resistance against the unfavorable conditions, due to cell fermentative defense; **4.** Increases and intensifies binding unnecessary substances and their discharge from the body.

The one should always remember that BASF is not a medicine! It be-

longs to food products, which is characterized by special biological activity. It could be used as: **1.** nutrition adjustment; **2.** disease prevention.

Above mentioned claims, that newly scientifically proven technology of biological active supplements is an actual direction that should be studied.

Goal of the research. The goal of the research was to establish technology of natural biologically active food supplements originated from the grapes - BASF and identification of new biological active food supplements.

Research tasks:

Research and usage of concentrated juice made from Saperavi grape variety;

Usage of Saperavi vine stem as grape processing leftover and studying new biological active substances;

Study of the leftover after vine trimming and making natural stilben concentration from them;

Usage and research of aroma forming and phenolic components of thymus serpyllum spread in Georgia;

Maintaining the technology of making non-alcoholic biologically active food supplement originated from grape.

Scientific novelty

The existence of biologically active stilbenoid glucosides: trans-resveratrol glucoside trans piceid (**4',5 - dihydroxy-stilbene-3-O-β-D-glukopyranozide**) (polydatine) and also ε-viniferin glucoside were identified;

Biological active substance acetovanillone (apocynin) was identified from saperavi grape stem and its biological activity was determined;

From water-ethanol extract of thymus serpyllum: biological active iso-flavone - formononetin and cynaroside (luteonile glucopyranoside) were identified; also their antioxidant activity was determined;

Natural stilben concentrate is made from one year vine sprout, besides stilbens, it contains lignan - α- conidendrin;

Antioxidant activity of the phenolic content of BAFS was determined;

Practical importance of the thesis

Technology of making biological active food supplement (BAFS) rich with active natural phenolic compounds originated from grapes was estab-

lished;

BASF among the phenolic compounds contains the following biological active trans-resveratrol, trans-piceid, ϵ - viniferin, apocynin, α - conidendrin, formononetine, cynaroside and etc.;

BASF belongs by its functionality to the product which is characterized by antioxidant activity, which has curative-prophylactic value;

Based on mathematical modeling BASF "Georgian Vitae rimas XXI" was projected due to informative-analytical database.

II. EXPERIMENTAL PART

II.I. Research methods and objects

Objects. The objectives of the research:

1) Concentrated juice of Saperavi grape - which was produced at the enterprise using - three-stage direct streaming evaporator "EC 316/3". ("Della tofola", "Fenko"). LTD "Gruzvinprom", Town Gurjaani.

2. Water-ethanol solution made from Saperavi vine stem. 2010-2012
Saperavi vintage grapes were selected during their technical ripeness, due to its appellation zone, particularly from Akhasheni (paprvis veli), Kardenakhi (Akhoebi), Kindzmarauli, Tsinandali and Napareuli vineyards. Water-ethanol solution of Saperavi stem as leftover after grape processing was used. It was dried at the air, then granulated. Water-ethanol extraction methods were used.

3. Natural phenolic concentrate containing stilbens. One-year vine shoot was used (vine trimming leftover). The vine shoot was granulated for stilbens extraction, they were dried at the air and extracted via ethanol under the heat conditions. Due to special scheme of extraction we got the phenolic concentrate containing the stilbens, which was used to produce biologically active food supplement.

4. As aromatization the water-ethanol solution was used made by upper part of thymus serpyllum picked in east Georgia, particularly from reserved areas of Tusheti. The granulated and air-dried raw materials were used to make solution, using water ethanol extraction method.

5. Biologically active food supplement "Georgian Vitae rimas XXI" produced according to new technological method was studied organoleptically,

by chemical characteristics and also due to the content of biologically active substances.

Methods:

1) High-performance liquid chromatography method. We determined the identified stilbenoids and phenolic compounds - acetovanillone (apocynin), α - conidendrin, formononetin and cynaroside via high performance liquid chromatography method under the conditions relevant for specific substances.

a) For stilbenoids was used: chromatography - "Varian", column - Mikrosorb **100 C18, 250X4, 6 LXId** (mm); eluent A: **0,025%** triflor acid; eluent B: acetonitrile (ACN)/A, **80/20**. Identification was carried under the gradient regime: **0-35 wT 20-50%**, **B35-40 wT 50-100%**; **41-46 minutes 100%**; **46-48 minutes 100-20%**; **48-53 minutes 20%**. Length of the wave was **306** nanometer. Eluent transition speed was **1 ml/min** (Gibelia and others **2006**).

Thin layer chromatography method for conducting the qualitative analysis of stilbenoids on silicagel plate was used (Sorbfil, ПТСХ- П-А **10x20**). Organic solvent mixture - chloroform : methanol (**80:20**) were used for system and chromatograms were developed by diazotized sulfanilic acid.

b) Determination of acetovanillone (ponicinin), α -conidendrin, formononetin and cynaroside was conducted via liquid chromatography "Varian. Prostar", using the following conditions:

column - Supercosil Lc-**18-DB. 25 smx4,6mm, 5 μ m**. Eluent A-**0,5%** H₃PO₄ - water solution; eluent B-**50%** acetonitrile; **0,5%** H₃PO₄; **49,5%**- H₂O. Speed of eluent transition **1ml/min.**, detector - ultraviolet. Quantative chromatography of each substance was conducted at different wave length: acetovanillone - **269** nm, α - conidendrin - **206** nm, formononetin - **201** nm, and cynaroside - **207** nm.

The before studied substances were selected individually from the relevant research institutes: acetovanillone (apocynin) and α -conidendrin - from Latvian state institute of wood chemistry (City - Riga); formononetin and cynaroside - from the Institute of chemistry of Plant Substances of the Academy of Sciences of Uzbekistan (city Tashkent). Those substances were used as testifiers. In order to identify the research objects from the substances they have been extracted individually via preparation using silicagel.

Identification of individual substances from the research objects was

conducted based on ultraviolet, infrared specters and melting temperature point, compared with relevant reference substances and also chromatography indication was considered: chromatography spot Rf and color after revealing the spot. Melting temperature point was determined using the tool "MEL TEMP 3". Ultraviolet specter was done via spectrometer "VARIAN", CARRY 100, and infrared "THERMO NICOLET", AVATAR 370.

Quantitative spectrophotometric determination at ultraviolet part within 200 - 300 nm interval of individual substances and optical density for building their caliber diagrams was done using spectrophotometer "GENESYS 10uv". As for spectrophotometric determinations above 300 nm wavelength spectrophotometer "UNICO" was used.

2) Method of Gas chromatography. To determine the components of aroma formation in the aromatic mixture of Thymus Serpyllum first isolated pentane-ether fraction was used. Pentane-diethyl ether mixture was extracted (2:1). Pentane ether fraction was processed first with water, then with 2% NaHCO₃ solution. To dehydrate the processed fraction non-watery Na₂SO₄ was added and kept for some period of time. Afterwards it was filtered at 17-180C temperature and under the same temperature conditions evaporated in a special glass vessel. The concentration was analysed via gas chromatography method under the following conditions: the chromatography was carried at "Perkin Elmer. Clarus 500"; capillary column - "Supelcowax 10"; 60mx0,25mm. Nitrogen carrier. Speed 1ml/min.

3) Identification of catechins. Ethylacetate fractions was extracted in advance to carry both qualitative and quantitative determination of catechins. As for qualitative analysis paper chromatography method n-butanol : acetic acid : water (4: 1: 2) was used. Chromatograms were developed by vanillin reagent. Methods of spectrophotometer at 500 nm was used to conduct quantitative analysis of catechins. Both catechins and polymeric proanthocyanidins were determined from ethyl acetate fractions.

4) Determination of phenolic acids. The ethanol from vine stem water-ethanol solution was extracted, then alkaline was added, afterwards concentrated at the water bath, then alkaline was added to the concentrated mass, then extracted with diethyl ether fraction and finally analysed via thin layer chromatography method (Sorbfil, ПТСХ- П-А 10x20). As system organic solvent - chloroform : methanol (90: 10) was used, the chromatograms were done by diazotized sulfanilic acid.

5) Qualitative analysis of carbohydrates. The qualitative analysis of carbohydrates produced via acid hydrolysis using paper chromatography method. As a system the mixture of solvents was used: buthanol - ethyl acetate - propanol - acetic acid - water (**35 : 100 : 62 : 35 : 30**). The chromatograms were developed using ammonium chloride and alkali mixture of ammonium molybdate (Shkolnik and etc., **1960**).

6) Determination of antiradical activity. Antiradical activity of phenolic compounds was identified and biologically active food supplement using electro paramagnetic resonance (EPR) method was determined (Gardner, **1998**).

7) Determination of elements. Macro elements - K, Na, Ca, Mg and iron content was examined by atomic-absorbent spectrometer.

Analysis were done via high performance liquid chromatography at the central laboratory of the Institute of Viticulture, Enology and Horticulture. Antiradical activities were determined at Iv. Javakhishvili State University. Ultraviolet, infrared specters and melting temperature point of substances were determined at the institute of medical polymers and materials of Iv. Javakhishvili state University.

II. 2. Research of biologically active stilbenoid glucosides found in Saperavi grape juice

Saperavi grape juice is regarded as the main ingredient of biologically active food supplement produced via technology elaborated by the team of researchers in the given article and as a result the experiment to identify stilbenoid glucoside found in Saperavi grape juice was carried.

Different samples of Saperavi grape juice harvested in **2011** were used: a) natural grape juice; b) the same juice but concentrated; c) acid hydrolisate of the same juice; d) vacuum juice of Saperavi produced at the winery.

The grape juice was extracted mechanically, filtered and distilled by ethyl acetate three times at room temperature. The ethyl acetate fractions were combined and concentrated at rotary distiller at temperature of **400C**.

The concentrated grape juice was boiled, by decreasing the volume three times (**100 ml** of concentrated juice from **300ml**). Then the juice was extracted using ethyl acetate. Initial grape juice for acid hydrolisate has un-

dergone the before mentioned conditions, afterwards concentrated HCL wsa added, so that acid concentration in the reaction area was **10%** and hydrolysis was conducted at the temperature of **800C** during **3** hours.

Accordingly using the same concentration acid hydrolysis was conduct-ed during boiling. Hydrolisates were extracted and neutralized via ethyl acetate, afterwards the juice was concentrated at rotary distiller and analyzed.

The qualitative analysis of ethyl acetate fraction was conducted via thin layer chromatography (Sorbfil, ПТСХ- П-А **10x20**; system – chloroform: methanol, **80:20**). Chromatograms were developed by diazotized sulfanyl acid

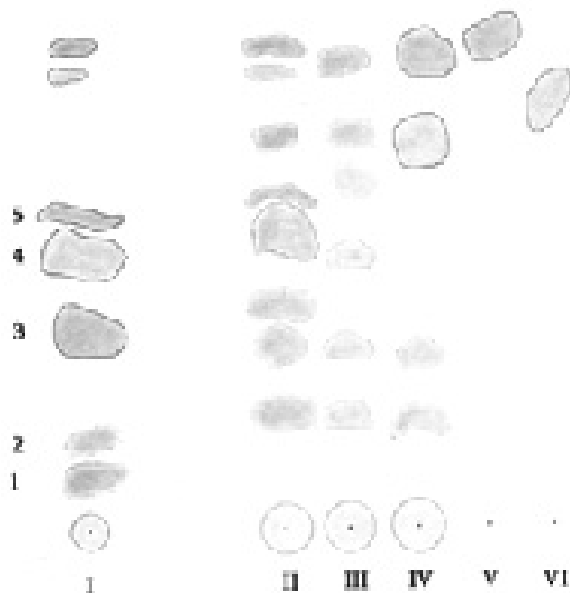

Figure II.2.1. thin layer chromatography of ethyl acetate fractions of Saperavi grape juice. system chloroform : Methanol (80 : 20). I. grape juice; II. grape must; III. concentrated grape juice; IV. acid hydrolysate of grape juice; V. trans-resveratrol; VI. ϵ -viniferin; 4. non identified substance.

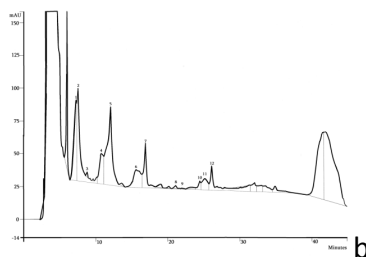
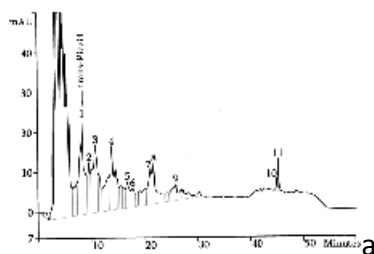
New substances are developed due to acid hydrolysis, which are not

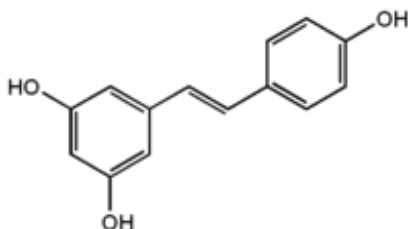
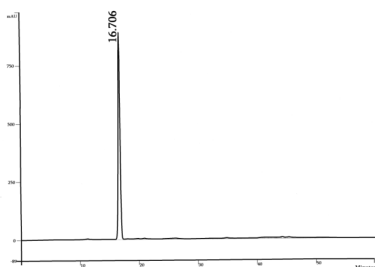
presented in the juice, during juice fermentation they appear with little quantity (pick N.5, RT-16, 757min; pick N.9, RT - 26,080 min), but due to acid hydrolysis they are increased greatly (pick N.7, RT - 16,86 min; pick N.12, RT - 26,128 min) (figure II.2.2a,b)

Table II.2.1.
Chromatography characteristics of research substances

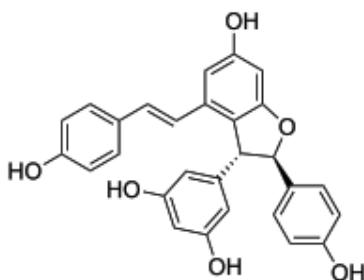
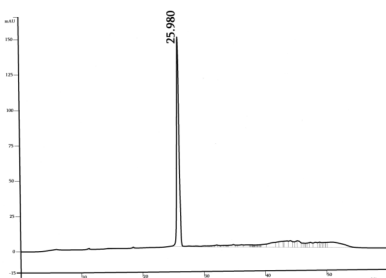
Sub-stance, N	Rf	Spot color	Revealing Reagent	System
1	0.093	Brownish-orange	Diazotized sulphanic acid	Chloroform: Methanol (80:20)
2	0.187	Brownish-orange	Diazotized sulphanic acid	Chloroform: Methanol (80:20)
3	0.26	Yellow	Diazotized sulphanic acid	Chloroform: Methanol (80:20)
4	0.39	Brownish-orange	Diazotized sulphanic acid	Chloroform: Methanol (80:20)
5	0.51	Bordeaux	Diazotized sulphanic acid	Chloroform: Methanol (80:20)

Individual substances with Rf produced via acid hydrolysis, by ultra violet illumination and by maximum absorption in ultra violet spectrum is identified as trans-resveratrol and ε -viniferin using high performance chromatography (Figure II.2.2.c,d) .

c Trans-resveratrol

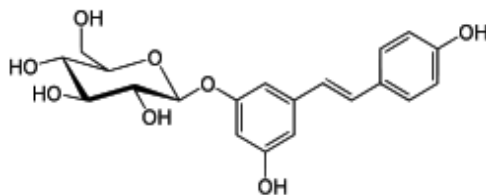

d ε-viniferin

Figure II.2.2. a) concentrated Saperavi grape juice, b) acid hydrolysat, c) trans-resveratrol d) ε - viniferin liquid chromatography of concentrated Saperavi grape juice

Existence of aglicones, trans-resveratrol and ε-viniferin among hydrolysates and glucose among monosaccharides indicate that Saperavi grape juice contains forms of glucosides - accordingly trans-piceid and glucoside of ε -viniferin. It could be noted that the amount of trans-resveratrol in grape juice depends on the method of juice production. Namely the natural grape juice has only the traces elements of those substance. The same juice, with natural organic acids partly undergoes the hydrolysis during concentration, so that newly created concentration of trans-resveratrol is **0,4 mg/l**. But as a result of acid hydrolysis concentration of trans-resveratrol is increased up to **7,3 mg/l**. Concentration of trans-resveratrol in Saperavi grape vacuum juice is **1,32 mg/l**, due to half acid hydrolysis it is increased up to **3,08 mg/l**, and by

full hydrolysis becomes **21,8 mg/l**. Concentration of ϵ -viniferin in grape juice is **1,32 mg/l**, due to acid hydrolysis it was increased up to **11,25 mg/l**. This change indicates that ϵ -viniferin in grape juice is presented by glycoside form.

Piceid $C_{20}H_{22}O_8$; Mr-390

Substance N.4 (Figure II.2.1.) due to acid hydrolysis produces trans-resveratrol. Within the ultra violet area it is characterized by maximum absorption capacity at 308 and 335 nm. This substance was identified as trans-piceid (4',5 - dihydroxy-stilbene-3-O- β -D-glukopyranozide) (polydatin).

Due to the mass portion of trans-resveratrol in trans-piceid molecule and amount of trans-resveratrol produced by hydrolysis, natural juice produced mechanically contains the concentration of trans-piceid up to **12,4 mg/l**. Vacuum juice of Saperavi vine variety used in the production industry contains up to **35,4 mg/l**, the difference is caused by grape pressing and juice concentration.

Biological activity of stilbenoids is determined towards different directions; particularly they reveal antioxidant (piper and etc., **2003**; Chang and etc. **1992**), anti bacterial (Bavaresko and etc. **2008**), anti virus (Orsin and etc. **1997**) and other activities. Due to this activity they have curative-prophylactic influence against heart-vascular, ischemic, cancer and other diseases (Yang and etc, **1997**, Szmítko and etc. **2005**; Klatsk and etc. **1997**; Balestrieli and etc. **2008**).

As a result of the conducted experiment trans-resveratrol glycoside piceid (4',5 - dihydroxy-stilbene-3-O- β -D-glukopyranozide) and ϵ -viniferin glycoside were identified in Saperavi grape juice. Content of stilbenoid is an advantage for Saperavi grape juice and also for biologically active food supplement - "Georgian Vitae rimas **XXI**", as it gives them curative-prophylactic value (Bezhushvili and etc. **2013**).

II.3. Identification of Acetovanillone (Apocynin) from water-ethanol extract of the stem of Saperavi vine variety

The research goal was to study the phenolic compounds found in Saperavi vine stem as leftover of grape processing and to produce stem extract rich with phenolic compounds. We used Saperavi vine stems spread in different regions of Kakheti (during technical maturation period, leftover after grape processing). According to Saperavi vine appellation zones the following micro-zones: Akhasheni (papis veli), Kardenakhi (Akhoebi), Kindzmarauli, Tsinandali and Napareuli vineyards were selected.

Saperavi vine stem was dried at air up to **15-20%** humidity, crushed up to **0,1 - 0,5** mm size and the extraction via **80%** ethanol was conducted (we have done the extraction by stages, duration of a single stage was **30** min, at **80 °C** temperature). The phenolic content of the extract was studied. Particularly total phenolic compounds, proanthocyanidins (Oligomeric and polymeric) and catechins were determined.

As table **II.3.1.** data shows that polymeric proanthocyanidins dominate other phenolic compounds, which are presented nearly with same amount in the stems of Kardenakhi and Akhasheni Saperavi vine, but the amount of other phenolic compounds prevails the content of proanthocyanidins found in Kindzmarauli, Napareuli and Tsinandali Saperavi vine stems.

Table II.3.1. Content of phenolic compounds in Saperavi vine stem % m.m.m.

No	Name of Appellation zone	Total phenols	Oligomeric proanthocyanidins	Polymeric proanthocyanidins	Catechins
1	Akhasheni	12,9	3,7	7,0	1,5
2	Kardenakhi	13,3	3,9	7,5	1,3
3	Kindzmarauli	12,6	3,2	7,2	1,0
4	Tsinandali	12,5	3,5	7,0	1,2
5	Napareuli	12,5	3,6	7,1	0,9

The research was prolonged by conducting phenolic compound extract via water-ethanol solution and phenolic acids and qualitative study of phenolic aldehydes was done.

For this reason the extract via special scheme was elaborated in ad-

vance.

The following phenolic acids are found in Saperavi vine stem mixtures, such as: vanillin, lilac, protocatechic, galis, para-cumaric, caffeic and ferulic acids. Also 4-oxybenzaldehyde was identified. Among phenolic acids dominates lilac acid.

The difference among the studied object, according to phenolic content was not confirmed. The new unknown substance was identified that was of redish-orange spot, without any similarities with any kind of phenolic acid. The research substance was extracted individually as preparation on the glass plate covered with silicagel. Individual substances – acetovanillone (apocynin) and acetosyringon was used as comparison method to identify the substance. Acetosyringon was not identified. According to chromatography data Rf-**0,93** and spot color, research object coincided with acetovanillone (apocynin), though to conduct the full identification ultraviolet and infrared spectroscopy analysis was carried and melting temperature point was determined.

Spectrum characteristics are the following: ultraviolet spectrum (diethyl ether) λ max (nm)-**228; 269 ; 303**. Infrared spectrum (cm⁻¹) – **3293** (OH-phenolic); **1658** (C=O carbonic group); **1573** (aromatic nucleus C = together with chain); **1511** (aromatic nucleus chain waving); **1450** (C-H chain methoxyl group); **1357** (phenolic OH); **1288** (C-O-C methoxyl); **1187** (methoxyl group- OCH₃).

Research mixture is melting at **114-115**OC. According to the spectrum data and other data indication research substance is totally relevant with compared acetovanillone, based on this it is identified as acetovanillone (apocynin). Identified substance is soluble in water, acetone, water-ethanol solvent, though poorly soluble in the cold water.

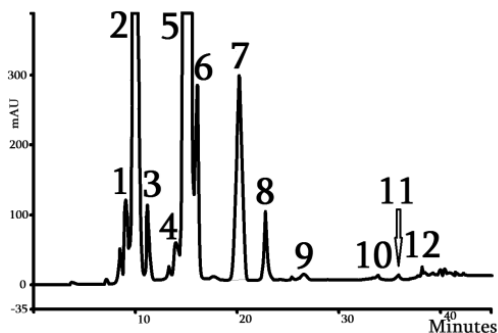
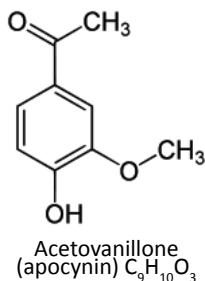

Figure II.3.1. liquid chromatography of water-ethanol diethyl ether mixture of Saperavi vine stem. 7- acetovanillone.

Concentration of acetovanillone is - 5,2 mg/l. Acetovanillone content of water-ethanol extract of Saperavi is showed in the table II.3.2.

Table II.3.2.

Content of Acetovanillone (Apocynin) in water-ethanol extract of Saperavi vine stem (mg/l)

Name of Saperavi appellation zones	Concentration mg/l
Akhasheni	5,2
Kardenakhi	4,7
Kindzmarauli	4,0
Napareuli	3,7
Tsinandali	4,5

The experiment showed that apocynin content is about **3.7-5.2 mg/l** in water-ethanol mixture of Saperavi vine stem. The maximum quantity was determined in Saperavi vine stem mixture of Akhahseni micro zone.

Antiradical activity of extracted acetovanillone (apocynin) was determined via EPMR method, that gave result up to **33%**. For the first time among phenolic compounds of Saperavi vine stem low molecular biologically active supplement acetovanillone (apocynin) was identified (Elanidze and etc. **2013**).

II. 4. Research of Stilbenoid content concentration

Due to the fact that one year vine trimming leftover is rich with natural stilbenoids and the stem used for the research contains little amount or does not contain at all, decision to carry on with a study of stilbenoid content concentration and use it for the production of biologically active food supplement was made.

For this reason one year vine trimming leftover was used, which was crushed, dried at the air and an extraction via **96%** ethyl alcohol at **80-90 °C** temperature using backfridge was done. The extraction process was carried step by step. After full extraction each extract was combined, concentrated at vacuum-evaporator and afterwards as a result of special technological stages stilbenoid fractions were extracted.

Qualitatively some stilbenoids such as: trans-resveratrol, ϵ -viniferin, tetrameric stilbens and also non-identified stilbenoid mixtures are localized in the stems. Except these stilbens polymeric proanthocyanidins and catechins were identified in vine trimming leftover concentration. (table II.4.1.)

Table II.4.1.

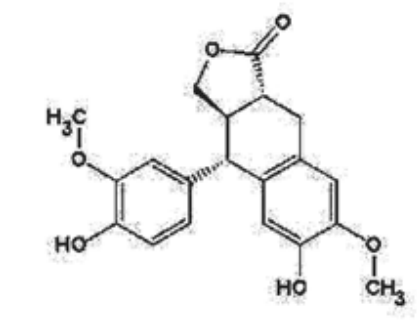
Physicochemical characteristics of concentration containing stilbens received from vine trimming leftover.

Name of indication	Norm
Color	Brownish
Transparency	Non-transparent, condensed liquid
Taste	Astringent-tannic
Total phenols gr/l	12,0-14,0
Trans-resveratrol mg/l	650-750
ϵ -viniferin, mg/l	300-350
Catechins, mg/l	130-150
Proanthocyanidins, gr/l	8,5-9,7

Next to the stilbenoids on the thin layer chromatography unknown substance was revealed. The new unknown substance was identified via preparation chromatography method. Ultraviolet specter: (EtOH), $\lambda_{\max}$ **206**

nm and **284** nm; infrared specter: (**Vaseline**) (cm-1), **3401** (OH phenolic), **2923, 1758,1511,1457**. Research substance melts at **247-2480C** temperature. As specter, spectrophotometer and chromatography data of research substance were compared with individual α -conidendrin, they appeared identical. Existence of α -conidendrin next to the biologically active stilbenoids is a positive fact in the view for its future usage. Antiradical activity of α -conidendrin is identified up to **35%** (Elanidze and etc. **2012**).

α -conidendrin $C_{20}H_{20}O_6$ Mr-356

II.5. Receiving and research of vegetable aromatizator

Different vegetable materials are characterized to contain special aroma formation substances. These substances which are known as ether oils are presented mainly as ethers, terpenic compounds, alcohol and etc. Ether oils are used in food production technology to acquire special aroma. Among aromatic plants thymus serpyllum takes special place. Thymus serpyllum aroma forming substances were studied, as water-ethanol mixture type.

Upper parts of thymus serpyllum were selected, that is spread mainly in Tusheti reserved areas, the materials were dried at the air, crushed and water-ethanol mixture was made using **40%** ethyl alcohol. Aroma forming components were extracted using pentane-ether (**2:1**) mixture and analysed via gas chromatography method.

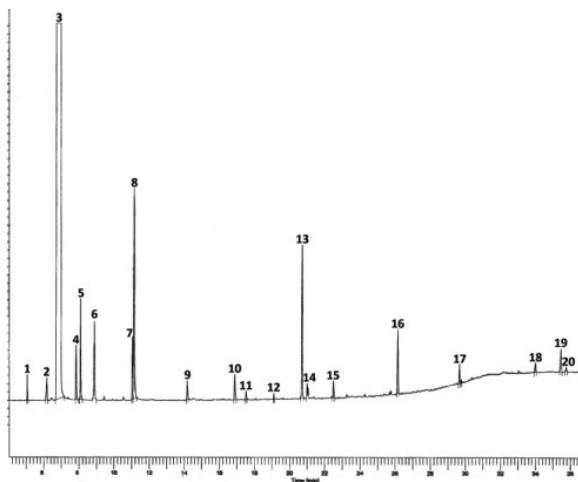
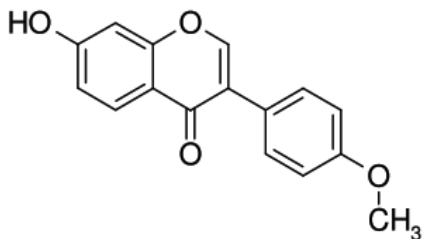

Figure II.5.1. Gas chromatography of aroma forming *Thymus Serpyllum* water-ethanol mixture substances; 3 - pinen; 6 - myrcen; 7 - limonen; 9 - terpinolen; 12 - linalool; 13 - carvacrol; 14 - timol; 15 - citronella

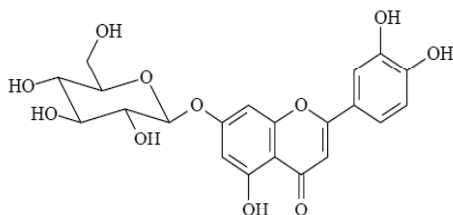
Water-ethanol mixture of *thymus serpyllum* contains different aroma forming substances, such as: α -pinen, mircen, limonen, terpinolen, linalool, carvacrol, timol, citronella and with different types, α -pinen is dominant among them (figure II.5.1.). With favour of these substances water-ethanol mixture of *thymus serpyllum* is characterized by special strong aroma. Water-ethanol mixture as purpose product was selected - to use it in production technology of biologically active food supplement. The phenolic compound content was studied.

Results of thin layer chromatography revealed unknown substance, which is characterized by R_f 0,8 and has an intensive yellow spot. The mentioned substance does not coincide with any phenolic acid, neither lignan, nor phenolaldehyde, though comparing with izoflavon formononetine due to chromatography comparison the similarity was found (R_f and due to tint of spot). Next to the data of chromatography research substance was extracted by preparation and spectrum analysis was conducted. Due to the given data and on the basis of individual formononetin comparison, they found to be identical and extracted compound by preparation was identified as formononetin.

Formononetin $C_{16}H_{12}O_4$ Mr-268

Concentration of formononetin of thymus serpyllum in water-ethanol extract was **0,5 mg/l**. As a result of water-ethanol extract of thymus serpyllum analysis the content of flavonoids - rutin, quercetin, luteonile and the content of low Rf of unknown substance existence was confirmed. It could be also mentioned that chromatogram of ethyl acetate fraction which was revealed using vanillin reagent gives intensive pink spots relevant with **(+)** catechin, **(-)** catechin and galocatechin.

Cynaroside $C_{21}H_{20}O_{11}$ Mr-286

The unknown substance which has flavonoid nature was studied. It was extracted via preparation, ultraviolet, infrared specters were used, the melting temperature point was determined and acid hydrolysis via **4 N HCL** was conducted. Hydrolysis was extracted via ethyl acetate. Chromatography revealed luteonile extracted from hydrolysis, which is fully relevant with substance extracted from individual cynaroside hydrolysis. It was confirmed that except results of hydrolysis via spectrum data research substance and individual cynaroside were found to be identical. The melting temperature point of research substance is **240-242°C**.

Concentration of cyanoside in water-ethanol mixture was **2,7 mg/l**. Antiradical activity of cyanoside is **21-54%** which was revealed via EPMR method.

II. 6. Colloboration of production technology of biologically active supplement “Georgian Vitae rimas XXI”

As mentioned before the goal of the research is an elaboration of rational technology of producing biologically active food supplement originated from grape. As a result new biologically active natural substances next to the phenolic compounds was identified. Particularly acetovanillone (apocynin) was revealed in the stem of Saperavi vine; trans-resveratrol glucoside trans piceid (polydatin) in Saperavi grape juice - and ϵ - viniferin glucoside, in the stilbenoid concentrate with trans-resveratrol, ϵ -viniferin, tetrameric stilben and etc. Besides stilbenoids lignan α -conidendrin were determined. In the aromatic extracts of *Thymus serpyllum* isoflavone formononetin and luteoyl glucoside - cyanoside were determined.

Due to before mentioned maximum number of biologically active substances identified during technological processes was preserved. First of all, the experiment to select the optimal regime to receive phenolic compounds from Saperavi vine stem was conducted.

The content of phenolic compounds and optimal conditions of their extractions found in Saperavi vine stems spread in different regions of Kakheti was established. For this reason, we picked vine stems from Akhasheni (papis veli), Kardenakhi (Akhoebi), Kindzmarauli, Napareuli and Tsinandali appellation zones during their physiological maturation phase (grape processing leftover). The factors influencing the extraction quality were: the quality of crushing the raw materials, concentration of ethanol and extraction duration period.

To receive water-ethanol mixture rich with phenolic compounds of Saperavi vine stem with optimal parameters were the following: the quality of stem crushing - **0,1 -0, 5 mm**, ethanol concentration - **40%** and delay time period of **14 days**.

In order to choose which extract will be appropriate mixture made under room temperature for biologically active food supplement production,

they have been studied comparatively under room temperature during a month of formation-delay period. After that the soluble phenolic compounds were examined. The decrease of the amount of phenolic compounds in the water-ethanol extract made from stems under hot conditions was detected. As diagram II. 6. 1 (a) shows this decrease begins after a week of delay and within a month the concentration of soluble phenolic compounds received by hot extraction method in a water-ethanol extract equals the concentration of phenolic compounds existed in the water-ethanol mixture of the stem.

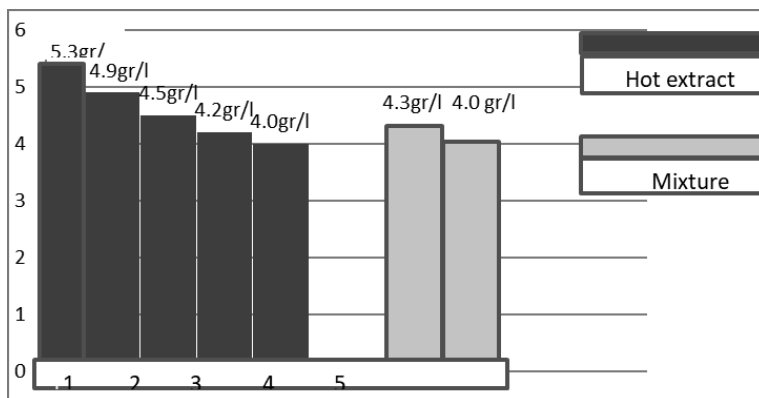
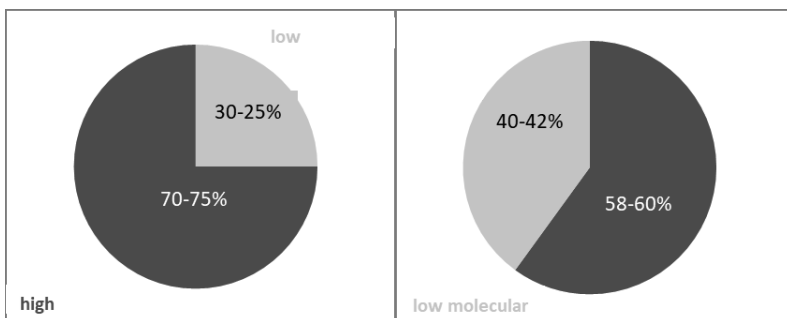

Diagram II.6.1 (a) quantitative change of phenolic compounds of Saperavi vine stem during one-month delay 1) initial; 2) 7 day-night; 3) 14 day-night; 4) 21day-night; 5) 30 day-night. 6) initial; 7) 30 day-night.

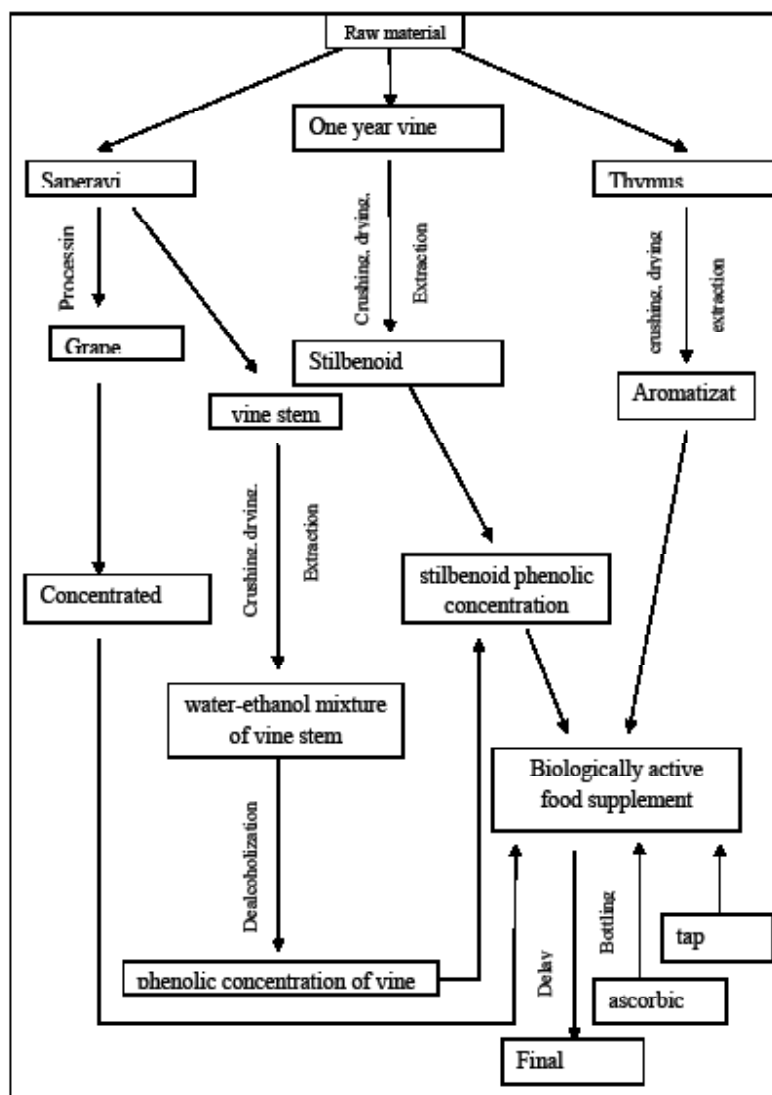
Initial

After delay

Diagram II. 6.1. (b). Change of phenolic compounds of Saperavi vine stem during a month delay

Also the experiments confirmed that the quantitative decrease of phenolic compounds is caused by decrease of the number of polymeric proanthocyanidins, meaning that decrease of phenolic compounds in the extract received via hot extraction is caused by sedimentation of proanthocyanidins (diagram II. 6. 1 b). Particularly in the initial extract distribution of polyphenols and low molecular phenolic compounds made under hot conditions was **70-75%** and **25-30%**. Due to a month delay the distribution was changed accordingly: **58-60%** and **40-42%**. Due to before mentioned **40%** water-ethanol mixture of Saperavi vine stem was used to produce biologically active food supplement. During elaboration of production technology we decided to use not only water-ethanol mixture and stilbenoid concentration separately but also to use whole phenolic concentrate in BASF technology. We made BASF according to different samples, which was analyzed as organoleptically as well as via chemical substances. Optimal version of method used and technological scheme of biologically active food supplement was developed (Scheme II.6.1.). According to the scheme the production technology of biologically active food supplement “Georgian viate rimas **XXI**” was developed accordingly:

Saperavi grape is selected, processed, grape juice is concentrated at three stage direct stream evaporator “EC-316/3” and concentrated grape juice is received, which is stored in special aseptic bags;

Scheme II.6.1 Production technology of Biologically active food supplement "Georgian Vitae riams XXI"

Stem is dried at the air, crushed in **0,1-0,5** mm size, extracted by **40%** ethyl alcohol at room temperature kept for two weeks and water-ethanol mixture is received, which is then concentrated at rotary distiller and as a result concentration of phenolic compounds of stem is produced. Concentration is stored hermetically in closed dark glass vessel and stored at fridge.

One-year-old vine trimming leftover is crushed, dried at the air, extracted by **96%** alcohol and stilbenoid preparation benoids produced as a result of special technological steps is extracted. Stilbenoid preparation is combined with phenolic concentration and natural stilbenoid phenolic concentration is produced.

Upper parts of thymus serpyllum is picked at Tusheti reserved areas, it is dried at the air under the shade, crushed and **40%** water-ethanol mixture - aromatizator is produced;

Coupage of biologically active food supplement is produced accordingly: concentrated grape juice of Saperavi is selected (not less than **65** brix), then diluted twice with tap water, shaken intensively and **5ml/l** of stilbenoid concentration, **30 ml/l** of vegetable aromatizator and **50 mg/l** of ascorbic acid is added. Coupage mixture is shaken intensively poured into hermetically closed vessel and left for three days at **10-120C** temperature in dark and dry place. Afterwards it is bottled in **150-300** ml dark, non-transparent special vessels and sent for realization.

The storage time of Biologically active food supplement is a month after opening at **+50C** temperature (Stored in fridge).

Biologically active food supplement “Georgian Vitae rimas **XXI**” should satisfy the characteristics shown in table **II.6.1**.

Table II.6.1.

Organoleptic characteristics of biologically active food supplement “Georgian Vitae rimas **XXI**”

Name of characteristic	Norm
External view	Dense, syrup type liquid
Color	Reddish-brownish
Transparency	Non transparent liquid
Taste and aroma	Special

Continued

Table II.6.1.

Chemical characteristics of biologically active food supplement "Georgina Vitae rimas XXI"

Name of characteristics	Number
Extracted substances gr/l	330-343
Total phenolic compounds gr/l	10-13
Proanthocyanidins gr/l	8-11
Stilbenoids mg/l	
Trans-resveratrol	30-35
Trans piceid	16,0-17,5
ε-viniferin	18-23
Tetrameric stilben	5-7
Catechins mg/l	700-900
among them:	
(+) catechins	+
(-) epicatechin	+
(±)galocatechin	+
(-)epigallocatechin	+
Color substances	1,995
Color intensity (D420+ D520 +D620)	29,85
K= D420/D520	1,216
Phenolic acids and phenolic aldehyde	
among them are:	
coniferyl aldehyde	+
4 - oxybenzo-aldehyde	+
para-cumaric acid	+
ferulic acid	+
vanillic acid	+
4 - oxybenzoic acid	+
lilac acid	+
caffeic acid	+
protocatechic acid	+
galic acid	+

other phenolic compounds	
acetovanillone (apocynin) mg/l	2-7
α -conidendrin mg/l	5-8
Elements mg/l	
K	1008
Na	287,2
Ca	54,2
Mg	70,8
Fe	1,65
Ascorbic acid (Vitamin C) not less than mg/l	50
Antiradical activity not less than %	130

The storage conditions should be considered in BASF technology. Particularly it should be stored in non-transparent, dark, hermetically closed vessel at **+50C** for **6** months, after opening expiration time of BASF is one month (**Bezhuashvili, Elanidze, 2013**).

II.7. Algorithm of technological processes

Algorithm is the technological process over a certain object, combination of special rules, activities and steps to fulfill different type of operations, which can be used in any kind of field.

The goal of our thesis - technological process of producing biological active food supplement “Georgian Vitae rimas **XXI**”, combines different and challenging activities. Because of that we decided to create an algorithm. First of all algorithm should support certain consumers, secondly the computer knowledge basis of the technology (stored in computer hard disk) should give the opportunity to any stakeholders (**Technologist**) to use the given data and produce a product independently.

To generalize the technological process and make realization, formalized description of the process is necessary, because of that we used the following indications:

m1 - Concentrated juice of Saperavi grape; **m2** - tap water; **S** - Phenolic concentration containing natural stilbenoid; **A** - vegetable aromatizator; **H** - Sugar content; **M** - Tartaric acid; **N** - Ascorbic acid; **T** - time delayed; **t** - Tem-

perature; d1 - dilution; d2 - mechanical stirring of mixture; k1 - delay at dark and dry place; k2 - bottling of coupage; k3 - storing.

Full algorithm of production technology of biologically active food supplement “Georgian Vitae rimas XXI” is shown below (figure II.7.1.).

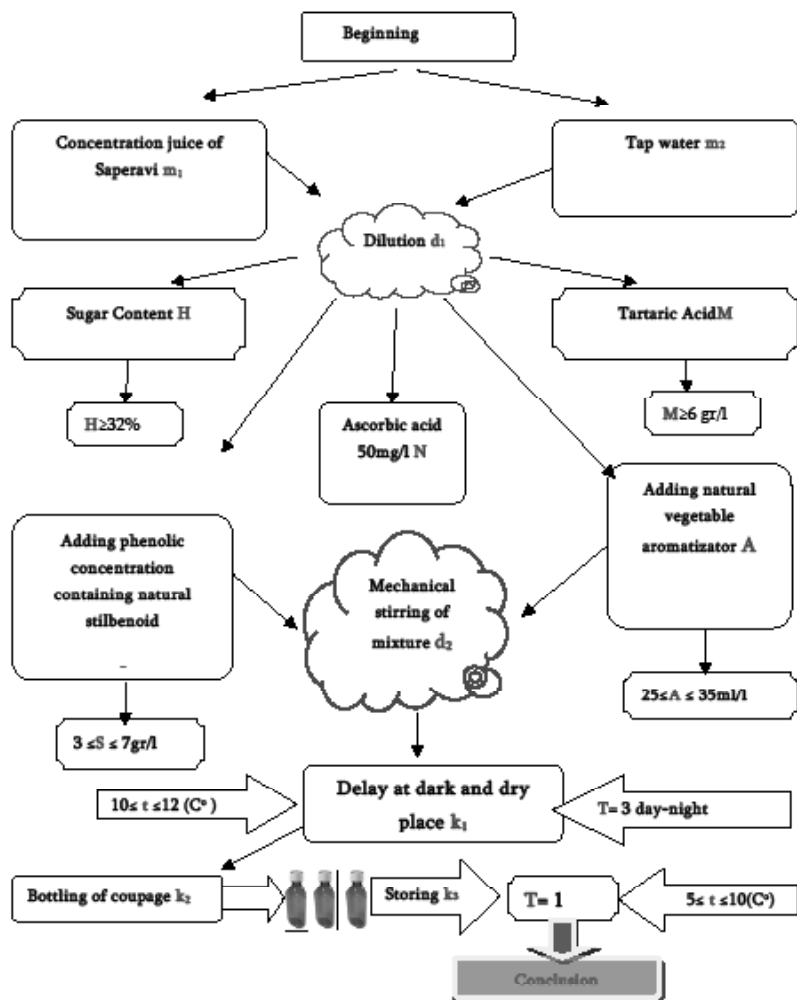

Figure II.7.1. Full algorithm of production technology of Biologically active food supplement “Georgian Vitae rimas XXI”

Conclusions

1. For the first time in Saperavi vine juice stilbenoid glucoside was identified: trans-resveratrol glucoside trans piceid (4',5 - dihydroxy-stilbene-3-O- β -D-glukopyranozide) (polydatin). Trans piceid concentration in Saperavi vine juice is - 12,4 mg/l, but in vacuum-juice is 35,5 mg/l. The existence of ϵ -viniferin glucoside was also determined in Saperavi vine juice.

2. For the first time biologically active phenolic compound acetovanillone (apocynin) was identified in Saperavi vine stem. The concentration of the substance in water-ethanol extract is 5,2 mg/l. Antioxidant activity of acetovanillone is 33%.

3. Concentration containing stilbens produced from one year vine shoot is created, which contains great amount of trans-resveratrol, ϵ - viniferin, stilbenoid tetramers. Lignan α -conidendrin with amount of 3,3 mg/l was also identified in stilbenoid concentration. Antioxidant activity of α -conidendrin is 35%.

4. In water-ethanol extract of the upper parts of thymus serpyllum selected in Tusheti reserved areas the following aroma forming substances were identified: α -pinene, myrcen, limonen, terpilon, linalool, carvacrol, timol, citronel and others, α -pinene is dominant among them. Also the content of biologically active formononetin and cynaroside (lutheoline glucopyranoside) was determined in aromatizator. Antioxidant activity of formononetin is 21%, and cynaroside is 54%.

5. The production method of biologically active food supplement "Georgian Vitae rimas XXI" was created, which considers to use Saperavi grape vacuum juice, phenolic concentration containing stilbens, vegetable aromatizator and ascrobic acid.

Biologically active food supplement "Geogirna Vitae rimas XXI" is characterized by high antioxidant activity (130%), which is syrup type non-alcoholic drink. The ingerdients of BASF have the opportunity to fill the deficit of food with vital and functional type substances and elements. BASF belongs to functional product by its curative-prophylactic value.

ტრანსკრიპცია

Abu-Amsha	აბუ-ამშა
Aggarwal	აგარვალ
Alonso	ალონსო
Anderson	ანდერსონ
Fine	ფაინ
Anon	ენონ
Asen	ეისენ
Balestrieri	ბალესტრიერ
Barbagallo	ბარბაგალო
Barringhaus	ბერინგჰაუს
Bavaresco	ბავარესკო
Beecher	ბიჩერ
Bertelli	ბერტელი
Billard	ბილარდ
Blumenthal	ბლუმენტალ
Bradamante	ბრედემეინტ
Broadhurst	ბროუდჰარსტ
Brouillard	ბრუილარდ
Brown	ბრაუნ
Boversi	ბოვერსი
Cai	ჩაი
Catalucci	კატალუჩი
Chamorro	ჩამორო
Chan	ჩენ
Chantal	ჩენტელ
Cho	ჩო
Chung	ჩანგ
Cooke	ქოქ
Cossins	ქოსინს
Day	დეი
Das	დას
Makris	მაკრის

Divakaran	დივაკარან
Renimal	რენიმალ
Delmas	დელმას
Duan	დუან
Edelmann	ედელმან
Fauconneau	ფაკენაუ
Ferguson	ფერგისენ
Ferracin	ფერასინ
Fine	ფაინ
Flemant	ფლემანტ
Fragopoulou	ფრაგოპოლო
Gardner	გარდნერ
Gülçin	გულჩინ
Gonthier	გონტიერ
Guebailia	გიბელია
Gurusamy	გურსამი
Hanlin	ჰენლინ
Hannum	ჰენამ
Harborne	ჰარბორნ
Havsteen	ჰავსტინ
Hebron	ჰებრონ
Hertog	ჰერტოგ
Hirano	ჰირანო
Imamura	იმამურა
Jensen	ჯენსენ
Kim	კიმ
Joseph	იოსეფ
Kanner	კანერ
Kartha	კართა
Khan	ხან
Kimura	კიმურა
Klatsky	კლატსკი
Kris-Etherton	კრის-ეთერტონ
Kubota	კუბოტა

Kuhnau	ქუნაუ
Lanzilli	ლანზილი
Lapidot	ლაპიდოტ
Liao	ლია
Lyons-Wall	ლიონს - ვოლ
Ma	მა
Maffei Facino	მაფეი ფაჩინო
Maggi-Capeyron	მეგი-კეპეირონ
Mao	მაო
Masquelier	მასკელიე
Medicago	მედიკაგო
Me´rillon	მივრელან
Middleton	მიდლეტონ
Monagas	მონაგას
Moon	მუნ
Mu	მუ
Mukherjee	მაკერჯი
Nagao	ნაგაო
Nana-Sinkam	ნანა- სინკამ
Nijveldt	ნაველ
Orsin	ორსინ
Osakabe	ოსაკები
Packer	პაკერ
Pal	პალ
Park	პარკ
Mukhopadhyay	უკიპერდიე
Piver	პივერ
Preuss	პრეს
Privat	პრივატ
Qurashi	ქურაში
Romero-Pe´rez	რომერო - პერეზ
Samaatmadja	სამაატმაჯა
Sanchez-Moreno	სანჩეზ - მორენო
Sang	სანგ

Serafiniserafini	შანტოს-ბუელგასანტოს-ბელგა
Schlesinger	შლესინგერ
Schonlau	შონლო
ShizuToda	შიზო ტოდა
Shutt	შატ
Simonyi	სიმონი
Singleton	სინგლეტონ
Soleas	სოლის
Suarez	სუარეზ
Sun	სან
Suolinna	სულინა
Szmitko	სზმიტკო
Tamura	ტამურა
Teissedre	ტაისედრ
Tolleson	ტოელესონ
Tripoli	ტრიპოლი
Urpi-Sarda	ურპი - სარდა
Sobolev	სობოლევ
Villalba	ვილალბა
Wang	ვანგ
Waterhouse	ვოტერჰაუს
Weinges	ვეინგეს
Wilhelm	ვილჰელმ
Yabuya	იაბუია
Yang	იანგ
Yao	იაო
Yasui	იასუი
Yochum	იოხამ
Zamora-Ros	ზამორა-როს
Zhao	ზაო
Zheng	ზენგ
Zilkens	ზილკენს

აბრევიატურა

ბად	ბიოლოგიურად აქტიური დანამატი
„Georgian Vitae rimas XXI“	„ქართული სიცოცხლის ელექ- სირიXXI“
ოპც(OPC)	ოლიგომერული პროანტოციანი- დინები
პპც (PPC)	პოლიმერული პროანტოციანიდინები
NF-JB	ნეკროზის ფაქტორი
AP-1	პროტეინ-1-ის აქტივატორი
TNF	ტუმორის (სიმსივნის) ნეკროზის ფაქტორი
MADPH (ნადფ)	ნიკოტინამიდ დინუკლეოტიდ ფოს- ფატი
ეპმრ	ელექტრო პარა-მაგნიტური რეზო- ნანსი
ბრიქსი	ხსნადი მშრალი ნივთიერებები

გამოყენებული ლიტერატურა

1. ბეჟუაშვილი მ.გ., კობტაშვილი მ.გ., ლომთათიძე ზ.შ., მამულაშვილი ქ.ს. (1999) ტრანსრეზერვაციონის გავლენა ზოგიერთი მიკროორგანიზმის ზრდა-განვითარებაზე. „ასპირანტთა და ხარისხის მსიძებელთა სამეცნიერო შრომათა კრებული.“ ტ. IV, გვ. 210-213.
2. დურმიშიძე ს., ხაჩიძე ო.(1985) ვაზის ბიოქიმია. თბილისი, გამომცემლობა, 354 გვ.
3. დურმიშიძე ს., ხაჩიძე ო.(1979) ყურძნის ქიმიური შედგენილობა. თბილისი, მეცნიერება, 189 გვ.
4. ებელაშვილი ნ. (2006) ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებების გამოკვლევა ვარდისფერი ცქრიალა ღვინოების დამზადების პროცესში მათი ტექნოლოგიების სრულყოფის მიზნით. ტექნ. მეცნ. დოქტორის სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად წარმოდგენილი დისერტაცია. თბილისი, 277გვ.
5. ვეფხიშვილი ნ. (2012) ბიოლოგიურად აქტიური ზოგიერთი სტილბენის გამოკვლევა ქართულ წითელ ღვინოებში და მათი ტექნოლოგიური გამოყენება, დოქტორის აკადემიური ხარისხის მოსაპოვებლად წარმოდგენილი დისერტაციის მაცნე. თელავი
6. კობტაშვილი მ.გ. (2006) რეზერვაციონის შესწავლა ზოგიერთ სტანდარტულ ფერადყურძნიან ვაზის ჯიშებსა და მათგან წარმოებულ ღვინოებში. კანდიდატის სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად წარმოდგენილ დისერტაციის ავტორეფერატი. თბილისი
7. მესხი მ. (2006) ახური ტიპის თეთრი ღვინის სამკურნალო-კვებითი ღირებულების ამაღლება სტილბენური ნაერთებით. ტექნიკის მეცნიერებათა კანდიდატის სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად წარმოდგენილი. დისერტაცია. თბილისი, 129 გვ.
8. ქვლივიძე დ., ბეჟუაშვილი მ. (2005) - საფერავის სამეურნეო-ტექნოლოგიური თავისებურებანი ხაშმის მიკროზონაში. // საქართველოს სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის “მოამბე”. ტ.14, გვ. 47-55
9. ჯავახიშვილი მ., (2006) კახური ღვინის ტექნოლოგია და მისი თავისებურებანი“, საგამომცემლო და პოლიგრაფიული ცენტრი.
10. Бардавелидзе Э.Н., Сирбиладзе А.Л. (2001) Изучение некоторых химических компонентов розового вина ликерного типа „Рача“. Georgian Engineering News. №1, с.147-149
11. Бержуашвили М. Г. (1994) Разработка теоретических основ конверсии

лигнина древесины дуба и виноградной лозы и определение путей использования полученных продуктов. Докторская диссертация. - 324 с. Тбилиси.

12. Бежуашвили М. Г., Муджири Л. А., Куркин В.А. Запесочная Г. Г. (1991) Резвератрол из виноградной лозы. Химия древесины, тб.- с. 75-76.
13. Бежуашвили М. Г., Муджири Л. А., Шашков А. С., Чижов О. С., Стомахин А. А. (1997) Стильбеновые тетрамеры из однолетних побегов виноградной лозы. Биоорганическая химия. т.23(12).- с. 979-987.
14. Бежуашвили М. Г., Чхартишвили Э. Р. (2004) Об осаждении антоцианов при выдержке красных вин. Магарач. Виноградарство и Виноделие. №1, с. 16-20.
15. Бежуашвили М. Г., Чхартишвили Э. Р., Бостоганшвили М. В., Малания М. А. (2005) Антиоксидантная активность антоцианов виноматериала «Саперави»: Влияние рН на неё в опытах *invitro*. Виноделие и Виноградарство. №4, с. 20-21.
16. Бежуашвили М., Деисадзе И.(2007) – Чистосортность винограда некоторых красных сортов в отношении антоцианов, как составляющая качества винопродукции. //»Магарач» Виноградарство и Виноделие. №3,с. 24-25.
17. Бежуашвили М.Г., Деисадзе И.М. (2007) – Показатели чистосортности виноматериалов из технических красных сортов и гибридов – прямых производителей винограда. // Виноделие и Виноградарство. №5, с.
18. Бежуашвили М.Г., Деисадзе И.М., Кобаидзе Т.А.(2008) – Корреляция проантоцианидинов и чистосортности в красных виноматериалах из технических сортов и гибридов – прямых производителей. Виноделие и Виноградарство. №3. с.20-22
19. Бежуашвили М.Г., Мегрелишвили М.М. (2008) Антиоксидантная активность фенолкарбоновых кислот в опытах “*invitro*”. Магарач. Виноградарство и виноделие. №1, с. 27-28.
20. Бежуашвили, И.Деисадзе, Л.Шубладзе, Т.Сихарулидзе. (2009) Хроматографический профиль антоцианов винограда красных технических сортов и приготовленных из них вин. //Магарач. Виноградарство и Виноделие.№3.с.27-29.
21. Валуйко Г. Г. (1973) Биохимия и технология красных вин. Пищевая промышленность. М. - 295с.
22. Вепхишвили Н. Г., Вежуашвили М.Г., Джавахишвили М.Л. (2010) Сортвые особенности по фенольному спектру в грузинских красных

- винах. Georgian Engineering News, #3, pp. 99-102
23. Гелашвили Н.Н. Джмухадзе К.М. (1970) Сообщения АНГССР,-35. №1, с. 201-203.
  24. Дурмишидзе С. В., Нуцубидзе Н. Н. (1958) Антоциановые пигменты винограда. Сообщения АН ГССР. т. 21, №6, с. 677-684.
  25. Дурмишидзе С. В., Сопромадзе А. Н.(1963) К вопросу о возможности присутствия антоциановых диглюкозидов в ягодах *Vitisvinifera*/ Сообщения АН ГССР. т. 30. №2, с. 163-170.
  26. Дурмишидзе С.В. (1955)Дубильные вещества и антоцианы виноградной лозы и вина. Изд-во АН СССР. М.- 323с.
  27. Квливидзе Д. Г., Бежуашвили М. Г. (2005) Исследование антоцианов винограда сорта Саперави и приготовленных из него столовых сухих виноматериалов по месту их происхождения. «Магарач». Виноградарство и Виноделие. №1, с. 25-27.
  28. Курсанов А.Л., Букин В.Н., (1950) Биохимия чайного производства, 6, с. 170-180
  29. Лазарев К.Л., Сатаева Т.П., Рябова Е.Ю., Рябов Ю.В.(2008) Эффективность применения пищевого концентрата полифенолов винограда «Эноант» у больных с хроническим гепатитом. Клиническая медицина (7).
  30. Нуцубидзе Р., Бежуашвили М. (1999) Об образовании фенолокислот вин кахетинского типа. // Лоза и вино. -№1.-с. 36-42.
  31. Нуцубидзе Р.К., Бежуашвили М.Г., Патараия М.С. (1999) Превращения фенолкарбоновых кислот при спиртовом брожении // Прикладная биохимия и микробиология. -№6.-с.654-656.
  32. Птицын, А. В. (2007) Технология выделения флавоноидов винограда *Vitisvinifera* сорта «Изабелла» для косметики и изучение их свойств . На соиск . уч. степ. канд. хим. наук. Автореферат. Москва,
  33. Родопуло А. К. Биохимия виноделия. 1971, М.: Пищеваяпромышленность, 372
  34. Сопромадзе А. Н. (1974)Антоцианы и лейкоантоцианыдины винограда сорта «Саперави». (*Vitisvinifera*L.) Автореф. дисс. на соиск. учён. степ. канд. биол. наук. Тбилиси, 35 с.
  35. Школьник К.Я., Доман И.Г. Биохимия. 1960, т.25, вып.2. Институт биохимии им. Баха. АНСССР, Москва.
  36. Эланидзе Л. Д., Бежуашвили М. Г., Окруашвили Д.Ш.(2012) Биологически активные стильбеноиды и лигнаны в экстракте обрезков

- виноградной лозы. *GeorgianEngineeringNews*, No. 2 (vol. 62).115-118
37. Эланидзе Л.Д., Бежуашвили М.Г., Окруашвили Д.Ш. (2013) Исследование химического состава водно-спиртового экстракта чабреца обыкновенного (*THYMUS SERPYLLUM*). «Пищевая наука и технология», №1(22), стр.70-73.
  38. Юлдашев М.П. (1988) Кумариновые и флавоноловые гликозиды *HAPLOPHYLLUM PERFORATUM* (M.B.) KAR. ET *KIR* и *FERULA VARIA* (SCHRENK) TRAUTV. – Автор дисс. на соиск. ученой степ. канд. хим. наук, Ташкент, -21 с.
  39. Abu-Amsha R. C., K.D. Croft, L. J. Beilin and Ian B. Puddey.(2000) Ingestion of red wine significantly increases plasma phenolic acid concentration but does acutely affect ex vivo lipoprotein oxidirability//*The American Journal of Clinical Nutrition*. -v.71.-№1.-p.67-74.
  40. Abu-Amsha R.C.,Golf K.D.,Puddey L.B.,Broudford J.M.,Bielin L.J. (1996) Phenolic content of various beverages determines the extent of inhibition of human serum and Lowdentisinism of action some cinamic acid derivatives from red wine// *Clinical Science*. -91.-p.449-458.
  41. Aggarwal BB, Sethi G, Ahn KS, Sandur SK, Pandey MK, et al. (2006) Targeting signal-transducer-and-activator-of-trans cription-3 for prevention and therapy of cancer: modern target but ancient solution. *Ann N Y Acad Sci* 1091: 151–169.
  42. Alonso, E., Bourzeix, M. & Revilla, E. (1991) Suitability of water-ethanol mixtures for the extraction of catechins and proanthocyanidins from *Vitis vinifera* seeds contained in a winery byproduct. *Seed Sci. Technol.*, 19(3), 545-552 [abstract]
  43. American Botanical Council (2000) Grape seed extract, *Vitis vinifera*, Herb Reference Guide [<http://www.herbalgram.org/genherbinfo/herbref.html>]
  44. American Botanical Council (2000) Grape seed extract, *Vitis vinifera*, Herb Reference Guide [<http://www.herbalgram.org/genherbinfo/herbref.html>]
  45. Anderson RA, Polansky MM (2002): Tea enhances insulin activity. *J Agric Food Chem* 50: 7182–7186.
  46. Anne Marie Fine (2000) Oligomeric Proanthocyanidin Complexes: History, Structure, and Phytopharmaceutical Applications. *Altern Med Rev*; 5(2):144-151).
  47. Anon. (1998) Taking heart, taking pycnogenol. *Natural Pharm.*, 2(Sept), 14-15
  48. Arichi, H.; Kimura, Y.; Okuda, H.; Baba, K.; Kozawa, M.; Arichi, S. (1982) Ef-

- fects of stilbene components of the roots of *Polygonum cuspidatum* Sieb. et Zucc. on lipid metabolism. *Chem. Pharm. Bull.* 30, 1766-1770.
49. Asen S., Stewart R. N., Norris K. H. (1975) Anthocyanin, flavonol copigments and pH responsible for larkspur flower color. *Phytochemistry*. vol. 14, pp. 2677-2682.
  50. Asen S., Stewart R. N., Norris K. H. (1972) Copigmentation of anthocyanins in plant tissues and its effect on color. *Phytochemistry*. vol. 11, pp. 1139-1144.
  51. Sun, B. S. Pinto, T. Leandro, M. C. Ricardo-Da-Silva J. M. and Spranger. M. I. (1999) Transfer of Catechins and Proanthocyanidins From Solid Parts of the Grape Cluster Into Wine. *American Journal of Enology and Viticulture*. by BS Sun - Cited by 92 - Related articles.
  52. Balestrieri M., Schiano C., Felice F., Casamassimi A., Balestrieri A., Milone L., Sarvillo L., Napoli Cl. (2008) Effect of low doses of red Wine and Pure Resveratrol on Circulating Endothelial Progenitor Cells. *Journal of Biochemistry*, 143 (2): pp. 179-186.
  53. Barbagallo, M.G. S. Guidoni , and J.J. Hunter . Berry Size and Qualitative Characteristics of *Vitis vinifera* L. cv. Syrah. Berry Size and Qualitative Characteristics of *Vitis vinifera* L. cv. Syrah. *academic.sun.ac.za*. 2011-01
  54. Barringhaus KG, Zamore PD (2009) MicroRNAs: regulating a change of heart. *Circulation* 119: 2217–2224.
  55. Bavaresco L., Vezzulli S., Civardi S., Gatti M., Battilani P., Pietri A., Ferrari F. (2008) Effect of Lime induced Leaf chlorosis on ochratoxin A, trans-resveratrol, and epsilon-viniferin production in grapevine (*Vitis vinifera* L.) berries infected by *Aspergillus carbonarius*. *J. Agric. Food Chem*, Vol, 56, Issue 6.- pp. 2085-2089
  56. Bertelli A. F., Giovenni L., Gianessi D., Miglior M., Bernini W., Fregoni M., Bertelli A. (1995) Antiplatelet activity of synthetic and natural resveratrol in red wine. *Int. J. Tissue React.* 17.- pp. 1-3
  57. Bertelli AA, Das DK (2009) Grapes, wines, resveratrol, and heart health. *J Cardiovasc Pharmacol* 54: 468–476.
  58. Bezhuashvili M., N. Vepkhishvili N., Okruashvili D. (2011) Influence of phenolic compounds over the malolactic fermentation in red wines. Georgian Agrarian University scientific conference “Biodiversity and biotechnology”, 2011, 5-6 Decembers
  59. Bezhuashvili M.G., Elanidze L.D., Okruashvili D.Sh. (2013) Identification of some stilbenoid glucosides from saperavi grape juice (*Vitis vinifera* L.).

- GeorgianEngineeringNews, No. 1 (vol. 65).158-164
60. Billard C. IZARD I. C., Roman V., Kern C., MATHIOT C., Mentz F., Kolb I. P., (2002) Comparative Antiproliferative and Apoptotic effects of Resveratrol, viniferin and Vine – shots Derived Polyphenols (Vineatrols) on Chronic B Lymphocytic Leukemia Cells and Normal Human Lymphocytes. *Leukemia and Lymphoma*. vol. 43, N10.- pp. 1991-2002.
  61. Blumenthal, M., ed. (1998) *The Complete German Commission E Monographs: Therapeutic Guide to Herbal Medicines*. Austin, Texas, American Botanical Council, p12
  62. Boversi, A. L. Vaidez and S. Aivarez. (2002) Inhibition by Wine Polyphenols of Peroxynitrite Initiated chemiluminescence and NAD Oxidation//*Annals of the New York Academy of Sciences*. -v.957.-p.90-102.
  63. Bradamante S.; Barengi L.; Villa C. (2004) Cardiovascular Protective Effects of Resveratrol. *Cardiovascular Therapeutics*. DOI: 10.1111/j.1527-3466.tb00139.x
  64. Broadhurst CL, Polansky MM, Anderson RA (2000): Insulin- like biological activity of culinary and medicinal plant aqueous extracts in vitro. *J Agric Food Chem* 48: 849–852.
  65. Brouillard R. The in vivo expression of anthocyanin color in plants. *Phytochemistry*, 1983, vol. 22. pp. 1311-1323.
  66. Brouillard R., Dangles O. (1994) Anthocyanin molecular interactions: the first step in the formation of new pigments during wine ageing. *Food Chem*. vol. 51, pp. 365-371.
  67. Brown, G.C. (2007) Mechanisms of inflammatory neurodegeneration: iNOS and NADPH oxidase. *Biochem, Soc. Trans.*, 35 (Pt5). 119-1121.
  68. Cai, Y.; Luo, Q.; Sun, M.; Corke, H.(2004) Antioxidant activity and phenolic compounds of 112 traditional Chinese medicinal plants associated with anticancer. *Life Sci*.74, 2157-2184.
  69. Catalucci D, Latronico MV, Condorelli G (2008) MicroRNAs control gene expression: importance for cardiac development and pathophysiology. *Ann N Y Acad Sci* 1123: 20–29.
  70. Chamorro, A., Hallenbeck, J. (2006) The harms and benefits of inflammatory and immune responses in vascular disease. *Stroke*, 37(2). 2: 291-293.
  71. Chan, P.H. (2004) Mitochondria and neuronal death/survival signaling-pathways in cerebral ischemia. *Neurochem., Res.*, 29 (11).1943-1949.
  72. Chantal C.M. Appeldoorn, A. Bonnefoy, Bianca C.H. IJtters, K.Daenens, Theo I. C Van Berke I, M.F.Hoylaerts, Eric A.I. Biessen. (2005) Gallic Acid

- Antaginizm p-Selection-Mediated Platelet-Leukocyte interactions //Circulation.-v.111.-p.106-112.
73. Cho KJ, Yun CH, Packer L, Chung AS (2001): Inhibition mechanics of bioflavonoids extracted from the bark of *Pinus maritima* on the expression of proinflammatory cytokines. *Ann NY Acad Sci* 928: 141–156.
  74. Christelle Privat, Yoao Paulo Telo, Vania Bernands – Genisson, Abel Vieira, Yean-Pierre Souchard and Francoise Nepveu. (2002) Antioxidant Properties of trans- ϵ -viniferin As Compared to Stilbene Derivatives in Aqueous and Nonaqueous Media. *J. Agric. Food Chem.*, 50(5).- pp. 1213-1217.
  75. Chung, M. I.; Teng, C. M.; Cheng, K. L.; Ko, F. N.; Lin, C. N.(1992) An antiplatelet principle of *Veratrum formosanum*. *PlantaMed.* 58, 274-276.
  76. Cooke, D.; Steward, W.P.; Gescher, A.J.; Marczylo, T. (2005) Anthocyanins from fruits and vegetables –Does bright colour signal cancer chemopreventive activity? *Eur. J. Cancer*, 41, 1931-1940.
  77. Cossins E., Lee R., Packer L., (1998) ESR studies of vitamin C regeneration, order of reactivity of natural source phytochemical preparations. *Biochem // Mol. Biol. Int.* V. 45. N. 3. P. 583-597.
  78. darukrma.com/enoant/enoant.html
  79. Das DK, Mukherjee S, Ray D (2010) Resveratrol and red wine, healthy heart and longevity. *Heart Fail Rev.*
  80. Day A.J., Bao Y, A Morgan M.R., Williamson G. (2000) Conjugation position of quercetin glucuronides and effect on biological activity. Volume 29, Issue 12, 15 December, Pages 1234-1243
  81. Dimitris P Makris, John T Rossiter. (2002) Effect of natural antioxidants on heat-induced, copper(II)-catalysed, oxidative degradation of quercetin and rutin (quercetin 3-O-rutinoside) in aqueous model systems. *Journal of the Science of Food and Agriculture* Volume 82, Issue 10, pages 1147–1153, August
  82. Divakaran V, Mann DL (2008) The emerging role of microRNAs in cardiac remodeling and heart failure. *Circ Res* 103: 1072–1083
  83. Do, Quoc-Tuanl, Renimal; Isabelle; Andre Patricel; Lugnier Clarel; Muller Christian D. L.; Bernard Philippe. (2005) Reverse Pharmacognosy: Application of Selnergy, a New Tool for Lead Discovery. The Example of Viniferin. *Current Drug Discovery Technologies*, vol. 2.- pp. 161-167.
  84. Dominique Delmas, Virginie Aires, Emeric Limagne, Patrick Dutartre, Frédéric Mazu' e, François Ghiringhelli, and Norbert Latruffe. (2011). Transport, stability, and biological activity of resveratrol. *Annals of the New York*

- academy of sciences. Issue: Resveratrol and Health. Ann. N.Y. Acad. Sci. ISSN 0077-8923.
85. Duan, X.W.; Jiang, Y.M.; Su, X.G.; Zhang, Z.Q.; Shi, J. (2007) Antioxidant property of anthocyanins extracted from litchi (*Litchi chinensis* Sonn.) fruit pericarp tissues in relation to their role in the pericarp browning. *Food Chem.* 101, 1382-1388.
  86. Edelmann A., Diewok J., Schuster K.C., Lendl B., (2001) Rapid method for the discrimination of red wine cultivars based on mid-infrared spectroscopy of phenolic wine extracts // *J. Agric. Food Chem.* V. 49. N. 3. P. 1139-1145.
  87. Elisa Tripoli, Maurizio La Guardia, Santo Giammanco, Danila Di Majo, Marco Giammanco. (2007) Citrusflavonoids: Molecular structure, biological activity and nutritional properties: A review. *Food Chemistry*. Volume 104, Issue 2, Pages 466–479.
  88. Elizabeth Fragopoulou, Tzortzis Nomikos, Haralabos C. Karantonis, Constantinos Apostolakis, Emmanuel Pliakis, Martina Samiotaki, George Panayotou, and Smaragdi Antonopoulou. (2007) Biological Activity of Acetylated Phenolic Compounds. *J. Agric. food Chem.*, 55(1), pp 80-89.
  89. Fauconneau B., Waffo-Teguo P., Huguet F., barrier L., Decendit A., Merillon J.M. (1997) Comparative study of radical scavenger and antioxidant properties of phenolic compounds from *Vitis Vinifera* call cultures using in vitro tests. *Life Sciences*. 61, p. 2103-2110.
  90. Ferguson, P.J.; Kurowska, E.; Freeman, D.J.; Chambers, A.F.; Koropatnick, D.J. (2004) A flavonoid fraction from cranberry extract inhibits proliferation of human tumor cell lines. *J. Nutr.* 134, 1529-1535.
  91. Ferracin M, Veronese A, Negrini M (2010) Micromarkers: miRNAs in cancer diagnosis and prognosis. *Expert Rev Mol Diagn* 10: 297–308.
  92. Fine A.M. (2000) Oligomeric proanthocyanidin complexes: history, structure, and phytopharmaceutical applications // *Altern. Med. Rev.* Vol. 5, N 2. P. 144–151.
  93. Flemant L. (2000) Biological effects of resveratrol. *Life Sciences*. Volume 66, Issue 8, 14 Januar Pages 663-673.
  94. Gardner P. T., Mc. Phail D. B., Duthie G. G. (1998) – Elektron spin resonance spektroskopie assesment of the antioxidant potential of teas in aqueous and organic media. *J. Sci. Food Agric.* 76. 257-262.
  95. Gary R. Beecher. (2004) Proanthocyanidins: Biological Activities Associated with Human Health. *Pharmaceutical Biology*. Vol. 42, Supplement, pp. 2–20

96. Gonthier, M. M. Verny, C. Besson, Ch. Remesy and A. Scalbert. (2003) Chlorogenic Acid Bioavailability Largely Depends on Its Metabolism by the Gut Microflora in Rats // *The Journal of Nutrition*. - v. 133. –p. 1853-1859.
97. Guebailia, H. A., Chira, K., Richard, T., Mabrouk, T., Furiga, A., Vitrac, X., Monti, J. P., Delaunay, J. C., Merillon, J. M., (2006) Hopeaphenol: the first resveratrol tetramer in wines from North Africa. *Journal of Agricultural and Food Chemistry* 54, 9559-9564
98. Gurusamy N, Lekli I, Mukherjee S, Ray D, Ahsan MK, et al. (2010) Cardio-protection by resveratrol: a novel mechanism via autophagy involving the mTORC2 pathway. *Cardiovasc Res* 86: 103–112
99. Hanlin RL, Kelm MA, Wilkinson KL, Downey MO. (2011) Detailed characterization of proanthocyanidins in skin, seeds, and wine of Shiraz and Cabernet Sauvignon wine grapes (*Vitis vinifera*). *J Agric Food Chem*. Dec 28;59(24):13265-76. doi: 10.1021/jf203466u. Epub 2011 Nov 29.
100. Hannum SM, Schmitz HH, Keen CL (2002): Chocolate: A heart-healthy food? Show me the science. *Nutr Today* 37: 103–109.
101. Harborne J.B., Corner J.J. (1961) Plant polyphenols. IV Hydroxycinnamic acid-sugar derivatives. *Biochem*. 81. p. 742-750.
102. Harborne, J.B.; Williams, C.A. (2001) Anthocyanins and other flavonoids. *Nat. Prod. Rept.*18,310–333.
103. Havsteen, B. (1983) Flavonoids, a class of natural products of high pharmacological potency. *Biochem. Pharm.* 32, 1141-1148.
104. Hebron C. Chang, Myriam Laly, Ronald L. Prior and Thomas M.Badger. (2004) Formononetin—an Isoflavone Metabolite Found in the Liver of Rats Fed with Soy Protein Isolate. *Journal of Food and Drug Analysis*, Vol. 12, No. 2, Pages 161-166
105. Hertog M.G.L.(1995) Les flavonoides dans le the, le vin rouge et les oignons protegent - ils contre les maladies cardio vasculaires et le cancer? // *Polyphenols Actualites*.- № 13. -pp 17-19
106. Hirano, T.; Gotoh, M.; Oka, K. (1994, 2007) Natural flavonoids and lignans are potent cytostatic agents against human leukemia HL-60 cells. *Life Sci*. 55, 1061-1069. *Molecules*, 12 7 58
107. <http://immortel.ru/9-uncategorised/112-иммортель-red-miracle.html>
108. <http://merro74.ru/stati/chto-takoe-biologicheskii-aktivnoe-dobavki-bad>
109. <http://narasimha.ru/holikan.htm>
110. <http://networkmarketingtrend.blogspot.com/2010/07/history-of-multi-level-marketing.htm>

111. http://vitamax2009.foodset.ru/catalog.php?act=catalog_show_item&catalog_item_id=30&catalog_section_id=5
112. http://www.amrita.net.ua/pi/cPath/2_17/products_id/165
113. <http://www.bav.su/>
114. <http://www.bav.su/http://sibvaleo-rostov.ru/bad/bad.html>
115. <http://www.goodhealth.ru/catalog/antiox>
116. <http://www.medton.org/food-and-bud-or-drugs/>
117. <http://www.panacea-fito.ru/pycnogenol.htm> ; <http://ws-odessa.gollos.com/product-902744-piknogenol-30-kapsul-kod-ws-22.aspx>
118. <http://www.ua-agel.com.ua/zacem-nuzny-bady>
119. İlhami Gülçin; İbrahim Çeçen. (2010) Antioxidant properties of resveratrol: A structure-activity insight. *Innovative Food Science & Emerging Technologies*. Volume 11, Issue 1, January, Pages 210–218.
120. Imamura G, Bertelli AA, Bertelli A, Otani H, Maulik N, et al. (2002) Pharmacological preconditioning with resveratrol: an insight with iNOS knockout mice. *Am J Physiol Heart Circ Physiol* 282: H1996–2003.
121. Jensen, J.S., C.F.Wertz & V.A. O'Neill. (2010) Preformulation Stability of trans-Resveratrol and trans-Resveratrol Glucoside (Piceid). *J. Agric. Food Chem.* 58:1685–1690.
122. Jong Youl Kim, Xian Nan Tang and Midori A. Yenari (2010) Apocynin in the Treatment of ischemic Stroke. *The Open Drug Discovery Journal.*, 2. 187-192
123. Joseph A. Baur, Zoltan Ungvari, Robin K. Minor, David G. Le Couteur & Rafael de Cabo. (2012) Are sirtuins viable targets for improving healthspan and lifespan? *Nature Reviews Drug Discovery* 11, 443–461
124. Kanner J., Frankel E., Grant R., German B., Kinsella J.E., (1994) *Agric J. Natural Antioxidants in Grapes and Wines.* // *Food chem.* - 42 - №1 - pp. 64-69.
125. Kartha RV, Subramanian S (2010) MicroRNAs in cardiovascular diseases: biology and potential clinical applications. *J Cardiovasc Transl Res* 3: 256–270.
126. Khan A, Safdar M, Khan A, Khattak KN, Anderson RA (2003): Cinnamon improves glucose and lipids of people with type 2 diabetes. *Diabetes Care* 26: 3215–3218.
127. Kimura, Y.; Okuda, H.; Arachi, S. (1985) Effects of stilbene on arachidonate metabolism in leukocytes. *Biochim. Biophys. Acta* 834, 275-278.
128. Klatsky A., Armstrong M., Friedman G. (1997) Red wine, white wine, liquor, beer and risk for coronary artery disease hospitalization. *American Journal*

- of Cardiology, 80: pp. 416-420.
129. Kris-Etherton PM, Lefevre M, Beecher GR, Gross MD, Keen CL, Etherton TD (2004): Bioactive compounds in nutrition and health-research methodologies for establishing biological function: The antioxidant and anti-inflammatory effects of flavonoids on atherosclerosis. *Ann Rev Nutr* 24: 511–538.
  130. Kubota T.; Uemura Y.; Kobayachi M.; Taguchi H. (2003) Combined effects of resveratrol and paclitaxel on lung cancer cells. *Anticancer Research* [23(5A):4039-46].
  131. Kuhnau J. The flavonoids. A class of semi-essential food components: their role in human nutrition // *WorldRev. Nutr. Diet.* 1976. Vol. 24, N 1. P. 117–191.
  132. Lanzilli Giulia; Pla Fuggetta Maria; Tricarico Maria; Cottarelli Andrea; Serafino Annalucia; Falchetti Roberto; Ravagnan Giampietro; Turriziani Mario; Adamo Riccardo; Franzese Ornella; Bonmassar Enzo.(2006) Resveratrol down-regulates the growth and telomerase activity of breast cancer cells in vitro. *International journal of oncology.* ISSN 1019-6439 . vol. 28, no3, pp. 641-648 [8 page(s) (article)] (64 ref.)
  133. Lapidot T., Harel S., Akiri B., Grant R., Kanner J., (1999) *Agric J.* pH-Dependent Forms of Red Wine Antocyanins as Antioxidants. // *Food chem.* - 47.- pp. 67-70
  134. Liao H., Cai Y., Haslam E. (1992) Polyphenol interactions. Part 6. Anthocyanins: copigmentation and color changes in red wines. *J. Sci. Food Agric.* vol. 59. pp. 299-305.
  135. Lyons-Wall, P.M.; Samman, S. (1997) Flavonoids - dietary perspectives and health benefits. *Nutr. Soc. Aust.* 21, 106-114.
  136. Ma, T.E.; Celestino, S.; Julián, C.R. (2004) Anthocyanins in cereals. *J. Chromatogr. A* 1054, 129-141.
  137. Maffei Facino R, Carini M, Aldini G, Bombardelli E, Morazzoni P, Morelli R. (1994) Free radicals scavenging action and anti-enzyme activities of procyanidines from *Vitis vinifera*. A mechanism for their capillary protective action. *Arzneimittelforschung.* May;44(5):592-601.
  138. Maggi-Capeyron, M .P. Ceballos, I.Cristol, S. Delbose, Ch.le Douceen, M. Pons, Cl. Youis Leger, and B. Descomps. (2001) Wine Phenolic Antioxidants inhibit AP-1 Transcriptional Activity//*J. Agric.Food Chem.* -v.49.- №11.- p.5646-5652.
  139. Mao T, Powell J, Van de Water J, Keen CL, Schmitz HHHammerstone JF, Gershwin ME (2000a): The effect of cocoa procyanidins on the transcription

- and secretion of interleukin 1 beta in peripheral blood mononuclear cells. *Life Sci* 66: 1377–1386.
140. Mao T, Van de Water J, Keen CL, Schmitz HH, Gershwin ME (2000b): Cocoa procyanidins and human cytokine transcription and secretion. *J Nutr* 130 (Suppl): 2093S–2099S.
  141. Mao T, Van de Water J, Keen CL, Schmitz HH, Gershwin ME (2002a): Modulation of TNF–alpha secretion in peripheral blood mononuclear cells by cocoa flavanols and procyanidins. *Dev Immunol* 9: 135–141.
  142. Masquelier, J. (1987) Plant Extract with a Proanthocyanidins Content as Therapeutic Agent Having Radical Scavenger Effect and Use Thereof. Assignees: Societe Civile d'Investigations Pharmacologiques d'Aquitaine and Horphag Overseas Ltd., (US Patent 4,698,360). 7 pp
  143. Masquelier, J. (1987) Plant Extract with a Proanthocyanidins Content as Therapeutic Agent Having Radical Scavenger Effect and Use Thereof. Assignees: Societe Civile d'Investigations Pharmacologiques d'Aquitaine and Horphag Overseas Ltd., (US Patent 4,698,360). 7 pp
  144. Me´rillon, J. M.; Fauconneau, B.; Waffo, P.; Barrier, L.; Decendit, A.; Huguette, F. (1996) Antioxidant activity of wine phenolic compounds in inhibiting oxidation of human low-density lipoproteins. Presented at the 18th International Conference on Polyphenols; Polyphenols Communications 96, Bordeaux (France), July 15–18
  145. Middleton, E.; Kandaswami, C. (1992) Effects of flavonoids on immune and inflammatory cell functions. *Biochem. Pharmacol.* 43, 1167–1179.
  146. Monagas M, Gomez-Cordoves C, Bartolome B, Laureano O, da Silva JMR (2003): Monomeric, oligomeric, and polymeric flavan-3-ol composition of wines and grapes from *Vitis vinifera* L. Cv. Craciano, Tempranillo, and Cabernet Sauvignon. *J Agric Food Chem* 51: 6475–6481.
  147. Moon, Y.J.; Wang, X.D.; Morris, M.E. (2006) Dietary flavonoids: Effects on xenobiotic and carcinogen metabolism. *Toxicol. Vitro* 20, 187–210.
  148. Mu H, Bai YH, Wang ST, Zhu ZM, Zhang YW. Research on antioxidant effects and estrogenic effect of formononetin from *Trifolium pratense* (red clover). *Phytomedicine*. 2009, 6(4):314–9.
  149. Mukherjee A.K.; Basu S.; Sarkar N.; Ghosh A.C. (2001) Advances in cancer therapy with plant based natural products. *Curr. Med. Chem.* 8, 1467–1486.
  150. Mukherjee S, Lekli I, Gurusamy N, Bertelli AA, Das DK (2009) Expression of the longevity proteins by both red and white wines and their cardioprotective components, resveratrol, tyrosol, and hydroxytyrosol. *Free Radic Biol*

- Med 46: 573–578.
151. Nagao, T.; Yoshimura, S.; Saito, Y.; Nakagomi, M.; Usumi, K.; Ono, H. (2001) Reproductive effects in male and female rats of neonatal exposure to genistein. *Reprod. Toxicol.*15, 399-411.
  152. Nana-Sinkam P, Croce CM (2010) MicroRNAs in diagnosis and prognosis in cancer: what does the future hold? *Pharmacogenomics* 11: 667–669.
  153. Nijveldt, R.J.; Van Nood, E.; Van Hoorn, D.E.C.; Boelens, P.G.; Van Norren, K.; Van Leeuwen, P.A.M.(2001) Flavonoids: a review of probable mechanisms of action and potential applications. *Amer. J. Clin. Nut.*74, 418-425.
  154. Orsini, F.; Pelizzoni, F.; Verotta, L.; Aburjai, T. (1997) Isolation, synthesis, and antiplatelet aggregation activity of resveratrol-3-O-D-glucopyranoside and related compounds. *J. Nat. Prod.*60, 1082-1087.
  155. Osakabe N, Yamagishi M, Natsume M, Yasuda A, Osawa T (2002) Ingestion of proanthocyanidin derived from cacao inhibits diabetes-induced cataract formation in rats. *Exp Biol Med (Maywood)* 229: 33–39.
  156. Packer, L., Rimbach, G. & Virgili, F. (1999) Antioxidant activity and biologic properties of a procyanidin-rich extract from pine (*Pinus maritima*) bark, pycnogenol. *Free Radic. Biol. Med.*, 27(5-6), 704-724
  157. Pal, S. N.Ho, C. Santos, P. Dubios, L. Mamo, K.Crogt and E. Allister. (2003) Red wine Polyphenolics Increase LDL Receptor Expression and Activity and Suppress the Secretion of ApoB 100 form Human HepG 2. *Cellex// J. nutrition.* -V. 133.-p. 700-706.
  158. Park YC, Rimbach G, Saliou C, Valacchi G, Packer L (2000): Activity of monomeric, dimeric, and trimeric flavonoids on NO production, TNF-alpha secretion, and NF-kappa B-dependent gene expression in RAW264.7 macrophages. *FEBS Lett* 465: 93–97.
  159. Partha Mukhopadhyay, Subhendu Mukherjee , Kaimul Ahsan , Angshuman Bagchi , Pal Pacher, Dipak K. Das. . (2010) Restoration of Altered MicroRNA Expression in the Ischemic Heart with Resveratrol. *PLoS ONE* 5(12): e15705. doi:10.1371/journal.pone.0015705.
  160. Piver B., Berthou F., Dreano Y., Lucas D. (2003) Differential inhibition of human cytochrome P450 enzymes by ϵ -viniferin, the dimer of resveratrol: Comparison with resveratrol and polyphenols from alcoholized beverages. *Life Sci.* 73.- pp. 1199-1213.
  161. Piver Bertrand, Francois Berthou, Yvonne Dreano and Daniele Lucas. (2003) Differential
  162. inhibition of human cytochrome P450 enzymes by-viniferin, the dimer of

- resveratrol: comparison with resveratrol and polyphenols from alcoholized beverages. *Journal of Phytopathology*. Publisher: Blaskwell Publishing.
163. Preuss HG, Bagchi D, Bagchi M (2002): Protective effects of a novel niacin-bound chromium complex and a grape seed proanthocyanidin extract on advancing age and various aspects of syndrome X. *Ann NY Acad Sci* 957: 250–259.
  164. Qurashi A, Jin P (2010) Small RNA-mediated gene regulation in neurodevelopmental disorders. *Curr Psychiatry Rep* 12: 154–161.
  165. Ribereau-Gayon P. (1982) Anthocyanins of grapes and wines. In: *Anthocyanins as Food Colors*. Markakis P (ed.), Academic Press Inc., New-York, pp. 209-242
  166. Ribereau-Gayon P. C., Stonestreet E. (1965) le dosage des anthocyanes dans le vin. *Bull. Soc. Chim. France*. N9. pp. 2649-2652
  167. Ribereau-Gayon P. (1963) Les acides-phenols de *Vitis vinifera*. C.R.. *Acad.Sci. France*. 256, pp.4108-4111
  168. Romero-Pérez, A. I.; Maite Ibern-Gómez, Rosa M. Lamuela-Raventós,* and M. Carmen de la Torre-Boronat (1999) Piceid, the Major Resveratrol Derivative in Grape Juices *J. Agric. Food Chem.* 47, 1533-1536
  169. Samaatmadja D., Pawers J. J., Wheeler R. (1965) Action of Leucoanthocyanins of Cabernet grapes on reproduction and respiration of certain bacteria. *Am. J. Enol. Vitic.* 16, p. 54-61
  170. Sanchez-Moreno C, Cao G, Ou B, Prior RL (2003): Anthocyanin and proanthocyanidin content in selected white and red wines. Oxygen radical absorbance capacity comparison with nontraditional wines obtained from highbush blueberry. *J Agric Food Chem* 51: 4889–4896.
  171. Sang, S., Yang I., Buckley B., Ho CT, Yang CS. (2007) Autoxidative quinone formation in vitro and metabolite formation in vivo from tea polyphenol (-)-epigallocatechin-3-gallate: studied by real-time mass spectrometry combined with tandem mass ion mapping. *Free Radic. Biol. Med.* 43: 362-371.
  172. Santos-Buelga C., Scalbert A. (2000) Proanthocyanidins and tannin-like compounds – nature, occurrence, dietary intake and effects on nutrition and health // *J. Sci. Food Agric*. Vol. 80, N 7. P. 1094–1117.
  173. Schlesinger M, Weiss EI, Hochman N, Ofek I, Zakay-Rones Z (2003): Effect of cranberry juice constituents on haemagglutination and infectivity of influenza virus. *Antiviral Res* 57: A82 (Abstract #140).
  174. Schonlau F, Rohdewald P (2001): Pycnogenol for diabetic retinopathy. A

- review. *Int Ophthalmol* 24: 161–171.
175. Serafini M., Maiami G., Ferro-Luzzi A. (1998) alcohol-free red wine enhances plasma antioxidant capacity in human *Journal of Nutrition*. 1998, 128, p. 1003-1007.
  176. Shan, C.; Yang, S.; He, H.; Shao, S.; Zhang, P. (1990) Influences of 3,4,5-trihydroxystilbene-3-O- β -D-glucoside on rabbit platelet aggregation and thromboxane B₂ production *in vitro*. *Acta Pharmacol. Sin.* 11, 527-530.
  177. Shizuo Toda, Yoshiaki Shirataki. (2004) Inhibitory Effects of Resveratrol Oligomers in *Sophora moorcroftiana* on Lipid Peroxidation by Superoxide Anion. *Pharmaceutical Biology*, vol. 42, N1.- pp. 55-58.
  178. Shutt, D. A. and Braden, A. W. H. (1968) The significance of equol in relation to the oestrogenic responses in sheep ingestion clover with a high formononetin content. *Aust. J. Agric. Res.* 19: 545-553.
  179. Simonyi A., Serfozo P., Lehmid TM. et al. (2012) The neuroprotective effects of apocynin. *Front Biosci (Elite Ed)*, 4. 2183-93.
  180. Singleton L.T. (1994) Localization of procyanidins in grape seeds // *Am. J. Enol. Vitic. V.* 45. P. 259-262.
  181. Soleas G.Y., Diamandis E.P., Goldberg D.M. (1997) Wine as a biological fluid: history, production and role in disease prevention // *J. of Clinical Laboratory Analysis*. -11.-p. 187-213.
  182. Suarez Y, Sessa WC (2009) MicroRNAs as novel regulators of angiogenesis. *Circ Res* 104: 442–454.
  183. Sung-Jun Park, Faiyaz Ahmad, Andrew Philp, Keith Baar, Tishan Williams, Haibin Luo, Hengming Ke, Holger Rehmann, Ronald Taussig, Alexandra L. Brown, Myung K. Kim, Michael A. Beaven, Alex B. Burgin, Vincent Manganillo, Jay H. Chung. (2010) Resveratrol Ameliorates Aging-Related Metabolic Phenotypes by Inhibiting cAMP Phosphodiesterases. *Cell*, Volume 148, Issue 3, 421-433, 3 February
  184. Suolinna, E.M.; Buchsbaum, R.N.; Racker, E. (1975) The effect of flavonoids on aerobic glycolysis and growth of tumor cells. *Cancer Res.* 35, 1865-1872.
  185. Szmítko P., Verma S. (2005) Antiatherogenic potential of red wine: clinical update. *Am Journal Physiol Heart Circ. Physiol.*, 288.:pp. 2023-2030.
  186. Tamura H., Yamagami A., Agric J. (1994) Antioxidative Activity of Monoxylated Antocyanins isolated from Muscat Bailey A Grape. // *Food chem.* - 42. -pp.1612-1615
  187. Teissedre P.L., Walzem R.L., Waterhouse A.L., German J.B., Frankel E.N., Ebeler S.E., Clifford A.J. (1996) Composes phenoliques du rasin, du vin et

- sante.// Revue des Oenologues. - №79. - pp 7-14.
188. <http://www.tianshi.net.ua/holikan.htm>
  189. Urpi-Sarda, M. Zamora-Ros.; Lamuela-Raventos,R.M.(2007) HPLC-tandem mass spectrometric method to characterize resveratrol metabolism in humans. *Clin Chem.* 53:292–299.
  190. Varache-Lembe`ge, M.; Waffo, P.; Decendit, A.; Devaux, G.;Deffieux, G.; Me´rillon, J. M. (1996) Polyhydroxystilbenes from *Vitisvinifera* L. cells: inhibitory effect on human platelet aggregationand molecular modeling. Presented at the 18thInternational Conference on Polyphenols; Polyphe-nols Communications96, Bordeaux (France), July 15-18.
  191. Victor S. Sobolev, Shabana I. Khan , Nurhayat Tabanca, David E. Wedge, Susan P. Manly, Stephen J. Cutler, Monique R. Coy, James J. Becnel, Scott A. Neff, and James B. Gloer. (2011) Biological Activity of Peanut (*Arachis hypogaea*) Phytoalexins and Selected Natural and Synthetic Stilbenoids. *J. Agric. Food Chem.*, 59 (5), pp 1673–1682.
  192. Villalba JM, Alcaín FJ.(2012 Sep-Oct) Sirtuin activators and inhibitors. *Bio-factors.* 38(5):349-59.
  193. Wang X.; Wei Y.; Yuan S.; Liu G.; Lu Y.; Zhang J.; Wang W. (2006) Potential anticancer activity of litchi fruit pericarp extract against hepatocellular carcinoma in vitro and in vivo. *Cancer Lett.*239, 144-150.
  194. Wang X.; Yuan S.; Wang J.; Lin P.; Liu G.; Lu Y.; Zhang J.; Wang W.; Wei Y. (2006) Anticancer activity of litchi fruit pericarp extract against human breast cancer in vitro and in vivo. *Toxicol.Appl. Pharm.* 215, 168-178.
  195. Waterhouse, A. L., Lamuela-Raventos, R. M., (1994) The occurrence of pi-ceid, a stilbene glucoside, in grape berries. *Phytochemistry* 37, 571-573.
  196. WeingesK., Piretti M.V. (1971) Isolation of procyanidin B1 from grapes// *Justus Liebig's Ann. Chem.* V. 748. P. 218-220.
  197. Wholehealthmd.com (2000) Grape seed extract. *Supplements.* [<http://www.wholehealthmd.com/refsshelf/substances-view>]
  198. Wilhelm, C. (2000) Leveling demand for dietary supplements. *CMR, Focus* May 29, 2000, p 8
  199. William H. Tolleson, Daniel R. Doerge, Mona I. Churchwell, M. Matilde Marques and Dean W. Roberts. (2002) Metabolism of Biochanin A and Formononetin by Human Liver Microsomes in Vitro. *J. Agric. Food Chem.*50, 4783-4790 4783
  200. www.2828.ru/pro/bad_immortel_classic
  201. www.probiodobavki.ru

202. www.registrbad.ru
203. Yabuya T., Nakamura M., Inwashina T., Yamaguchi M., Takehara T. (1997) Anthocyanin-flavone copigmentation in bluish purple flowers of Yapanese garden iris (*Iris ensata* Tunb.). *Euphytica*, vol. 98, pp. 163-167
204. Yang M., Gai L., Udeani G., Slowing K., Thomas C., Beecher C., Fong H., Fansworth N., Kinghorn A., Metha R., Moon R., Perruto Y.(1997) Cancer chemopreventive Activity of Resveratrol, a natural Product Derived from Grapes. *Science*, 275: pp. 218-220.
205. Yang,N.C., C.H. Lee & T.Y. Song. (2010) Evaluation of resveratrol oxidation in vitro and the crucial role of bicarbonate ions. *Biosci. Biotechnol. Biochem.* 74:63–68.
206. Yao, L.H.; Jiang, Y.M.; Shi, J.; Tomás-Barberán, F.A.; Datta, N.; Singanusong, R.; Chen, S.S.(2004) Flavonoids in food and their health benefits. *Plant Foods Human Nutr.* 59, 113-122.
207. Yasui, Y.; Nakabayashi, T.; Naito, A.; Kawaguchi, M.; Yunoki,K.; Ohnishi, M.; Ito, S. (1997) Changes in concentration of resveratrol during fermentation of musts from grapes grown in Tokachi. *Am. J. Enol. Vitic.*,48
208. Yochum, L.A.; Kushi, L.H.; Meyer, K.; Folsom, A.R. (2000) Dietary flavonoid intake and risk of cardiovascular disease in postmenopausal women. *Amer. J. Epidemiol.* 149, 943-949.
209. Zamora-Ros, R. Urpi-Sarda, M.; Lamuela-Raventos,R.M . (2006) Diagnostic performance of urinary resveratrol metabolites as a biomarker of moderate wine consumption. *Clin Chem.* 52:1373–1380.
210. Zhao M.; Yang B.; Wang J.; Liu Y.; Yu L.; Jiang Y.M. (2007) Immunomodulatory and anticancer activities of flavonoids extracted from litchi (*Litchi chinensis* Sonn.) pericarp. *Int.Immunopharmacol.*,7, 162-166.
211. Zheng , Z. Yenari, M.A. (2004) Post-ischemic inflammation; molecular mechanisms and therapeutic implications. *Neurol. Res.*,26(8) . 884-892.
212. Zilkens, R.R. V. Burke. Y.M. Hodgson, A. Barden, Y>Y. Beilin, I.B. Puddey. (2005) Red Wine and Beer Elevate Blood pressure in Normotensive Men // *Hypertension*.-v.45.-p.874-879.

დანართი I

გამოქვეყნებული სამეცნიერო შრომების ჩამონათვალი

List of published scientific works

1. ბეჟუაშვილი მ. გ., ელანიძე ლ. დ., კობაიძე თ. ა., ჯავახიშვილი მ. ლ. (2011) - ფუნქციური დანიშნულების ყურძნისეული კვებითი დანამატების წარმოების პერსპექტივები. მეორე საერთაშორისო სამეცნიერო-პრაქტიკული ინტერნეტ-კონფერენციის შრომების კრებული, „ბიოუსაფრთხო კვების პროდუქტთა პრობლემები, ახალი ტექნოლოგიები და ბიზნეს გარემო“, ქუთაისი, შრომების კრებული, გვ. 152-157
2. ელანიძე ლ. (2012) - ბიოლოგიურად აქტიური დანამატები და დღევანდელი. იაკობ გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებელთა 70-ე სამეცნიერო კონფერენციის თეზისები, თელავი, 30 მაისი.
3. Эланидзе Л. Д., Бежуашвили М. Г., Окруашвили Д. Ш. Биологически активные стильбеноиды и лигнаны в экстракте обрезков виноградной лозы. Georgian Engineering News, No. 2 (vol. 62), 2012, pp. 115-118
4. Bezhuashvili M.G., Elanidze L.D., Okruasvili D. Sh. Identification of some stilbenoid glucoside from Saperavi grape juice (vitis vinifera L.). Georgian Engineering News, No. 1 (vol. 65), 2013, pp. 158-164
5. Эланидзе Л.Д., Бежуашвили М. Г., Окруашвили Д. Ш. (2013) Исследование химического состава водно-спиртового экстракта чабреца (THYMUS SERPYLLUM). «Пищевая наука и технология». № 1 (22), с. 70-73
6. L. D. Elanidze, M. G. Bezhuashvili, D. Sh. Okruasvili. (2013) Identifikation of acetovanillone (apocynin) from water-ethanol extract of the stem of saperavi vine variety. "Annals of Agrarian Science", vol. 11, № 2, pp. 71-74
7. Эланидзе Л.Д., Бежуашвили М. Г., Окруашвили Д. Ш. (2013) Фенольные источники биологически активного пищевого добавка "GEORGIAN VITAE RIMAS XXI". «Пищевая наука и технология». № 2(23). 46-48
8. ელანიძე ლ., ბეჟუაშვილი მ.(2013)- ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ წარმოების ხერხი. სასარგებლო მოდელის პატენტი, დადებითი გადანყვეტილება - საიდენტიფიკაციო N: 12450/02. საქართველოს ინტელექტუალური საკუთრების ეროვნული ცენტრი „საქპატენტი“.
9. M.Bezhuashvili, N.Vepkhishvili, L.Elanidze (2014) - New biologically active

nutritive products containing vine stilbenoids. (Poster Abstracts) International Conference on Food and Biotechnology, ICFB,11 – 12 September, Agricultural University of Georgia, Tbilisi, Georgia Annals of Agrarian science. Book of abstracts, pp. 35

10. M.G.Bezhuashvili, P.N.Vashakidze, N.G.Vepkishvili, L.D.Elanidze (2014) - TRANSFORMATION OF BIOLOGICALLY ACTIVE STILBENOIDS FROM GRAPEVINE INTO RED WINE. NONALCOHOLIC FOOD SUPPLEMENT AND ALCOHOLIC BEVERAGE. Annals of Agrarian science, Vol.12, No.4; (Известия аграрной науки, Том 12, №4) pp 63-70

11. ლალი ელანიძე (2015) - ყურძნისეული წარმოშობის ბიოლოგიურად აქტიური დანამატები და მათ შედგენილობაში შემავალი ფენოლური ნაერთების მნიშვნელობა. იაკობ გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო უნივერსიტეტი. III საერთაშორისო სამეცნიერო კონფერენცია „კულტურათაშორისი დიალოგები“. შრომების კრებული, ISSN 2233-3401, გვ. 176-181, 2015, თელავი

12. Л. Эланидзе (2015) - КОНЬЯК В МЕРУ-ЭЛЕКСИР ЗДОРОВЬЯ. Международный периодический научный Журнал «Интеллект». № 3(53), стр. 9-10.

13. მ. ხოსიტაშვილი, ა. ასანიშვილი, ლ. ელანიძე (2016). ტყეში მოზარდი სვიის გამოყენება ლუდის წარმოებაში. „ბიოუსაფრთხო კვების პროდუქტთა პრობლემები და ბიზნეს გარემო“ V საერთაშორისო სამეცნიერო პრაქტიკული ინტერნეტ- კონფერენცია. ქუთაისი. № 6. 2016 წ.

14. ლ. ელანიძე, მ. ხოსიტაშვილი (2016) - მცენარეული ნედლეულის მეორადი რესურსი (ნარჩენი), როგორც ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებების მდიდარი წყარო. იაკობ გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორ -მასწავლებელთა და დოქტორანტთა XVIII (74-ე) სამეცნიერო კონფერენცია, თელავი. სამეცნიერო შრომების კრებული ISSN 1512-0600, № 1 (29), გვ. 35-39, 2016, თბილისი

15. ЭЛАНИДЗЕ Л.Д., БЕЖУАШВИЛИ М. Г. (2016) НЕКОТОРЫЕ ХИМИЧЕСКИЕ КОМПОНЕНТЫ СОСНЫ (Pinus Sylvestris) (sosnowskiy). «Пищевая наука и технология». Том 10, выпуск 3/2016, стр. 61-65.

16. ЭЛАНИДЗЕ Л.Д., БЕЖУАШВИЛИ М. Г. (2016) ФЕНОЛЬНЫЕ КОМПОНЕНТЫ СОСНЫ (Pinus Sylvestris) (sosnowskiy). «I БЕЛОРУССКИЙ БИОХИМИЧЕСКИЙ КОНГРЕСС «Современные проблемы биохимии». Института биохимии биологически активных соединений НАН Беларуси, г. Гродно, 5-6 июля, 2016 г. Сборник научных статей – Часть 2, стр. 100- 105.

17. ЭЛАНИДЗЕ Л.Д., БЕЖУАШВИЛИ М. Г. (2016) НЕКОТОРЫЕ БИОЛОГИЧЕСКИ АКТИВНЫЕ СОЕДИНЕНИЯ ДЛЯ РАЗРАБОТКИ НОВЕЙШИХ ТЕХНОЛОГИИ ПИЩЕВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ. Международная научно-практическая конференция «Пищевые технологии, хлебопродукты и комбикорма» 13-17 сентября 2016 г. г. Одесса. МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «ХАРЧОВІ ТЕХНОЛОГІЇ, ХЛІБОПРОДУКТИ І КОМБІКОРМИ» Одеса 2016, стр. 63-64. <http://foodconf.onaft.edu.ua>

18. Мосиашвили Александр, Лали Эланидзе. (2016) Будущее сотрудничество между Телавским государственным университетом имени Я. Гогешашили и Одесской национальной академией пищевых технологий. Международная научно-практическая конференция «Пищевые технологии, хлебопродукты и комбикорма» 13-17 сентября 2016 г., г. Одесса. Пленарное заседание 1, конференц. зал академии. Программа международной научно-практической конференции, стр. 6

19. ლალი ელანიძე (2017) - ყურძნისეული წარმოშობის ბიოლოგიურად აქტიური კვებოთი დანამატის პროანტოციაინდინები. იაკობ გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო უნივერსიტეტი. IV საერთაშორისო სამეცნიერო კონფერენცია „კულტურათაშორისი დიალოგები“. შრომები, გვ. 202-205, თელავი. ISSN 2233-3401

20. Л.Д. Эланидзе (2017) ФЕНОЛЬНЫЕ КОМПОНЕНТЫ БАД-а ВИНОГРАДНОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ СОРТА «РКАЦИТЕЛИ». Инновации в пищевой технологии, биотехнологии и химии: Материалы международной научно-практической конференции; ФГБОУ ВО Саратовский ГАУ / Под ред. А.В. Банниковой, О.С. Лариновой. – Саратов: ИЦ «Наука», 2017, 274-278 стр., ISSN 978-5-9999-2816-0

21. Эланидзе Л.Д. (2017) ФЕНОЛОКИСЛОТЫ БАД-а ВИНОГРАДНОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ СОРТА «РКАЦИТЕЛИ». МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «ХАРЧОВІ ТЕХНОЛОГІЇ, ХЛІБОПРОДУКТИ І КОМБІКОРМИ» Одеса 2017стр. 96-97. Международная научно-практическая конференция «Пищевые технологии, хлебопродукты и комбикорма» 25-30 сентября 2017 г., г. Одесса. Сборник материалов международной конференции, стр. 96-97.

22. Эланидзе Л.Д. (2017) КАТЕХИНЫ И ОБЩИЕ ФЕ-

НОЛЫ БАД-а ВИНОГРАДНОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ СО-РТА «РКАЦИТЕЛИ». XVI Международная научно-практическая конференция «Инновационные технологии в пищевой промышленности», 5-6 октябрь 2017 г. г. Минск, Беларусь. материалы XVI Международной научно-практической конференции (Минск, 5-6 октября 2017 г.), стр. 279-281.

23. ლ. ელანიძე (2018) - საერთო ფენოლების და ფენოლმჟავების შემცველობა ყურძნისეული წარმოშობის ბიოლოგიურად აქტიურ დანამატში. იაკობ გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებელთა და დოქტორანტთა (76-ე) სამეცნიერო კონფერენცია, გვ 12. თელავი, 2018.

24. Эланидзе Л.Д. (2018) „Обогащение козье сыра фенольными веществами вино Саперави“. Международная научно-практическая конференция «Пищевые технологии, хлебопродукты и комбикорма» 24-29 сентября 2018 г. г. Одесса Сборник материалов международной конференции, стр. 57-59.

დანართი II

შინაარსი

შესავალი	3
I. ლიტერატურის მიმოხილვა	7
I.1. ყურძნისეული ფენოლური ნივთიერებების ბიოლოგიური აქტივობანი	7
I.2. ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატების დამზადების ტექნოლოგიები და გამოყენების პერსპექტივები	29
II. ექსპერიმენტული ნაწილი	46
II.1. კვლევის ობიექტები და მეთოდები	46
II.2. ბიოლოგიურად აქტიური სტილბენოიდური გლიკოზიდების გამოკვლევა საფერავის ყურძნის წვენში	50
II.3. საფერავის კლერტის წყალ-სპირტიანი ექსტრაქტიდან ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერების - ავეტოვანილონის (პონიცინის) იდენტიფიკაცია	58
II.4. სტილბენოიდებზემცველი კონცენტრატის გამოკვლევა ...	69
II.5. მცენარეული არომატიზატორის მიღება და გამოკვლევა ..	76
II.6. ბიოლოგიურად აქტიური კვებითი დანამატის „Georgian Vitae rimas XXI“ დამზადების ტექნოლოგიის შემუშავება	89
II.7. ტექნოლოგიური პროცესის ალგორითმი	104
II.8. მოსალოდნელი ეკონომიკური ეფექტი	110
დასკვნა	111
III. Technology of biological active supplement originated from grape “Georgian Vitae rimas XXI”	113
ტრანსკრიფცია	141
აბრევიატურა	145
გამოყენებული ლიტერატურა	146
დანართი I - გამოქვეყნებული სამეცნიერო ნაშრომების ჩამონათვალი	163
დანართი II - პატენტი	166

კომპიუტერული უზრუნველყოფა
თამარ სტიჟნაძე

გამომცემლობა „მერიდიანი“,
ალექსანდრე ყაზბეგის გამზ. №47
E – mail: meridiani777@gmail.com
ტ. 239-15-22